

ဣတ္ထိဝုတ္တံပါဠိတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သဗ္ဗသဗုဒ္ဓဿ။

ကောနိပါတ်-ပါဠိဘောဂ-ပဋ္ဌမဝဂ်။

ဘဂဝတော၊ ဆုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကံလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟင်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗဟထ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိကာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူ၏။ ကတံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟင်းတို့၊ လောသံ၊ လောဘာဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို။ ပဗဟထ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိကာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောဘဓမ္မသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေနယောဘောနု၊ အကြင်လောဘဖြင့်၊ ထုဒ္ဓါ၊ ထပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝတ္ထန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ တံလောဘံ၊ ထိုလောဘကို၊ သမ္ပါ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပသိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထေ့ရှိကုန်သော ဝုတ္တိ၊ ထံတို့သည်။ ပဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ တံလောဘံ၊ ထိုလောဘကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ဝုနု၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ ထရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လောဘသုတ်အပြီးထည်း။ ဘဂဝတော၊ ဆုန်းတော်ကြီး

သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟ
 တာ၊ ကိဏ္ဍသာတို့မှ ဝေးကော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤဒေါသသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနု
 န္ဓာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊
 တခုသောတရားကို၊ ပဗဟထ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊
 သင်တို့အား၊ အနာဂါမိကာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိတောဂေါ၊ ခံဝံ
 တော်မူ၏၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရား
 ကို၊ ပဗဟထ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာ
 ဂါမိကာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိတောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇေတမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဒေါသသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၂။ ယေဒုဒေါသေန၊
 အကြင်ဒေါသဖြင့်၊ ဒုဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
 ဒုဂ္ဂတိံ၊ သို့၊ ဝတ္ထန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ အညာယ၊ မိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်
 ရှားထွက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါ
 သကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣမံသေသကံ၊ ဤထောကသို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ တ
 ရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၃။ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနုန္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤကားဒေါ
 သသုတ်အပြီးဘဉ်း၊ ၂။ ဘဂဝထာသုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊
 ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိဏ္ဍသာတို့မှ ဝေး
 ကော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသု
 တံ၊ ဤမောဟသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနုန္ဓာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သု
 တံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗ
 ဟထ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိ
 ကာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိတောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူ၏၊ ကတမံ၊ အဘယ်
 မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟံ၊
 မောဟဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗဟထ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အ

တံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်း
 ဌ၊ ပါဒိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေယမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကံ၊ ဘာ
 ဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမောဟ သုတ်
 ဌံ၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနမောဟေန၊ အကြင်မောဟ
 ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓါ၊ ကေဝကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊
 ဝုတ္တန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ
 ဟံ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထုတ်
 ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟ
 ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣဝံသောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ကုဒါစနံ၊
 တရံတခါမျှ၊ အာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ အယတ္ထိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကံ
 ထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊
 ဤကားမောဟသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူ အပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤကောဓ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 လိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝုဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ ထရသောတရားကို၊ ပဇဟာယ၊ စွန့်
 ကုန်လော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာ
 ဂါမ်ဖြစ်ခြင်းဌ၊ ပါဒိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူ၏၊ ကတဝံ၊ အဘယ်မည်သော၊
 ဧကဓမ္မံ၊ ထရသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝုဟန်းတို့၊ ဧကပဝံ၊ အမျက်ဟု
 သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ ထရသောတရားကို၊ ပဇဟာယ၊ စွန့်ကုန်ထော၊ အဟံ၊ ငါဘု
 ရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းဌ၊ ပါဒိ
 ဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေယမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂေါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောဓသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤ
 အနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနကောဓေန၊ အကြင်အမျက်ဖြင့်၊ ကုဒ္ဓာ၊ အ
 မျက်ထွက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ တံကောပဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယာ၊ သိ

ကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထေ့ရှိကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ပဟာယ၊
 စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံထောကံ၊ ဤထောကသို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစန်၊ တရံတခါမျှ၊
 နအာယန္တိ၊ မယာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊
 အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
 ကောဓ သုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေ
 သတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ ထေသုတ္တံ၊ ဤမက္ခသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရား
 ကို၊ ပဇဟယ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာ
 ဂါမိတာယ၊ အနာဂါမဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူ၏၊ ကတမံ၊
 အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မက္ခံ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကို၊ ပဇဟယ၊
 စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊
 အနာဂါမဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုမက္ခသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနမက္ခေန၊ အကြင်ကျေး
 ဇူးချေခြင်းဖြင့်၊ မက္ခာ၊ သူတပါးဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမျှော် ချေတတ်ကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံမက္ခံ၊
 ထိုမက္ခကို၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ထိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူး
 သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်
 ကုန်၏၊ ထံမက္ခံ၊ ထိုမက္ခကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံထောကံ၊ ဤထောကသို့၊
 ဝုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစန်၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မယာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊
 ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်မက္ခသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီး

သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော် မူသော မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိ အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောထရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အယံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါရိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူ၏၊ ကထမံ၊ အတယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောထရားကို နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာနဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောထရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အယံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါရိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါပ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထပ္ပု၊ ထိုမာနသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သထောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနမာနေန၊ အကြင်မာနဖြင့်၊ မခါမတ္တာ၊ ထစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံမာနံ၊ ထိုမာနကို၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ထိကုန်၍၊ ဝိပဿိနေ၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထော့ရှုကုန်သောဝုတ္တိ၊ ထံတို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမာနံ၊ ထိုမာနကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ကုဒါဝန်၊ ထရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မထာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိ အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်မာနသုတ်အပြီးတည်း။။ ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိ အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အနတ္တိဇာနံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်မသိသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ မိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ငိတ်ကို၊ အပိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်။ အပဇဟံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကိုကာ၊ အတ္တိဇာနံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ

သောသုသညသံသယျင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ဝိုင်းခြား၍သိသော သုသညသံသယျင်၊
 တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံ၌၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ ထပ်ခြင်းကင်းသောသု
 သညသံသယျင်၊ ပဇာတ်ခေါ၊ စွန့်သောသုသညသံသယျင်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်း
 ရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗ
 သုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဟောဝုပ္ပထော၊ အကြင် အားထုတ်အပ် ☰
 သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံ
 သော အပြားအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ သဗ္ဗတ္ထေသု၊ အလုံးစုံတို့၌၊ နုရဇ္ဇတိ၊ မ
 တင်၊ သော၊ ထိုအားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗပရိ
 ဉ္ဇာတော၊ အလုံးစုံကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥပဇ္ဈဂါ၊ လွန်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 ထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တော၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တံ၊ အနန္တာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သဗ္ဗသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝော၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောထော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့
 မှပေးထော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်သော၊ ဧတံ
 သုတ္တံ၊ ဤနုတ်ယမာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တံ၊ အနန္တာသည်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာနကို၊ အနဘိဇာနံ၊
 ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်မသိသောသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ဝိုင်းခြား၍မသိသောသူ
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမာန၌၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံ၊ ထပ်ခြင်းမကင်းစေသော
 သူသည်၊ အပဇာတ်၊ မစွန့်သောသူသည်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေ
 ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာနကိုကား၊ အ
 ဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိသောသူသညသံသယျင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ဝိုင်း
 ခြား၍သိသော သုသညသံသယျင်၊ တတ္ထ၊ ထိုမာန၌၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံ
 ခေါ၊ ထပ်ခြင်းကင်းစေသော သုသညသံသယျင်၊ ပဇာတ်ခေါ၊ စွန့်သောသု
 သညသံသယျင်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဂေါ
 စ၊ မိန့်ထော်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနုတ်ယမာနသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ အ

ယံသဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ မာနုပေတာ၊ မာနုနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
မာနုဂန္ထာ၊ မာနုဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဒဝ၊ ဘဂဝံ၊ ရုတ၊ မြေသေ့
သည်ဖြစ်၍၊ မာနု၊ မာနုကို၊ အပရိဇာနန္ဒာ၊ ပိုင်ခြားထွက်မထိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဝုန၊ သဘာ၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသို့၊ အာဂန္ထာ၊ ရောက်ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ယေစဝုပ္ပဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ မာနု၊ မာနုကို၊ ပဟန္တာ
န၊ ပယ်ကုန်၍၊ မာနုသင်္ခယ၊ မာနု၏ကုန်ရာ၌၊ ဝိရတ္တာ၊ လွတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မာနုဂန္ထာ၊ သိဘုနော၊ မာနုတည်းဟူသောအနှောင်
အဖွဲ့ကိုနှိပ်နှင်းထွက် တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်ထိမ်းသောဆင်း
ရဲကို၊ ဥပဇ္ဈာံ၊ လွန်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပ
တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အ
က္ခန္ဓ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပ
တိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဇိတံသု
တ္တံ၊ ဤဒုတိယထောဘသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဘံ၊ ထောဘကို၊ အန
ဘိဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် မထိသောသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မထိ
သောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုထောဘ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမ
ကင်းစေသောသူသည်၊ အပဇာတံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်း
ရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အာဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဘဉ္စ၊
ထောဘကိုကား၊ အဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိသောသူသည်သာ
လျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုထောဘ
၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇ
ာတံခေါ၊ စွန့်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်း
ငှါ၊ အာဘဗ္ဗော စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယထောဘသုတ်၌၊ ဇေတံ၊
ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေနထောဘောန၊ အကြင်ထောဘဖြင့်၊ လုဒ္ဓါ၊ တပ်ကုန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုပ္ပတိံ၊ ဒုပ္ပတိသို့၊ ဝန္တိန္တိ၊ သွားရကုန်၏။
တံထောဘံ၊ ထိုထောဘကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ထိကုန်၍၊ ဝိပဿိ

နော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထောင့်ကုန်သော ဝုပ္ပါယ်တို့သည်၊
 ပဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံဝေဝဘံ၊ ထိုဝေဝဘကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံ
 ဝေဝကံ၊ ဤဝေဝကသို့၊ ဝုန၊ တပနံ၊ ကုဒါဝနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာန
 န္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင် နုတိယ ဝေဝဘသုတ်
 အပြီးထည်း။ ဘဂဝတာ၊ သုန်းထော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ
 ဘိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေး
 ဟော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသု
 ဟ္တံ၊ ဤနုတိယ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဓာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ အနဘိ
 ဇာနံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မထိသော သူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍ မထိ
 သော သူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေါသ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တစ်ခြင်း
 မကင်းစေသော သူသည်၊ အပဇယံ၊ မစွန့်သော သူသည်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊
 ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုကား၊ အဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် ထိသော
 သူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိသော သူသည် သာလျှင်၊
 တတ္ထ၊ ထိုဒေါသ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ တစ်ခြင်းကင်းစေသော
 သူသည်သာလျှင်၊ ပဇယံခေါ၊ စွန့်သော သူသည်သာလျှင်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊
 ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 နုတိယဒေါသသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယေန ဒေါသေန၊ အကြင်ဒေါသ
 ဖြင့်၊ နုတ္တံ၊ ပျက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တာတို့သည်၊ နုပ္ပတိ၊ နုပ္ပတိသို့၊ ဝုပ္ပန္တိ၊
 သွားရကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ထံ၍၊
 ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထောင့်ကုန်သော ဝုပ္ပါယ်
 တို့သည်၊ ပဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊
 ဣဝံ ဝေဝကံ၊ ဤဝေဝကသို့၊ ဝုန၊ တပနံ၊ ကုဒါဝနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မ
 လာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။

ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသျှင်ဒုတိယဒေဝါသသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပါရိဘောဂဂေါ၊ ပါရိဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုပါရိဘောဂဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ရာဂဒေါသာစ၊ ရာဂသုတ်ဒေါသသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ထိုမြို့၊ မောဟာစ၊ မောဟသုတ်သည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍနံစ၊ ကောသုတ်သည်းကောင်း၊ မက္ခမာနံစ၊ မက္ခသုတ်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ သဗ္ဗံစ၊ သဗ္ဗသုတ်လည်းကောင်း၊ မာနံစ၊ မာနသုတ်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမျိုး၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရာဂဒေါသာ၊ ရာဂသုတ်ဒေါသသုတ်တို့ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဣဝံဝဂ္ဂံ၊ ဤဝဂ်ကို၊ ပဌမန္တိ၊ ပဌမဝဂ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ချီကုန်ပြီ။ ။

ကောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

ဘဂဝတာ၊ သူန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံပဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤမောဟသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တိက္ခဇဝ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ အနုတိဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မသိသောသူသည်။ အပရိဇာနံ၊ ဝိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမောဟန္တံ၊ ပိတ္တံ၊ ပိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်။ အပဇေယံ၊ မစွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဘိက္ခုဝ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟံစ၊ မောဟကိုကား။ ။

အဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိသော သူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ဝိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုမောဟန္တံ၊ ပိတ္တံ၊ ပိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇေယံခေါ၊ စွန့်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမောဟသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်လောကကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေနမောဟေန၊ အကြင်မောဟဖြင့်၊ ရဇ္ဇာ၊ တွေဝေကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည် ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညဉ်

ယ။ သိက္ခန္တိ၊ ဝိပဿိနေ၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုလေ့ရှိကုန်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ တံကောဝံ၊ ထိုကောဝံ၊ ပဟာ
 ယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံထေကံ၊ ဤထေကံသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊
 နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊
 ဟောထေဝ်မူအင်၏။ အယ ခြံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောထေဝ်မူအင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယ၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောဟသုတ်အပြီး
 တည်း။ ။

☞ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှား
 ဟောထေဝ် မူအင်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောထေဝ်မူအင်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤကောဝ
 သုတ်ကို၊ မေမယ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ကောဝံ၊ အမျက်ကို၊ အဘိဇာနံ၊ ထူးသော ဥာဏ်
 ဖြင့်မသိသောသူသည်၊ အမရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 အမျက်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်၊ အပ
 ဇဟံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယယေ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘ
 ဇ္ဈော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ကောဝံ၊ အမျက်ကိုကော၊ အဘိဇာနံ
 ခေါ်၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်မသိသောသူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ်၊ ပိုင်းခြား၍
 မသိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျက်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ်၊
 တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇဟံခေါ်၊ စွန့်သောသူသည်သာ
 လျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယယေ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဇ္ဈော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကောဝသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောထေဝ်မူအင်၏။ ယေန
 ကောဝေန၊ အကြင်အမျက်ဖြင့်၊ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တံကောဝံ၊ ထိုအ
 မျက်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိက္ခန္တိ၊ ဝိပဿိနေ၊ အထူးထူး
 သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်
 ကုန်၏။ တံကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံထေကံ၊ ဤ
 ထေကံသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောထေဝ်မူအင်၏။ အယ

ဗြဟ္မစရိယ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုထံ၊
ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသျှင်ကောသလ၊ အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား၊ ဟောတော်မူအပ်
သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာဘိက္ခုနီတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤမက္ခသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အ
ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့မက္ခံ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ အနဘိဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မသိသောသူ
သည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျေးဇူးကိုချေ
ခြင်း၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဝိရာဇာသံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်၊ အပဇ
ယံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်း၌၊ အတ
ဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့မက္ခံ၊ ကျေးဇူးကိုချေခြင်းကိုကား၊
အဘိဇာနံခေါ၊ စူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိသောသူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊
ပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျေးဇူးကိုချေခြင်း၌၊ ဝိတ္တံ၊
ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇာသံခေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇယံခေါ၊
စွန့်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်း၌၊ ဘ
ဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမက္ခသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သ
ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ယေမက္ခေန၊ အကြင်ကျေးဇူးကိုချေခြင်းဖြင့်၊ မက္ခာ၊ ကျေးဇူးကို
ချေတတ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝုတ္တံ၊
သွားမကုန်၏၊ တံမက္ခံ၊ ထိုကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ
ယ၊ ထိကုန်၍၊ ဝိပဿိနာ၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထောင့်ကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇာန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ တံမက္ခံ၊ ထိုကျေးဇူးချေခြင်း
ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံထောက်၊ ဤထောက်သို့၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ကုဒါစနံ၊
တရံတခါမျှ၊ အာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမိစ္ဆော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုထံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသျှင်
မက္ခသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဝဝဘာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဧကောတော်အပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပိဇ္ဇာသုတ်ကို၊ မေ
 ယာ၊ အတ္တန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံအပိဇ္ဇာနိဝရဏံ၊ ဤအပိဇ္ဇာနိဝရဏဖြင့်၊ နိဝုတာ၊ မြေးရစ်အပ်
 ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်
 လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ ယထာ၊ ပြေးသွားရကုန်သကဲ့သို့၊ သံသရန္တိ ယထာ၊ ကျင်
 လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေနနိဝ
 ရဏေန၊ အကြင်နိဝရဏဖြင့်၊ နိဝုတာ၊ မြေးရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ၊ ပြေး
 သွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အ
 ဉ္စံ၊ အပိဇ္ဇာနိဝရဏမှတစ်ပါးသော၊ ဧဟနိဝရဏန္တိ၊ တရသောနိဝရဏကိုမျှ
 လည်း၊ အဟံ၊ ဝါထုရားသည်၊ နသံမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပိဇ္ဇာနိဝရဏေန၊ အပိဇ္ဇာနိဝရဏဖြင့်၊ နိဝ
 ဘာ၊ မြေးရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံရှည်မြင့်စွာ
 သော ကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်
 ရကုန်၏၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအပိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘော
 ကို၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ မောဟေန၊ မောဟဖြင့်၊ အာဂုတာ၊ မြေးရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ အဘာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သံသရန္တိ၊ က
 ထာ၊ ကျင်လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေနေနဝ၊ အကြင်တ
 ရားဖြင့်သာ သျှင်၊ နိဝုတာ၊ မြေးရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 အဘာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရ
 ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အညော၊ မောဟမှတစ်ပါးသော၊ ဧက
 ဓဇ္ဈောပိ၊ တရသောတရားသည်မျှသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ယေစ၊ အကြင်ရဟန္တာ
 ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ပဟတ္တိန္ဒာန၊ ပယ်ကုန်၍၊ တမောက္ခ
 နံ၊ အရိက်အရအို၊ လဒါသယံ၊ ဖောက်ခွဲကုန်ပြီ၊ ထေ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ဝုန၊ တာဘန်၊ နသံသရန္တိ၊ မကျင်လည်ရကုန်၊ ဧတသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့
 အား၊ ဧတု၊ သံသရာ၏ အကြောင်းဖြစ်သောမောဟသည်၊ နပိဇ္ဇာတိ၊ မရှိ၊
 ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဇ္ဇာသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတော၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
ဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ သုတ္တံ၊ ဤထအ္ဗာ
သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ထအ္ဗာသံယောဇနံ၊ ဤထအ္ဗာသံယောဇနံ
ဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ
ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓဝန္တိ၊ ယထာ၊ ပြေးသွားရကုန်သကဲ့သို့၊
သံသရန္တိ၊ ယထာ၊ ကျင်လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေနော၊ သံယောဇနေန၊ အကြင်သံယောဇနံဖြင့်၊ သံယုတ္တာ
ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာ
သောကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရ
ကုန်၏။ တံ၊ သိသို့ သဘောရှိသော၊ အညံ၊ တအ္ဗာသံယောဇနံမှတစ်ပါးသော၊
ဧကသံယောဇနံ၊ တရသောသံယောဇနံကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ န
သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တ
အ္ဗာသံယောဇနေန၊ တအ္ဗာသံယောဇနံဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ရှည်စေအပ်ကုန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊
သန္ဓဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
၏။ တတ္ထံ၊ ထိုတအ္ဗာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တအ္ဗာဒုတိ
ယော၊ တအ္ဗာထည့်ဟူသောအတော်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဒီဃံ၊
ရှည်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ သံသရံ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထ
ဘဂဝညထာဘာဝံ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်ဘဝ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်ဘဝမှ တစ်ပါးသောအနာဂါတ်ဘဝ
အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ သံ သာရံ၊ သံသရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်။
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတု၊ သိ၍၊ တအ္ဗာ၊ တအ္ဗာသည်၊ ဗုက္ခဿ၊
ဆင်းရဲကို၊ သတ္တဝံ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတု၊ သိ၍၊ သတော၊ သတိ
ရှိသော၊ ကိဏ္ဍု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတတေ၊ ကင်းသောတအ္ဗာရှိသည်ဖြစ်၍၊
အနာဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ သံသရာမှထွက်ရာ၏။ ဣ

တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
အယတ္တိ၊ အတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
တ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊
သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ထဗျာသုတ်အပြီးလည်း၊ ။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံ၊ သုတ္တံ၊ ဤယောနိသောမနသိကရေသုတ်
ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ အယံ၊ ယောနိသောမနသိကရော၊ ဤအသင့်အား
ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနုသဿ၊ မ
ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂ
က္ခေမံ၊ ယောဂဘည်းဟူသောဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယ မာ
နုသဿ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
ဗဟုပကာရောယထာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနုသဿ၊ မ
ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂ
က္ခေမံ၊ ယောဂဘည်းဟူသောဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယ မာ
နုသဿ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
အနုတ္တိကံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ကရိတ္တာနု၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသော
ကျေးဇူးရှိသော၊ အညံ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းမှတစ်ပါးသော၊ ကေင်္ဂ
ဝိ၊ တရသောအကြောင်းကိုမျှလည်း၊ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်၊ နုသမနုပဿယမိ၊
မြင်တော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောနိသောမနသိကရောန္တော၊ အ
သင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်

ကို၊ ဗဟုပတိ၊ စွန့်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဧဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုမနသိကရသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဥတ္တမတ္တဿ၊ မြတ်သော
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ယောနိသောမနသိကရော၊
အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဗဟုပကာရော ယထာ၊ များသော

ကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်းအား၊ ဥတ္တမတ္တဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တယာ၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ အညော၊ အ
 သင့်အားဖြင့်နှလုံးထွင်းခြင်းမှတစ်ပါးသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဒေဝံ၊ ထုံးထပ်ပြုသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ခယံ၊ ထုန်ရာသို့၊ ပါဝဏော၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္ထိအ
 ညော၊ ဤအနက်ကိုသည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 ရသိုက်၏၊ ဣ ဘိ၊ ဤသျှင်မနုဿိကာရသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤကဏ္ဍာဏမိတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊
 အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရသိုက်၏။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနဿ၊ မရေခံ
 အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊
 ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယမာနဿ၊
 ထောင့်တည်း ဖြစ်၍၊ ဝိဟရဏော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 ဣဒံကဏ္ဍာဏမိတ္တကာ၊ ဤကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောအဖြစ်သည်၊
 ဗဟုပကာရယထာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနဿ၊ မရေခံ
 အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊
 ယောဂတည်းဟူသော ဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယမာနဿ၊
 ထောင့်တည်းဖြစ်၍၊ ဝိဟရဏော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဗဟိ
 ရံ၊ အပဖြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဗဟုပ
 ကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ အညံ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်
 ၍ အဖြစ်မှတစ်ပါးသော၊ ဧကင်္ဂိ၊ တစ်ခုသောအကြောင်းကိုမျှလည်း၊ အဟံ၊ ဝါ
 တုရားသည်၊ နဿ၊ နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍာ
 ဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကု
 သလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ဝှန်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား
 စေ၏၊ ဣ ဘိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ

ဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 တောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ယေဘဝိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ သဗ္ဗကိသေသာ၊ ရိုသေစွာ နာခံလေ့ရှိ၏၊ သဂါဓုဝေါ၊ ရိုသေ
 ခြင်း၏၊ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရံ လိုက်နာတတ်၏၊
 သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပကိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိ၏၊
 သေဘဝိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အင်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခ
 ယံ၊ ခင်သိမ်းသောသံယောဇဉ်၏ကုန်းခြင်းသို့၊ ပါဂုဏေ၊ ရှေ့ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယ ဗ္ဗိအ
 ယ္ဗော၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကလျာဏမိတ္တသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေ
 သာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤသံဃာသုတ်ကို၊ မေ
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ တိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဝေပကော၊ ဝေပကန္တံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 မာနော၊ ဖြစ်လတ်သော၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များသောလူတို့၏အစီးအပွား
 မရှိခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနအသုခါယ၊ များသောလူတို့၏ မချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဗဟု
 နော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါ၊ ဧ
 ဝမနူဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီး အပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဗုက္ခဿ၊
 ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ကထ
 မော၊ အတတ်နည်း၊ သံဃာတဒေါ၊ သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းတည်း၊ တိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံဇော၊ သံဃာသည်၊ တိန္ဒူ၊ ကွဲပြားသည်ရှိ
 သော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဘဏ္ဍနာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိတာသာစ၊ ခြိမ်းချော်ခြင်း
 တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပာစ ဆဲ
 ရေခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိစဇ
 နာဝ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ၏
 ကွဲပြားခြင်း ငြင်းခုံခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပသန္နာစေဝ၊ မကြည်ညိုကုန်သောသူ
 တို့သည်လည်း၊ နပ္ပာဝိဒန္တိ၊ မကြည်ညိုကုန်၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီး
 သော၊ ဧကစ္စာနပ္ပ၊ အရှိုသောသူတို့အားလည်း၊ အညထတ္တံ၊ ဟောက်ပြန်

ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ
ဘေဒသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တကိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သံဃာဘေဒကော၊ သံဃာကို
ကွဲပြားစေသော၊ ဝဂ္ဂါရာမော၊ ကွဲပြားခြင်း၌ မွေ့လျော်သော၊ အဓမ္မဋ္ဌော၊ တ
ရားမဟုတ်သည်၌ တည်သော၊ ဝုတ္တလော၊ ဝုတ္တုလ်သည်၊ အပါယိကော၊ အ
ပါယ်၌ဖြစ်၏၊ နေရယိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ တကပ်ပတ်လုံးတည်၏၊
ယောဂက္ခေမာ၊ ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
မှ၊ ဝိဇ္ဇံသတိ၊ ယုတ်၏၊ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွတ်သော၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဝိနိတွာန၊
ကွဲပြားစေသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ တကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယဋ္ဌိ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်
ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တကိ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ အယတ္ထိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောကရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊
ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ထက်သော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏စီး
ပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ချမ်းအာခြင်းငှါ၊ ဗဟုနော
များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊
နတ်လူတို့၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောကရားသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ သံဃာသာ
မဂ္ဂိ၊ သံဃာ၏ညီညွတ်ခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံ
ဃော၊ သံဃာသည်၊ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
ဘဏ္ဍနာနိဝေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်ကည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊
အချင်းချင်း၊ ပရိတာသာစ၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပါစ၊ ဆဲရေခြင်းတို့သည်လည်း၊ နဟော
န္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိစနာစ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းတို့သည်
လည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ၏ ညီညွတ်ခြင်း အငြင်းအခုံ

မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပဿန္နာ စေဝ၊ အကြည်ညို ကုန်သော သူတို့သည်
 စည်း၊ ပထိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ပဿန္နာနဉ္စ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသောသူ
 တို့အားလည်း၊ ဘိယျောဘာဝေါ၊ လွန်စွာပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ဟိုသာမဂ္ဂိသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ သံဃာ
 သာ၊ သဘံ၏၊ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီ
 ညွတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟောစ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းသည်လည်း၊
 သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သော၊ ဓမ္မဋ္ဌေါ၊
 စာရား၌ တည်သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောဂက္ခေမာ၊ ယောဂစည်း
 ဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ နဓံသတိ၊ မယုတ်၊ သံဃံ၊ သံဃာ
 ကို၊ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွတ်သည်ကို၊ ကတ္တာန၊ ပြုသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ တကပ်ပတ်
 လုံး၊ သဂ္ဂမိ၊ နတ်ပြည်၌၊ မောဇတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ အံယဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုထံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 လျှင်သာမဂ္ဂိသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤပုဂ္ဂလ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အဖို့၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊
 ကေဠံ၊ အချိုသော၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တံ၊ ပျက်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဇေံ၊
 ဤသို့၊ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်၊ စေတော၊ စိတ်ကို၊ ပရိဋ္ဌ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဇာနာ
 ပိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဣမဂ္ဂိသမယော၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂထော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊
 စေကာယံကရေယျ၊ အကယ်၍ သေခြားအံ့၊ အာဘတံယထာ၊ ဆောင်၍ထား
 အပ်သော ဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤအထူး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မုနာ၊ အထူး
 သိုလ်ကံသည်၊ နိရုဗယ၊ ဇေ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းသည်။
 ကိဿဟောတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ အသာ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဒုဋ္ဌံ၊ ပျက်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အာဘတံယထာ၊ ဆောင်၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤ

အတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မုနာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိ
 ဣဒ္ဓ၊ ထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတောပဒေါသဟေတုခေါ၊ စိတ်
 ၏ပျက်စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဇေ
 ဝံ၊ ဤသို့၊ ဇကုဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာ
 လ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော သူတို့၏လားရာ
 ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇကမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမပုဂ္ဂလသုတ်၌၊ ဇေဝံ၊ ဤအနက်သ
 ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ။ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဇကုဇ္ဈံ၊ အချို့သော၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တံ၊ ပျက်သောစိတ်ရှိ
 သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဥတွာန၊ သိတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တိ၊ ဇကု၊ အထံ၌၊ သန္တိသိန္နာနံ၊ ကောင်းစွာနေကုန်
 သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဇကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဗျာကာထိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ။ ဣမဒိသမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂ
 လော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ကာလကံယိရာထ၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုပြုငြား
 အံ၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အ
 သပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဒုသိတံ၊ ပျက်စီးအပ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာပိဓော၊ ထို
 သို့သဘောရှိသောသတ္တဝါသည်၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိက္ခိပေယျယထာ၊
 ထားရာသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိရိယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ စေတောပဒေါသဟေတု၊ စိတ်၏ပျက်
 စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂ
 တိသို့၊ ဝုဂ္ဂန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာထိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ။ အယ
 ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဂ္ဂတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်ပဋ္ဌမပုဂ္ဂလသုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်
 ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ဟဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ
 သည်ကား၊ မောဟ၊ မောဟသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ ကောဓ၊ ကောဓသုတ်
 လည်း၊ ကောင်း၊ အထာ၊ ထိုမြို့၊ မက္ခ၊ မက္ခသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ အထော၊ ထို

၉

မြို့ မူဟာ၊ မောဟသုတ်လည်းကောင်း၊ ကာမ၊ ကာမသုတ်လည်းကောင်း၊
 ခုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သေခါ၊ သေခသုတ်လည်းကောင်း၊ သောဒမေဝစ၊
 တောဒသုတ်သမဂ္ဂသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဒသ၊ သယ်သုတ်ကဲ့သည့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဝံ၊ ဤဝက်ကို၊
 ခုတိယန္တိ၊ ခုတိယဝက်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ
 ဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေး
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသု
 ဣ၊ ဤမိတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ်၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣလေသကော၊
 ဤလောက၌၊ ဧကန္တံ၊ အချို့သော၊ ပသန္နမိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတသာ၊ ငါ၏ စိတ်တော်ဖြင့်၊ စေ
 တော၊ သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကို၊ ကရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပဇာနာမိ၊ ထိတော်မူ၏၊ ဣမေ၊ မြိ
 သမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂဏော၊ ဤသတ္တဝါ သည်၊ စေကာလံကရေ
 ယု၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုပြုငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 အာဘတံယတာ၊ သောင်ယူအပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအ
 တု၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိ
 ဣော၊ ထားအပ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ် ခြင်းသည်၊ ကိယာဟောတု၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသေပုဂ္ဂလ
 သာ၊ ထိုသတ္တဝါ၏မိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသန္နံ၊ ကြည်ညို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 အာဘတံယတာ၊ သောင်ယူအပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတု၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိဣော၊ ထား
 အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတောပသာဒဟောတုခေါဝန၊ စိတ်၏ကြည်
 လင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊
 ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ သည်၊ ကာယေယာ၊ ခန္ဓာကိုယ်
 ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ သ
 ဝုလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထေ၊ ထိုမိ
 တ္တသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣလေသကော၊ ဤလောက၌၊ ဧကန္တံ၊
 အချို့သော၊ ပသန္နမိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊

ဥတ္တာန၊ သိတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊
 သန္တိကော၊ အဝံတော်၌၊ သန္တိသိန္နာနံ၊ ကောင်းစွာနေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ခု
 ဟန်းတို့အား၊ စဇကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤသို့ထွက်သော
 အနက်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ။ ဣမဒိသမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂ
 ထော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ စေကာလံကယိရာထ၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုပြု
 ပြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇေ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အသေပုဂ္ဂလသေ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသန္တံ၊ ကြည်
 လင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။
 တထာပိစော၊ ထိုကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ သတ္တဝါသည်၊
 ဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ နိက္ခိပေယျဟထော၊ ထားရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဧတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ
 စေတောပသာဒဟေတု၊ စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဝုဇ္ဇန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူပြီး၊ အယမိဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဇ္ဇန္တော၊ ပဟာတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပဋ္ဌမာ၊ သန္တိတ္တသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဗျာဟိသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၌၊ မာဘာယိတ္တံ၊ မကြောက်ကုန်လင့်၊
 ယဒိဒံယာဇ္ဇဒံပုညာနိတိအဓိဝစနံ၊ အကြင်ပုညာနိဟူသောအမည်သည်၊ အ
 ဣ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤအမည်သည်၊ ဣဋ္ဌဿ၊ ရှေးဦးအပ်သော၊ ကန္တဿ၊ နှစ်သက်
 အပ်သော၊ ဝိယဿ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပဿ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊
 သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏။ အဓိဝစနံ အမည်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အဟံ၊
 ဝါဘုရားသည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ကထာနံ၊ ပြုအပ်
 ကုန်သော၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ ဣဋ္ဌံ၊ ရှေးဦးအပ်သော၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်
 သော၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုး

ကိုဒိဏ္ဍိယတ္တံ၊ နှစ်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပစ္စန္ဒဘူထံ၊ ခံစားဘူးသည်ကို၊ အဘိဇာနာမိခေါ်ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိတော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ သတ္တဝါဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တဝိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ ဘာဝတ္ထာ၊ ပွားစေ၍၊ သတ္တဝါဝဏ္ဍိဝဏ္ဍိကပ္ပေ၊ ခုနစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး၊ ဣမံထေဝကံ၊ ဤထောကသို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ နအဂမာယိ၊ မလော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာသည်၊ ဝဏ္ဍိမာနေ၊ ဗျက်ထတ်သော်၊ အာတဿရူပဂေါ၊ အာဘဿရတုံသို့ကပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာသည်၊ ဝဏ္ဍိမာနေ၊ တည့်စေတိသော်၊ သုညံ၊ ဆီတိသော၊ ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ ဗြဟ္မာတုံသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တကြ၊ ထိုပဋ္ဌမချာန်တုံနှိ၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ မြတ်သောဗြဟ္မာဖြစ်သော၊ အဘိဘူ၊ တပါးသော ဗြဟ္မာတို့ကို နှိပ်နှင်း၍တည်သော၊ အနဘိဘူတော၊ တပါးသော ဗြဟ္မာတို့သည်မနှိပ်နှင်းအပ်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်၊ ဒသော၊ မြင်ဘတ်သည်၊ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုသို့လိုက်စေတတ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပနတထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သတ္တိံ သက္ခတ္တု၊ ခေါ်သုံးသယ်ခြောက်ကြိမ်တိုင်အောင်လျှင်၊ နိရုဇ္ဈာန်အစအခြားမရှိ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ခော၊ သိကြားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အနေကသတက္ခတ္တု၊ အကြိမ်ထရာမကများစွာ၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ရတနာကို ထည့်စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ဓမ္မရ၊ ဇာ၊ တရားနှင့်လျော်စွာမင်းဖြစ်သော၊ စတုရန္တော၊ ထေးစင်းသောသရဒ္ဓရာဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သောထေးကျွန်းတို့ဖြင့်ဟန်ဆာဆင်အပ်သောမြေအလုံးကိုအစိုးရသော၊ ဝိဇိတာဝိ၊ မင်းတကာတို့ကိုအောင်နိုင်သော၊ ဇနပဒထာဝရိယသက္ခော၊ ဇနပုန်၏မြေမြို့ခြင်းသို့ရောက်သော၊ သတ္တရတနသဗ္ဗန္ဓော၊ ခုနစ်ပါးသော စကြာဝတေးမင်းတို့၏ရတနာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပဒေသရဇ္ဇဿ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း၏ အဖြစ်ကိုကား၊ ကောပနာ၊ ဒေါ၊ အဘယ်မှာ ရေတွက်နိုင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿမယံ၊ ထိုငါအား၊ ဇေဝံသောပရိဝိတက္ခော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ၊ အတုပင်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယေနကမ္ပေ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဇေတုဟိ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောထန်းရှိသည်၊ ဇေဝံမဟာနုဘာဂေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုတော်ရှိသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးစက်သည်၊ ကဿကမ္မဿ၊ အဘယ်မည်သောကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးစက်နည်း၊ အဟံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကဿကမ္မဿ၊ အဘယ်မည်

သောကံ၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿမယျံ၊ ထိုငါ့အား၊ ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကိ' အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယေနကမ္မေန။ အကြင်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတရဟိ။ ယခုဧဝံမဟိန္ဒိကော၊ ဤသို့ ကြီးသောတရားရှိသည်၊ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးစက်သည်၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ပလံ၊ အကျိုးစက်တည်း၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးတည်း။ သေယျဝိဒံ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဒါနဿ၊ ပေးလှူခြင်း၏တည်းကောင်း၊ ဒမဿ၊ ဣန္ဒြေကိုသုံးမခြင်း၏တည်းကောင်း၊ သံယမဿ၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၏ တည်းကောင်း၊ ဣမေသံတိဏ္ဍံကမ္မာနံ၊ ဤသုံးပါးသောကံတို့၏၊ ပလံ၊ အကျိုး စက်တည်း။ ဣမေသံဘိဏ္ဍံကမ္မာနံ၊ ဤသုံးပါးသော ကံတို့၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗျာယ်သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊ ယောကုထပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ သောကုထပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ အာယတဂ္ဂံ၊ ပြန်ပြောမှူး၊ မြတ်သောအကျိုးရှိသော၊ သုခိန္ဒြေံ၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ပုညမေဝ၊ ကောင်းမှုကို သာလျှင်၊ သိက္ခေယျံ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒါနုလ္လုဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကို တည်းကောင်း၊ သမစရိယု၊ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းကိုတည်းကောင်း၊ မေတ္တမိတ္တု၊ မေတ္တာနှင့်ဖွဲ့၍ သောဝိတ်ကိုတည်းကောင်း။ ဘဂဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ သုခသရဒယေ၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ တသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧတေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘဂဝယိတ္တာ၊ ပွားစေ၍၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ သောကံ၊ ထောက်ပံ့ပစ္စာဟိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အသဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ သုတံအပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ တရားထော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား

ဟောတော်မူအပ်သော။ အရောတော။ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
 မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဇေတံ။ ဝုတ္တံ။ ဤဥဘောအ
 ဝုတ္တသုတ်ကို။ မေမယာ။ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ။ ဤသို့။ သုတံ။ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဧကဓမ္မော။ တခုသောတရားသည်။ တာဝိ
 တော။ ပွားအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတော။ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိ
 သော်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ။ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော။ အတ္ထဉ္ဇေဝ။ စီးပွားကိုလည်း
 ကောင်း။ သမ္ပရာယိကံ။ တမလွန်၌ဖြစ်သော။ အတ္ထဉ္ဇ။ အစီးအပွားကို လည်း
 ကောင်း။ ဥဘောအတ္ထေ။ နှစ်ပါးသောအစီးအပွားတို့ကို။ သမဓိဂဿ။ ကောင်း
 စွာယူ၍။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ဧကဓမ္မော။ တခုသောတရားသည်။ ကတမော။ အ
 ဘယ်နည်း။ ကုသလေသုဓမ္မေသု။ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ အပ္ပမာဒေါ။ မစေ့မ
 လျော့ခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ခေါ။ စင်စစ်။ အယံဧကဓမ္မော။ ဤတ
 ခုသောတရားသည်။ တာဝိတော။ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတော။
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ။ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ အတ္ထ
 ဉ္ဇေဝ။ အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပရာယိကံ။ တမလွန်၌ဖြစ်သော။ အ
 ဝုတ္တဉ္ဇ။ အစီးအပွားကို လည်းကောင်း။ ဥဘောအတ္ထေ။ နှစ်ပါးသောအစီးအပွား
 တို့ကို။ သမဓိဂဿ။ ကောင်းစွာယူ၍။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဇေတမ
 ဝုတ္တံ။ ဤအနက်ကို။ တဂဝါ။ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါစ။ မိန့်တော်မူ၏။ တ
 ဝုတ္တံ။ ဤဥဘောအတ္ထသုတ်၌။ ဇေတံ။ ဤအနက်သဘောကို။ ဣတိ။ ဤသို့။ တဂဝါ။
 မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုတ္တကရိယာသု။
 ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းတို့၌။ အပ္ပမာဒံ။ မစေ့မလျော့ခြင်းကို။ ပဏှိတော။ ပညာရှိ
 တို့သည်။ ပသံသန္တိ။ ပြီးပွမ်းကုန်၏။ အပ္ပမက္ခော။ မစေ့မလျော့သော။ ပဏှိ
 တော။ ပညာရှိသည်။ ဥဘော အတ္ထေ။ နှစ်ပါးသော အစီးအပွားတို့ကို။ အဓိဂဿာ
 တိ။ ရ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ။ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ယောစ
 အတ္ထော။ အကြင်အစီးအပွားသည်လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယိကော။ တမ
 လွန်၌ဖြစ်သော။ ယောအတ္ထောစ။ အကြင်အစီးအပွားသည်လည်းကောင်း။
 အတ္ထိ ရှိ၏။ ဇေတေဥဘောအတ္ထေ။ ဤနှစ်ပါးသောအစီးအပွားတို့ကို။ အဓိဂဿာ
 တိ။ ရ၏။ အတ္ထာဘိသမယာ။ ဤနှစ်ပါးသောအစီးအပွားကို ရခြင်းကြောင့်။
 သော။ ထိုမစေ့မလျော့သောသူကို။ ဝိရော။ မြဲမြံတည်ကြည်သော။ ပဏှိတော
 တိ။ ပညာရှိဟူ၍။ ပဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ တဂဝတာ။ မြတ်စွာထုရား
 သည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဓိအတ္ထော။ ဤအနက်ကိုလည်း။
 တဂဝတာ။ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။

မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်ရ၏။ ။ ဣတိ၊ ဤ
ထျှင်ဥဒော အတ္ထသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်
ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ငါးလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ
သောမြတ်စွာ ထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤ
အဋ္ဌိပုဉ္ဇေဝပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်ကို။ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကပ္ပံ၊ တပန္နောပတ်
လုံး၊ သန္တာဝတော၊ ပြေးသွားရသော၊ သံ သရတော၊ ကျင်လည်ရသော၊ ဧက
ပုဂ္ဂလဿ၊ တယောကံသောသတ္တဝါ၏၊ အဋ္ဌိကကံသော၊ အရိုးအရည်၊ အ
ဋ္ဌိပုဉ္ဇော၊ အရိုးအပေါင်းသည်။ အဋ္ဌိရာ ဝပိ၊ အရိုးအရသည်။ သံဟာရတော၊ ရုံး
ရ၍ထားတတ်သောသူသည်။ သစေအဿ၊ အကယ်၍ နှိုသည်ဖြစ်ငြားအံ့၊
သန္တတဗ္ဗံ၊ ရံရ အပ်သောအရိုးသည်ထည်း။ သစေနိနသေယျ၊ အကယ်၍မ
ပျောက်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မပျောက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ အယံဝေပုလ္လပဗ္ဗ
တော၊ ဤဝေပုလ္လပဗ္ဗကောင်သည်။ မဟာန္တောယထာ၊ ကြီးစွာဖြစ်သ က္တသို့ဧဝံ။
ဤအတူ၊ မဟာ၊ ကြီးသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအ
နက်ကိုထက်၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌိ
ပုဉ္ဇေဝပုလ္လပဗ္ဗတ သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဧကေနကပ္ပေန၊ တရ
သောကန္တ ဖြင့်၊ သန္တာဝတော၊ ပြေးသွားရသော၊ သံ သရတော၊ ကျင်လည်
ရသော၊ ဧကဿ တယောကံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ အဋ္ဌိသဉ္ဇယော၊
အရိုးအရည်၊ ပဗ္ဗာသမော၊ ဝေပုလ္လတောင်နှင့်မျှသော၊ ရာပပိ၊ အရသည်။
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူ အပ်၏။ ။ သောဝေါပနာသံဝေလ္လာပဗ္ဗတော၊ ထိုဝေပုလ္လတောင်
ကို၊ မဟာ၊ ကြီးစွာ၏ဟူ၍၊ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဗြဟ္မဒိသာတာဂတော
ထဉ်ရာအချစ်အားဖြင့်၊ မဂခါနံ၊ မဂရာဇ်တိုင်းတို့၏၊ ဝိရိဗ္ဗေ၊ ဝိရိဗ္ဗအမည်
ရှိသော။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇကုဋဿ၊ ဝိဇ္ဇကုဋ်တောင်၏၊ ဥ
တ္တရော၊ မြော်အရပ်ဟူ၍၊ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဩယတေစေခေါယဒါပန၊
အခြင်အခါ၌ကား၊ ပုဂ္ဂဿ၊ သတ္တဝါသည်။ အရိယသဗ္ဗာနိ၊ အရိယသဗ္ဗာတို့
ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်
သောအရိယသဗ္ဗာကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်
သောသမုဒယအရိယသဗ္ဗာကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ အတိတ္တံ၊

လွန်မြော်ရာဖြစ်သော ဒုက္ခန္ဓရောဂအရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ အရိယံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အပ္ပရိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တက္ခတ္တုပရဝံ၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်ရုံသာလျှင်၊ သန္တာဝိတ္တာနု၊ ပြေးသွား၍၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ စင်သိမ်းသောသံယောဇဉ်၏ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဒုက္ခသမ၊ ဓာင်းရဲ၏၊ အန္တကဇော၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အယ ဗ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤလျှင် အပ္ပိပ္ပသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ စင်ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ ဤမုသာဝါဒသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ ထရသောတရားကို၊ အတိတဿ၊ လွန်၍တည်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံထရသော၊ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ အကရဏိယံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ကထမံ၊ အတတ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ ထရသောတရားနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒိဒံသမ္ဘဇာနမုသာဝါဒေါ၊ အကြင်သိလျက်ပျက်စကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမံဧကဓမ္မံ၊ ဤသိလျက်ပျက်သောစကားကိုဆိုခြင်းတည်းဟူသော ထရသောတရားကို၊ အတိတဿ၊ လွန်၍တည်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံထရသော၊ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ အကရဏိယံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမုသာဝါဒသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဧကဓမ္မံ၊ ထရသောတရားကို၊ အတိတဿ၊ လွန်၍တည်သော၊ မုသာဝါဒဿ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိ

သော၊ ဝိဘိဏ္ဍပရလောကဿ၊ ဝုဗ္ဗတ္ထိတံ အဝံသောတမလ္လန္တိလောက၊ ဣသော
ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါအာ၊ အကရဏိယံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော၊ ပါပံ၊
မကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယန္တိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသည်၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊
အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓောန
မု သာဝါဒသုတ် အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံတိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ၊ ဤဒါနသုတ်ကို၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဝိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒါနသံဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေဘန်
ခြင်းစေတနာ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိဟော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါနသံဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်း
ဝေဘန်ခြင်းစေတနာ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဧဝေဇာနေယျံ၊ အကယ်၍ထိုကုန်
ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထိုကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သုဗ္ဗိတဗ္ဗထော၊
စားအပ်သောဝတ္ထုမှ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အဒတွာ၊ မပေးကုန်မူ၍၊ န
ထုဇ္ဇေယျံ၊ မစားကုန်ဘူး၊ မစ္ဆေရမလဉ္စ၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အ
ကြေးသည်လည်း၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိယာ
ဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှိပ်စက်၍၊ နုတိဇ္ဇေယျံ၊ မထည်ရာ၊ နေသံသတ္တာနံ၊
ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ပစ္စိ၊ မကောစရိမော၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ယောအာထော
ပေါပိ၊ အကြင်အလုပ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပစ္စိ၊ မကံစရိမံ၊ ကျိုက်
ရာနုသံဆုံးဖြစ်သော၊ ယံကမ္မဇ္ဇန္တိ၊ အကြင်အလုပ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ တထောပိ၊ ထိုနောက်ဆုံးဖြစ်သောအလုပ်အဆုပ်မှလည်း၊ နေသံသတ္တာ
နံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ပရိဝါ၊ ဟကာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သစေအထု၊
အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အသံဝိ
ဇ္ဇိဘ္ဗာ၊ မခွဲချမ်းမဝေဘန်ကုန်မူ၍၊ နုထုဇ္ဇေယျံ၊ မစားပေကုန်ဘူး၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်မူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒါနသံ
ဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိ
ဟော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါနသံဝိ
ဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကြ

ကုန်၊ တာသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရေသံ၊ သူ့ဘဝါးတို့
အား၊ အဒတွာ၊ မပေးလှူကုန်မူ၍၊ ထုဉ္ဇန္တိ၊ စားမိလေကုန်၏၊ မစ္ဆေရမသဉ္ဇ၊
ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးသည်လည်း၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထို
သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှိပ်နှင်း၍၊ တိဋ္ဌ
တိ၊ တည်ဆဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထူး
သည်၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒါနသုတ်၌၊ တေ၊ ဤသဘောကို၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
မဟေသိန၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တံယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊
ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သံဝိဘာဂဿ၊ ခွဲခြမ်းဝေ
ဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးသည်၊ မဟပ္ပဓံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝေဇာနေယျံ၊
အကယ်၍ သိကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သိကုန်သည်ရှိသော်၊ မစ္ဆေရမလံ၊ ဝန်
တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်၍၊ ဝိပ္ပသန္ဓေ၊ အလွန်
ကြည်သင်စွာသော၊ ဝေဇာဿာ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အလွန်ပို၍၊ ထံတို့
၌၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော အလှူသည်၊ မဟပ္ပဓံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တတ္ထအရိယေသု၊ ထိုအရိယာတို့၌၊ ကာလေန၊ သင့်တင့်ထွောက်ပတ်
သောအခါ၌၊ ဒဇ္ဈံ၊ ပေးလှူကုန်ရာ၏၊ ဗဟုနော၊ များစွာကုန်သော၊ ဒါယကာ၊
အလှူရှင်တို့သည်၊ ဒက္ခိတေယျေသု၊ မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်ကုန်သောအ
ရိယာတို့၌၊ ဒက္ခိတံ၊ မြတ်သော၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူကုန်၍၊
ဣတောမနုသတ္တာ၊ ဤလူ၏ အဖြစ်မှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သော်၊ သဂ္ဂံနတ်ပြည်
သို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ အမတ္တရာ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိကုန်သော၊ တေစ
ခေါ၊ ထိုအလှူရှင်တို့သည်သာလျှင်၊ သဂ္ဂဂတာ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ကုန်၍၊
တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ကာမကာမ်နော၊ အလိုရှိအပ်သောကာမစည်၊ မိပ်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်သူက်၊ မောဒန္တိ၊ မွေ့သျှော်ကေကုန်၏၊ သံဝိဘာဂဿ၊ ခွဲခြမ်းဝေ
ဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ အနုတောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တ
ဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဉ္ဇိအ
တ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒ၊ သည်၊ သုထံ၊ ကြားရ
လိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒါနသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

တဂပတာ၊ ထူးတော်ကြီးသော မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်

စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇော်သုတ္တံ၊ ဤမေတ္တာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိစ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပမိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကြိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောဝိရုတ္တိယာ၊ မေတ္တာစေတောဝိရုတ္တိ၏၊ ယောဇ္ဇေသိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောဝိရုတ္တိ၊ မေတ္တာစေတောဝိရုတ္တိသာသျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ တောက်သည်းတောက်ပ၏၊ တပထေစ၊ ပူသည်းပူပန်စေ၏၊ ဝိရောစတံ၊ စ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယာကာမိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ တာရကဗျပါနံ၊ ကြယ်တို့၏၊ ပထာ၊ အရောင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာပထာ၊ ထိုအရောင်တို့သည်၊ စန္ဒိမာယ၊ ထ၏ဥဂ္ဂဖြစ်သော၊ ပထာယ၊ အရောင်၏၊ ယောဇ္ဇေသိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ သေယျထာဝိ၊ မထိုက်ကုန်သကဲ့သို့၊ စန္ဒပတာယေဝ၊ လရောင်သည်သာသျှင်၊ တာပထာ၊ ထိုကြယ်၏အရောင်တို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ သေယျထာဝိ၊ တောက်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပထေစ၊ သေယျထာဝိ၊ ပူပန်စေသည်သာသျှင်ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိရောစတံ၊ သေယျထာဝိ၊ တင့်တယ်သည်သာသျှင် ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝစေ၊ ဝေဝေထာ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိစ၊ အကြင် အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ဩပမိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောဝိရုတ္တိယာ၊ မေတ္တာစေတောဝိရုတ္တိ၏၊ ယောဇ္ဇေသိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောဝိရုတ္တိ၊ မေတ္တာစေတောဝိရုတ္တိသာသျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ တောက်သည်းတောက်ပ၏၊ တပထေစ၊ ပူသည်းပူပန်စေ၏၊ ဝိရောစတံ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်းသည်း၊ ဝဿာနံ၊

မိမိတို့ကဲ့သို့ပင်၊ ပစ္စိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ မာသေ၊ လင်း၊ သဒေသမယေ၊
 သရဒဉ္စတုကာလန္တံ၊ ဝိဇ္ဇေ၊ မြင့်သော၊ ဝိဂတဝသာဟာကေ၊ ကင်းသောတိမ်
 တိုက်ရှိသော၊ နတေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်၊ နဘံ၊ ကောင်း
 ကင်သို့၊ အတ္တု၊ သာဓုမာနော၊ တက်ထတ်သော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာကာ
 သဂတံ၊ ကောင်းကင်၌တည်သော၊ တမဂတံ၊ အရိုက်ကို၊ အဘိဝိဟစ္စ၊
 ဖျော်၍၊ ဘာသတေစသေယျထာပိ၊ တေဝံလည်းတေဝံသကဲ့သို့၊ တပတေ
 စသေယျထာပိ၊ ပူလည်းပူပန်စေသကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိစသေယျထာပိ၊ တင့်
 လည်းတင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါင်ံတထာ၊ ထိုအ
 တူသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ယာနိကာနိမိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပ
 မိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယ
 ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိ
 ယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယ ဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောပိရုတ္တိယာ၊
 မေတ္တာစေတောပိရုတ္တိ၏၊ သောဠုထိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊
 ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောပိရုတ္တိ၊ မေ
 တ္တာစေတောပိရုတ္တိသည်သာလျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိ
 ရိယဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိပ္ပတော၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဘာသတေစ၊ တောက်လည်း
 တောက်ပ၏၊ တပတေစ၊ ပူလည်းပူပန်စေ၏၊ ဝိရောစတိစ၊ တင့်လည်းတင့်
 တယ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာဘုရားလည်းလည်း၊ ဣန္ဒြေယာ၊
 ညဉ့်၏၊ ပစ္စု၊ ပမယံ၊ မိုးသောက်ထ၌၊ ဩသဝိတာ၊ ရကော၊ သောက်နှူး
 ကြယ်သည်၊ ဩဘာ သတေစသေယျထာပိ၊ တေဝံလည်းတေဝံသကဲ့သို့၊
 တပတေစသေယျထာပိ၊ ပူလည်းပူပန်စေသကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိစသေယျထာ
 ပိ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်စေသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါင်ံ
 တထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ယာနိကာနိမိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပမိကာ
 နိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထု
 နိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောပိရုတ္တိယာ၊ မေတ္တာစေ
 တောပိရုတ္တိ၏၊ သောဠုထိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အ
 စိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောပိရုတ္တိ၊ မေတ္တာစေ
 တောပိရုတ္တိ သည်သာလျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝ
 တ္ထုတို့ကို၊ အဓိပ္ပတော၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဘာသတေစ၊ တောက်လည်းတေဝံပ၏
 တပတေစ၊ ထွန်းလည်းထွန်းပ၏၊ ဝိရောစတိစ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏၊

☞

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
 မိန့်ထော်မူ၏၊ ဘတ္ထံ၊ ထိုမေတ္တာသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊
 ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပရိယာသတော၊ ထင်သောသဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝယတိ၊
 ပွားစေ၏၊ ဥပပိက္ခယံ၊ ဥပပိဏ်ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတော၊ မြင်ပြီ
 သော၊ ထာသ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွားစေသောသူအား၊ သုခေနော၊ ချမ်းသာသ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သံယောဇနာ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ တနု၊ ခေါင်းပါးကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အပဒုဗ္ဗိတ္တော၊ မ
 ပျက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောနိပါတံ၊ ကခုသောသတ္တဝါကို ထော်
 ထည်း၊ စေမေတ္တာယတိ၊ အကယ်၍မေတ္တာကိုပြုငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မေ
 တ္တာကိုပြုခဲ့သည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ကို၊ က
 တော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏေစ၊ သ
 တ္တဝါတို့ကိုကား၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသော၊ အရိယော
 စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပလော၊ ဝုပ္ပုလ်သည်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာသော၊
 ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ယေ၊ ရ၊ ဇိဿယော၊ အကြင်တရား
 စောင့်သောမင်းတို့သည်၊ သတ္တသဏ္ဍ၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းဖြင့်ပြည့်သော၊
 ပထဝီ၊ မြေအထုံးကို၊ ဝိဒိနိတွာ၊ တရားသဖြင့်အောင်ကုန်၍၊ ယဇမာနာ၊ ပေး
 ဣပူဇော်ကုန်လျက်၊ သဿမေဝံ၊ ကောက်ကို သိမ်းယူခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ပုရိသမေဝံ၊ သူရဲကြီးတို့ကိုခြီးခြောက်ခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာပါသံ၊ လူတို့ကိုကျေခွာကွင်းဖြင့်နှလုံး၌ ဖွဲ့တိသကဲ့သို့ပြု
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါစာပယံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားရှိခြင်းလည်းကောင်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေဟိသင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ အကြင်
 သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သောကံ၊ လောကကို၊ သင်္ဂဏ္ဍန္တာ၊ သပြိုတ်ထောက်ပံ့
 ကုန်လျက်၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ နိရုဂ္ဂံ၊ အပိတ်တံခါးမရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု
 ကုန်၍၊ အနုပရိယဂါ၊ တွည့်သည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏၊ တေသဿ
 မေခာဒယောယညာ၊ ထိုသဿမေခာဒရှိသောယဇ်တို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အ
 ထုံးစံကုန်သော၊ တာရဂဏာ၊ ကြွယ်အပေါင်းတို့သည်၊ စန္ဒပူဘာယ၊ လအ
 ရောင်၏၊ သောဠသိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နာနုဘ
 ဝန္တိယထာ၊ မရှိနိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာပိတဿ၊
 ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊ မေတ္တာသပိတ္တဿ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောပိထိ

၏သောဋ္ဌာယိ၊ တဆဲ့ခြေခံစိတ်မြှောက်သော၊ ကလမ္ပိ၊ တစိတ်ကိုမျှသည်၊
 နာနုဘဝန္တိ၊ မရှိနိုင်ကုန်၊ ယောဝုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘူတေ
 သု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ က၊ တွာ၊ ပြု
 ၍၊ ကိပ္ပိသတ္တံ၊ တစုံတခုသော သတ္တဝါကို၊ နဟန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ ပရံ၊ သူတပါး
 ကို၊ သမာဒါပေတွာ၊ ဆောင်ဘဉ်စေ၍၊ နုဇာတေတိ၊ မညှဉ်းဆဲစေ၊ ကိပ္ပိတ၊ စုံ
 တယောက်သောသူကို၊ နုဇိနာတိ၊ နိုင်အောင်မပြု၊ ပရံပိ၊ တပါးသောသူကို
 လည်း၊ ပယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်း၍၊ နုဇာပယေ၊ ရှုံးအောင်မပြုရ၊ တဿ၊
 ထိုသူအား၊ ကေနစိကာရဏေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေရံ၊
 ရန်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္ထိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အ
 ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်မေတ္တသုတ်အ၊ ပြီး
 တည်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ပသန္နိဝိတ္တသုတ်လည်း၊
 ကောင်း၊ ဈာယိ၊ ဈာယိသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ ဥဘောအတ္ထော၊ ဥဘောအတ္ထ
 သုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ ပုဗ္ဗဝေပုဗ္ဗာပဗ္ဗတံ၊ ပုဗ္ဗဝေပုဗ္ဗ ပဗ္ဗတသုတ်လည်း၊
 ကောင်း၊ သမ္မဇာနရသောဝါဒေါ၊ သမ္မဇာနရသောဝါဒသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊
 ဓါနုဗ္ဗ၊ ဓါနုသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ မေတ္တဝါစဗ္ဗ၊ မေတ္တသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမ၊ ဤဝင်၌၊ သတ္တံ၊ ဤရန်စပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသုတ္တာနိ၊ ဤ
 သုတ်တို့လည်း၊ ကောင်း၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိစ၊ နှစ်ဆယ်
 သောသုတ်တို့ လည်း၊ ကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဧကဓမ္မေသု၊ ဧကဓမ္မတို့၌၊
 သုတ္တန္တာ၊ သုတ်တို့သည်။ သတ္တဝိသတိသင်္ဂဟာ၊ နှစ်ဆယ်ရန်သုတ်အ
 အရေတွက်ရှိကုန်၏၊ ဧကနိပါတော၊ ဧကပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။

ဒုကနိပါတ်တတိယဝဂ်။

ဘဂဝတာ၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံပဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရ၊ ဘတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမာဘိ
 ကျူသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့၌၊ သ
 မန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော

ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သဝိဗ္ဗာတံ၊ ငြိငြိင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဗ္ဗပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှပင်၊ နေဝံ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခံ၊ မကောင်းသော အလောင်းကို၊ ပါမိက ဝါ၊ လိုအပ်၏။ ကာတမဟိန္ဒိတိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ နေသနည်း၊ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊ အဂုတ္တန္တရတာယစ၊ မလုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၏အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒိယ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇနံ၌၊ အမတ္တညူတာယစ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မထိသည်၏ အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမဟိန္ဒိတိ၊ ဣန္ဒိယတို့၌၊ ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သဝိဗ္ဗာတံ၊ ငြိငြိင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဗ္ဗပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့် တကွ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှပင်၊ နေဝံ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခံ၊ မကောင်းသော အလောင်းကို၊ ပါမိက ဝါ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဝိက္ခု၊ သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဣဒေသာကော၊ ဤသောက၌၊ ယဿ၊ ဝိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ စက္ခုစ၊ စက္ခု၌၊ ရလည်းကောင်း၊ သောထဉ္စ၊ သောထ၌၊ ရလည်းကောင်း၊ ဗာနဉ္စ၊ ဗာန၌၊ ရလည်းကောင်း၊ ဇိဝှစ၊ ဇိဝှ၌၊ ရလည်းကောင်း၊ ကာယေ စ၊ ကာယ၌၊ ရလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မနောစ၊ မနော၌၊ ရလည်းကောင်း၊ တောနိစ္စါ၊ ရာနိ၊ ဤ၌၊ ရတို့သည်၊ အဂုတ္တာနိ၊ မလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇနံ၌၊ အမတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊ အသံဂတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဒုက္ခဉ္စ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝေယောဒုက္ခဉ္စ၊ မိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ အဓိဂုတ္တံ၊ ချော်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာမိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောရဟန်းသည်၊ ဝုပ္ပာမာနေန၊ ထောင်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပာမာနေန၊ ထောင်သော၊ စေတယာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဒိဝါဝါ၊ နေ၌

လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ယိန္တိ၊ ရတ္တိ ဝါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊
ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အယဒ္ဓိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
တ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊
သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသျှင်ပဋ္ဌမတိက္ခ၊ သုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှင်းသောမြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤရုတိယတိက္ခ၊ သုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိ
က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဟိန္နရ်ပါးလှန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တော၊ ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကို
၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိဇ္ဇာတံ၊ ဗြုံငြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါ
ယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ကာယ၊ သာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ
နောံ၊ နေဝံ၊ သုဂတိံ ။ ကောင်းသောအထားကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏။ ကထ၊ မေ
ဟိန္တိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရ
ဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်။ ဣန္ဒြေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ ဝုတ္တိ၊ စွဲငယ်၊ စာလုံ
ရှိသောတံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ တော၊ ဓနေ၊ တောဇင်္ဃာ၌၊ မ
တ္တညတာယစ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
မေဟိန္တိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌
ပင်လျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိဇ္ဇာတံ၊ ဗြုံငြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါယာသံ၊
ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိဇ္ဇာဟံ ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယ
သာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ နောံ
န္တံ၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောအထားကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမ
တ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ခိန့်တော်မူ၏။ တ
တ္ထံ၊ သို့ရုတိယတိက္ခ၊ သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣန္ဒြေ၊ ဧတော၊ ဤထော
က၌၊ ယသ၊ တိက္ခ၊ နော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ စက္ခု၊ စ၊ စက္ခု၊ စွဲရလည်းကောင်း

သောတဉ္စ၊ သောကဒ္ဓါရုလည်းကောင်း၊ စာနဉ္စ၊ စာနဒ္ဓါရုလည်းကောင်း၊
 ဇိဝါဝ၊ ဇိဝါဒ္ဓါရုလည်းကောင်း၊ ကာယေဝ၊ ကာယဒ္ဓါရုလည်းကောင်း၊ အ
 ထော၊ ထိုမြို့၊ မနောစ၊ မနောဒ္ဓါရုလည်းကောင်း၊ ဇောနိဒ္ဓါရုနိ၊ ဤဒ္ဓါရုတို့
 သည်၊ သုက္ကန္တနိ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘောဇ
 နိ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒြ
 သုစ၊ ဣန္ဒြတို့၌လည်း၊ သံဝုတ္တော၊ ကောင်းစွာစောင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ သိုရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ကာယသုခဉ္စ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာ
 ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ စေတောသုခဉ္စ၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသို့ လည်း
 ကောင်း၊ အဓိကတ္တဘိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သ
 ဘောဂ္ဂိသော၊ သိက္ခာ ရဟန်းသည်၊ အသုပ္ပမာနေန၊ မလေောင်သော၊ ကာယေန
 ကိုယ်ဖြင့်၊ အသုပ္ပမာနေန၊ မလေောင်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒိဝါဝါ၊ ရှေ
 ဉ္စလည်းကောင်း၊ ယဒ၊ ထိုမြို့၊ ဝတ္တိဝါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊
 အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသင့်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟော
 တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ ငြိတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌမတပနံယ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘဂဝတော၊ ရဟန်းတို့၊ တပနံယာ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇာ၊ တရားတို့
 သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့လည်း၊ ကတမေန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေသကော၊ ဤသောကဒ္ဓါ၊ ကောဇ္ဇော၊ အချို့သောသူသည်
 အကတကရုဿော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အ
 ကတကုဿော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတ
 ဘိရုတ္တာနော၊ ပြုအပ်သောအကြောက်ခြင်းကို စောင့်ရှောက် ထုတ်သော
 ကောင်းမှုမရှိသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထပါပေါ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထလုဒ္ဓါ၊ ပြုအပ်သောရှုန့်ရှုင့်သောအမှုရှိ သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထကိဗ္ဗိတာ၊ ပြုအပ်သော ကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ကရုဿံ၊
 ကောင်မူကို၊ အကဘိ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ တပတိ၊ ပူပန်၏၊ မေမ

ယာ၊ ငါသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ တပတိ၊ ပူပန်၏၊ ဣတိ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တပနိယာ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမထမနိယသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကာယဒုက္ခရိတံဝါ ကာယဒုက္ခရိက်ကိုမူလည်း၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့် ဝစိဒုက္ခရိဘာနိဝ၊ ဝစိဒုက္ခရိက်တို့ကိုမူလည်း၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ မနောဒုက္ခရိတံ၊ မနောဒုက္ခရိက်ကိုမူလည်း၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ အညံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည့်မှတစ်ပါးသော၊ ဧဝံ၊ သညှိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကုသလံ အကြင်အကုသိုလ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဗ္ဗအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုလည်း၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကတော၊ မပြုသောကြောင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဒုပညော၊ နည်းသောပညာရှိသော၊ ဧဝာပုဂ္ဂလော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကာယသမာဓန္ဓာကိုယ်၏၊ တေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗယံ၊ ဝေဇ်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနေ၌သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝျှင်တပနိယသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတံ၊ ကိလေသာတို့မှပေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယတပနိယသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနေ၌သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတပနိယာ၊ မပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကာယမေဇ္ဇေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသောကော၊ ဤလောက၌၊ ဧကေဇ္ဇော၊ အချို့သောသူသည်၊ ကတကထျာ၊ တော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှု ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဟကုသလော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတဘိ ရုက္ခာနော၊ ပြုအပ်သော ကြောက်ခြင်းကို တားမြစ်ပတ်သောအမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတပါပေါ၊ မပြုအပ်သော

မကောင်းမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတလုဒ္ဓေါ၊ မပြုအပ်သော ရှစ်
ရင်းသော အမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတကိဗ္ဗိသော၊ မပြုအပ်
သောကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
မေ၊ ငါသည်၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသည်ကို၊ ကထံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ထည်း၊ နတပတိ၊ မပူပန်၊ မေ၊ ငါသည်၊ မိပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊
မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထည်း၊ နတပတိ၊ မပူပန်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့
တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အားပန်သော၊ မပူပန်စေထုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊
ထရားတို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအ
နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်
ဟတပနိဟသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယဒုက္ခရိတံစ၊ ကာ
ယဒုက္ခရိုက်ကိုထည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ ဝစီဒုက္ခရိတာနိစ၊ ဝစီဒုက္ခရိုက်
တို့ကိုထည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ မနောဒုက္ခရိတာဂ္ဂ၊ မနောဒုက္ခရိုက်ကို
ထည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ အညံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ထပါးသော၊
ဒေါသသညှိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကုသလံ၊ အကြွင်းအကျန်သို့လဲ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုထည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊
အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကတွာ၊ မပြုသော
ကြောင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ က
တွာ၊ မပြုသောကြောင့်၊ သပညော၊ ပညာရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသတ္တ
ဝါသည်၊ ကာယ သာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နေ့၌၊ သရံ၊
နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထည်း၊ ဘဂ
ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ
ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုထံ၊ ကြားလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
တပနိဟသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌမပဋ္ဌသုတ်ကို၊ မေမယာ၊
အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မစိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံသော၊ ဝုပ္ပလော၊ ဝုဂ္ဂိုဟ်သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ ထရံတရသော၊ အာစာထံယထာ၊

ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အကုသလကမ္မနာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိန္ဒိဟိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော၊ သီလေနစ၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိန္ဒိဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုတ္တဿေ၊ ဝုတ္တိလ်သည်၊ ကိပ္ပိ တရသော။ အာစတံယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အကုသလကမ္မနာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမပရတ္ထသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော၊ သီလေနစ၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဧထေဟိန္ဒိဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုပ္ပညော၊ နည်းသောပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဗ္ဗိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒါဝတ်ပါဠိကော်နိဝေဿ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊

သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိဗ္ဗိတံ၊ စုံထဲသို့၊ အာဘတ်ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုသလကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ၊ နှိတ်၊ အဘယ်နှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူ သည်။ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်လည်း ကောင်း၊ ဘဒ္ဒိကာယ၊ ကောင်းသော၊ ဗိဗ္ဗိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှိတ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူ သည်။ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိ၊ နှိတ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိဗ္ဗိတံ၊ စုံထဲသို့ သော၊ အာဘတ်ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုသလကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုနုတိယပရတ္ထသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ယောန နော၊ အကြင်သူသည်။ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့် လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိကာ၊ ကောင်းကော၊ ဗိဗ္ဗိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝဟိ၊ နှိတ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဂ္ဂညော၊ ကောင်းသောပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်။ ကာယထာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘု ရားသည်။ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အယမိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣ တိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ ဤသျှင်နုတိယသီလသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ၊ ဤပခာန

သုတ်ကိုမေမယာအကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့
 လမရှိသော၊ အနာတ္တိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှလွတ်တတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ခြင်းဌ၊ အဘဗ္ဗော၊ လေးပါးကိုထိတတ်သော အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရ
 သဗ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာမစွမ်းနိုင်၊ နိဗ္ဗာနယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းဌ၊
 အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ အနုတ္တရဿ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခမဿ၊ ယောဂ
 ပတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းဌ၊ အ
 ဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာ
 ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှလွတ်တတ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိတတ်သော
 အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းဌ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းဌ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ အနုတ္တရဿ၊ အတုမရှိသော၊
 ယောဂက္ခမဿ၊ ယောဂပတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းဌ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပခာန
 သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပာဒိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့လမရှိ၊ အနာတ္တိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှလွတ်တတ်သော ဩတ္တပ္ပပတည်း
 မရှိ၊ ကုဘိတော၊ ပျင်းလည်းပျင်းရိ၏၊ ဟိနဝိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လလည်း
 ရှိ၏၊ ထိနမိဒ္ဓဗဟုသော၊ ထိနမိဒ္ဓလည်းများ၏၊ အဟိရိကော၊ အရှက်လည်းမ
 ရှိ၊ အနာဒေချာ၊ တရားဂုဏ်တို့၌လည်းရှိသောခြင်းမရှိ၊ တာဒိယော၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော၊ ဥ
 တ္တမံ၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဖုဠု၊ ရခြင်းဌ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊
 ယောစဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ သတိမစေ၊ သတိလည်းရှိ၏၊ နိပ
 ကောစ၊ ရင့်သော ပညာလည်းရှိ၏၊ ဈာယီစ၊ ဈာန်ကို လည်းဝင်စား၏၊ အာ
 တာပီစ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လလည်းရှိ၏၊ ဩတ္တပ္ပိစ၊ ဒုစ
 ရိုက်တို့မှလွတ်တတ်သော ဩတ္တပ္ပပတည်းရှိ၏၊ အပ္ပမတ္တောစ၊ ဓေတည်းမမေ့
 လျော့သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမေပ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဇာ
 တိဇရာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်း၏၊ သံယောဇနံ၊ အဖွဲ့ကိုဆေတွာ၊ မြတ်
 ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဖုဠု၊ ရော့က်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

အယတ္တိ၊ အတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျင်မောဟသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတော၊ သုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌမကုဟာနသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုပဝ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဇနကုဟာနုတ္တံစ၊ လူတို့ နှစ်သက်ခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဇနလနေတ္တံစ၊ လူတို့ပြီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ သောဘသက္ကာရထိလောကာနိသံသတ္တံစ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောဟူသော အကျိုးငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မြတ်သော သီတင်းကိုသုံးသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတူတိစ၊ သိစေသတည်းဟူ၍လည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၏။ ဘိက္ခုပဝ၊ ရဟန်းတို့၊ အထဂေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ သံဝရတ္ထဉ္စ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟာနုတ္တံ၊ ကိလေသာကိုလယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမကုဟာနသုတ်၌၊ ဇေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ သံဝရတ္တံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟာနုတ္တံ၊ ကိလေသာကိုလယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနိတိဟံ၊ ဥပဒ္ဓုဝေါမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတောက်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေသောမဂ္ဂေါ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်တည်းဟူသော ခရီးကို၊ မဟာတေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်၊ အနုယာတော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်အပ်၏။ ၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဇေ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူ

အင်္ဂါ၊ တထာ၊ ထိအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိ၊ ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာ
 တရား၏၊ သာသနကာရိနော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်၊ ကျင့်ကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုသူ
 တို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဇဉ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုရကုန်လ
 တ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ အသမ္ဘိဒေယျော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊
 ဝုပ္ပော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊
 သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဟနသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝ
 တာ၊ တုန်းသော်ကြီးသော မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟော
 တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်
 စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယကု
 ဟနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊
 ဇနကုဟနတ္ထံစ၊ လူတို့နှစ်သက်စေခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဇန
 ထပနတ္ထံစ၊ လူတို့မြီးမွမ်းပြောပစေခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ထာ
 ဘသက္က၊ ရသီလောကာနိသံသတ္ထံစ၊ ထာဘံပုဒေသကာအကျော်အစော
 ဟူသောအကျိုးငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မြတ်သောသီ
 တင်းသုံးသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏၊ ဣတိ၊ အပဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည့်ဖြင့်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအားပါင်းသည့်၊ ဇာနတုတိ၊ စ၊ သိစေ
 သတည်းဟူ၍လည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အညတ္ထံယေဝ၊ ကုဟနစသည်မှတစ်ပါးသောအကျိုးငှါ
 သာလျှင်၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏၊ အ
 တိညတ္ထံဗ္ဗ၊ ထူးသောဥပဇာန်ဖြင့်သိခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏၊ ပရိ
 ညတ္ထံဗ္ဗ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါလည်း၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ
 မတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဝေါစ၊ သိန့်တော်မူ၏၊ တ
 ဣ၊ ထိုဒုတိယကုဟနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘ
 ဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတိညတ္ထံဗ္ဗ၊
 ထူးသောဥပဇာန်ဖြင့်သိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရိညတ္ထံဗ္ဗ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ အနိတိတံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟော
 တော်မူပြီးမဟုတ်သော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ဒေသေသေမဂ္ဂေါ၊ ဤမြတ်သော

အကျင့်ဘုဒသာစရီးကို၊ မဟာန္တေဟိ၊ မြတ်သောအလိုရှိကုန်သော၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်၊ အနုယာတော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်အပ်၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဧတံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနကာရိနော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဗ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဟဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပင်ဒုတိယကုဟနသုတ်အပြီးတည်း။ ။

တဂတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးငံသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဘေးတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုက္ကံ၊ ဤသော မနုဿသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခုစေ၊ ရဟန်းတို့၊ န္ဒိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဗ္ဗစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သုခသောမနုဿဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဿအနေန၊ ဤရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ဝယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ယောနိသောစ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အာရဒ္ဓါ၊ မြီးမြောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမဟိန္ဒိတိဓမ္မာတိ၊ အာသဝ်နှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ သုခသောမနုဿဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ သံဝဓနိယေသု၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ ပဋိပဇ္ဇနေခြင်းအစရှိသောအကြောင်းတို့၌၊ သံဝဓနေနစ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သံဝဓဝေတဿ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသောသူ၏။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဗောနေနစ၊ အားထုတ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိန္ဒိတိဓမ္မာတိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုခသောမနုဿဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်

၀၀၀

ဖြစ်၍၊ ဝိ ဘရဟ္မိ၊ နေဇာ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိန္ဒိဘိခဗ္ဗေဟိ၊ ဤနှစ်ပါး
 သောဟရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌ
 စေဝခဗ္ဗ၊ မျက်မှတ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ သုခသောမနဿဗဟုတော၊
 ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ ဘရဟ္မိ၊ နေရဇာ၊ အသုအ
 နေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊
 ယောနိသောစ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသောမနဿသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 တောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ပဉ္စိကော၊ ပညာရှိသော၊ အတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
 သောလုံ့လရှိသော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သံဝေဒနိယေသု၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဌ၊ နေသု၊ အ
 ကြောင်းတို့၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သမဝေက္ခိယ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်၍၊ သံ
 ဝေဒထေဝ၊ ထိတ်လန့်ရာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟာရိ၊ နေ
 ထေ့ရှိသော၊ အတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ သန္တ
 ဝုတ္တိ၊ ငြိမ်သက်သောကိုယ်ပိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အနုဗ္ဗတော၊ မလျံလွင့်
 သော၊ စေတောသမထံ၊ စေတောသမထဟု ဆိုအပ်သောဈာန်သမာပတ်ကို၊
 အနုယုဒတ္တာ၊ မပြတ်ယှဉ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 ခဿံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောအရ ဘတ္တဗိတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုတော၊ ရေပ်ချ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအ
 ဘ္ဗော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇမမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်သောမနဿသုတ်အပြီးတည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ဘဿ၊ ထိုဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကား၊ ဇ္ဇေးနှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣဗ္ဗိယာ၊ ဣဗ္ဗိယသုတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဇ္ဇေးနှစ်ပါးကုန်သော၊ တပနိ
 ယာစ၊ တပနိသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဝိစေန၊ ဝိစေဖြင့်၊ အပဓေ၊ ထိုဝ
 တပါးကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးသောသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ အနောတ္တပ္ပဗ္ဗ၊
 အနောတ္တပ္ပသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇ္ဇေးနှစ်ပါးကုန်သော၊ ကုဟနာစ၊ ကုဟန
 သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ သောမနဿန၊ သောမနဿသုတ်နှင့်တကွ၊ တေ၊
 ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟော၊ နှိုးဖြစ်ကုန်၏။ ။

ရုကနိပါတ်-ဝေဒုတ္တဝဂ်၊

ဘဂဝတော၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပိတကံသုတ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟတံ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဗ္ဗဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သာ သျှင်ခင်သိမ်းသေးတုရားတို့ကို၊ သိးတံ၊ မူတတ်သော၊ တထာဂတံ၊ ငါတုရားအား၊ ဧဝေမော၊ တေးမရှိသော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတကံသည်၊ ကောင်း၊ ပပိဝေကော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတကံသည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါ ကုန်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတကံတို့သည်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရေန္တိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမော၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိ၏၊ အဗျာပဇ္ဇာရတော၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းနှင့်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဇာရတံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းနှင့်မွေ့လျော်သော၊ တမေနံတထာဂတံ၊ ထိုငါတုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမာယဣဒိယာယ၊ ဤအမှုအရာဖြင့်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံဟုသော၊ တသံဝါ၊ တုန်ထုပ်ထိတ်လန့်တတ်သည်တည်းဖြစ်သော၊ တာဇရံဝါ၊ မြဲမြံတည်ကြည် သည်တည်းဖြစ်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဗျာဗာဓေမိ၊ မဆင်းရဲစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသောဧဝပိတက္ကော၊ ဤသို့သောပိတကံသည်သာ သျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရေတိ၊ မိမိအပိုင်းအခြားကို မလွန်မူ၍ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ ပပိဝေကောရာမော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိ၏၊ ပပိဝေကရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပပိဝေကောရာမံ၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိသော၊ ပပိဝေကရတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့်မွေ့လျော်သော၊ တမေနံတထာဂတံ၊ ထိုငါတုရားအား၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်သည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသောဧဝပိတက္ကော၊ ဤသို့သောပိတကံသည်သာ သျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရေတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကို မလွန်မူ၍

☰

ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤငါတုရားသာသနာ
 ထော်၌၊ တုဋ္ဌေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ အဗျာပဇ္ဇရာမာ၊ သူတပါးအားမ
 ဆင်ရဲစေခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဗျာပဇ္ဇရ
 တာ၊ သူတပါးတို့အားမဆင်ရဲစေခြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်သည့်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ
 နေကုန်ထော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမာနံ၊ သူတပါးတို့အားမ
 ဆင်ရဲစေခြင်း တည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိကုန်ဖြစ်သည်၍၊ အဗျာပဇ္ဇ
 ရတာနံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်ရဲစေခြင်း၌ မွေ့လျော် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သော၊ ထောသံဝေါတုဋ္ဌာကံ၊ ထိုသင်တို့အား၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဣမာယဣရိယာယ၊ ဤသို့သော အမှုအရာဖြင့်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသော၊
 တသံဝါ၊ တုန်လှုပ်ထိတ်လန့် တတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တာဝရံ၊ မြေပြေ
 တည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဗျ၊ ဗာဓေမ၊ ဆင်း
 ရဲစေကုန်အံ့၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသောဧဝေဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိဘက်
 သည့် သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သရဒါဝရိယာတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမ
 လွန်မူ၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝိဝေကရာမေါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတည်း
 ဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဝေကရတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌မွေ့
 လျော်ကုန်သည့် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်ထော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝိဝေက
 ရာမာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဝေ
 ကာရတာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်
 သော၊ ထောသံဝေါတုဋ္ဌာကံ၊ ထိုသင်တို့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်သည်၊ အကုသ
 လံ၊ အကုသိုလ်မည့်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အပဟိနံ၊ မပယ်အင်သနည်း၊
 ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပဗဟာမ၊ ပယ်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသော
 ဧဝေဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိဘက်သည်သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သရဒါဝ
 ရိယာတိ၊ မိမိအပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ ဧထမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဝိတက္ကသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ လေးပါးသော သစ္စာ
 တို့ကိုထိထော်မူပြီးသော၊ အပသာယု သာဟိနံ၊ သူတပါးတို့ရွက်ဆောင်နိုင်ခဲ့
 သောဘုရားကိစ္စကို ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်လသော၊ နံတထာဂတံ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တို့သည်၊ သ
 ရဒါဝရန္တိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကို၊ ဝေမော၊ ခေမဝိတက်

ဟူ၍၊ ဥဒိဂိတော၊ ဆိုအပ်၏။ တတော၊ ထိုခေမပိတက်မှ၊ ပရော၊ နောက်ဖြစ်
သော၊ ဗုဒ္ဓိယော၊ နှစ်ခု ခြံသော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကို၊ ဝိဝေကော၊ ဝိဝေက
ဝိသက်ဟူ၍၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏။ တမောနုဒံ၊ မောဟတည်းဟူ
သော မှောင်ကို ဖျောက်တော်မူပြီး ထသော၊ ပရင်္ဂါတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ကမ်းဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီး ထသော၊ မဟေသိ၊ သိဏက္ခန္ဓအစရှိ
သော ကျေးဇူး အပေါင်းကို ရှာတော်မူ ပြီး ထသော၊ တံတတောဝေ၊ ထို
ကြောင့်လျှင်၊ ဝတ္တိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတရားတို့သည် ရောက်အပ်သော ကျေးဇူး
ကော်သို့ ဖျောက်တော်မူပြီး ထသော၊ ဝသိမံ၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော
စိတ်၏ လေ့လာခြင်းလည်း ရှိတော်မူ ထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါလည်း
မရှိပြီး ထသော၊ ဝေဿန္တရံ၊ ကာယဝိသမစသော အဆိတ်ကို လည်း အန်
တော်မူပြီး ထသော၊ တဗ္ဗက္ခယေ၊ တဗ္ဗာဇာန်ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝိမုတ္တံ ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူပြီး ထသော၊ ခုနိံ၊ နှစ်ပါးသော
လောကကို သိတတ်သော သဗ္ဗညုတရားတည်းဟူသော ခုနိံ ဖြစ်တော်မူ ထ
သော၊ အန္တိ မဒေဟဓာရိ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်တော်ကို လည်း သောင်
တော်မူ ထသော၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဇဟံ၊ စွန်းတော်မူပြီး ထသော၊ ဇရာယ၊ ဇရို
ခြင်း၏ ပါရဂုံ၊ ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူပြီး ထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာ
တရားအား ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တို့သည်၊ သရဒါစေ
န္တိ၊ မိမိ၏ အပိုင်းအခြားကို မလွန်မူ၍ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတရား
သည်၊ ပြုမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ပုဂိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သေထေးတခဲနက်
ကျောက်အစိတ်ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတရဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ဗြူတောယထာပိ၊ တည်
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုဂိသော၊ ယော
ကျ်ားသည်၊ သေထေးတခဲနက်ကျောက်အစိတ်ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတရဒ္ဓနိ၊ တောင်
ထိပ်၌၊ ဗြူဘာဝ၊ တည်လျက်လျှင်၊ ပဗ္ဗတဿ၊ တောင်၏၊ သမန္တတော၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပသေယထာပိ၊ ရှုရာသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဇေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ သုမေခ၊ ကောင်းသောပ
ညာရှိတော်မူ ထသော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်မြင်သော ပညာစက္ခုရှိ
တော်မူ ထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ တထူဇမံ၊ ထိုတောင်လျှင် ဥပ
မာရှိသော၊ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊
တက်တော်မူ၍၊ အပေတသောကော၊ ကင်းပြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမှ မကူးမြောက်သေးသော၊ ဇာတိဇရာဘိ
ဘူတံ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအ

ပေါင်းကို၊ အဝေက္ခတိ၊ သင်ခြင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 တုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သျှင်ပဌမဝိတက္ကသုတ်အပြီးတည်း။ ၉။ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
 မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊
 ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဟောတော်မူ
 သော၊ ဧဝံ၊ ဤဒေသနာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟတော၊ ကိလေ
 သာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်ထိမ်းသော တရားတို့ကို
 သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ ငါတုရားအား၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတို့သည်၊ ပရိယာယေန၊ အတ္တညံ့အားဖြင့်၊ ဘဝ
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမာန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော၊ အ
 ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဗါပကတော၊ ယုတ်မာသောအားဖြင့်၊ ပဿထ၊ ရှု
 ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသ
 နာသည်၊ ပထမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတည်း၊ ပါပံ၊
 ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားသည်၊ ဗါပကတော၊ ယုတ်မာသောအား
 ဖြင့်၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုယုတ်မာသောအကုသိုလ်တရား၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒထ၊ ပြီး
 ငွေကုန်လော့၊ ဝိရန္တထ၊ တစ်ခြင်းကင်းကုန်သော၊ ဝိရုပ္ပထ၊ လွတ်ကုန်လော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဖြစ်ကော၊ အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာသည်၊
 နုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတည်း၊ ဣတိဣ
 မာန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့
 မှ ဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်ထိမ်းသော တရားတို့ကို သိ
 တော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ ငါတုရားအား၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣမာဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာတို့သည်၊ ပရိယာယေန၊ အတ္တညံ့အား
 ဖြင့်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤဒေသနာသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤ
 စွာတုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤ
 အနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သုပ္ပာလေးပါးတို့ကို သိတော်မူတတ်
 သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်ထိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူ
 တတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ ပရိယာယဝစနံ၊ အတ္တညံ့

အားဖြင့်ဟောတော်မူခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ ဇေတံပါပကံ၊ ဤယုတ်မာသော
 အကုသိုလ်ကို၊ ပါပကထော၊ ယုတ်မာသောအားဖြင့်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော၊
 တတ္ထဝာပိ၊ ထိုယုတ်မာသောတရား၌လည်း၊ ဝိရုဇ္ဈထ၊ တစ်ခြင်းကင်းကုန်
 ထော၊ တတော၊ ထိုယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝိရုတ္တဝိတ္တာ၊ တစ်
 ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုက္ခထာ၊ ဆင်း
 ရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိ၊ သထ၊ မျက်မှောက် ပြုရကုန်လ
 တ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဇ္ဇေဗ္ဗာ၊ နှစ်ပါးသောထရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထရား
 သည်၊ ပကာသိတာ၊ ပြုထော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝထာ၊ မြတ်စွာ
 ထရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ အယတ္ထိအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း၊ ဘဂဝထာ၊ မြတ်စွာထရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သျှင်ဒုတိယဓမ္မဒေသနာသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝထာ၊ ဘုန်းထော်ကြီး
 သောမြတ်စွာထရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟ
 ထာ၊ ကိလေသာတို့မှစေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာထရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာန
 န္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာ၊
 အဝိဇ္ဇာသည်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊
 သမာပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝုပ္ပင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တ
 ဒေဝ၊ ထက္ခသာသျှင်၊ အဟိရိကဉ္စ၊ အဟိရိကသည်လည်း၊ ကောင်း၊ အနော
 တ္တပ္ပဉ္စ၊ အနောတ္တပ္ပသည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဝိဇ္ဇာစခေါ၊ ဝိဇ္ဇာသည်သာသျှင်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ သမာပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝုပ္ပင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တဒေဝ၊ ထက္ခသာသျှင်၊ ဟိရိစ၊ ဟိရိသည်လည်း၊ ကောင်း၊
 ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပသည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ
 မတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာထရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 ထာ၊ မြတ်စွာထရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဣဟထောကော၊
 ဤလောက၌၊ အတ္ထိ၊ လောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း၊ ကောင်း၊ ပရေဇ္ဇိစ၊ တ
 မလ္လနံ၊ ဘဝ၌လည်း၊ ကောင်း၊ ယာကာပိ၊ အဆုံးရုံကုန်သော၊ ဣမာဒုပ္ပတိယော၊
 ဤမကောင်းသောဂတိတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ တာဒုပ္ပတိယော၊ ထိုမကောင်းသောဂတိတို့သည်၊ အဝိဇ္ဇာမူလကာ၊

အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းရှိကုန်၏။ ဣစ္ဆာလောဘာ သမုဿယာ၊ ဣစ္ဆာ
 လောဘာသည်ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ ယထောစ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာ ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပါပိစ္ဆော၊ မကောင်းသောအလိုရှိသည်၊ အဟိရိ
 ကော၊ အရှက်မရှိသည်၊ အနာဒရော၊ ရှိသေခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
 တထော၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်သည်၊ ပသဝတိ၊ ဝှိုး၏
 တေန၊ ထိုယုတ်မာသော အကုသိုလ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ ဇနံ၊ သတ္တဝါအ
 ပေါင်းသည်အပါယံအပါယ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒဉ္စ၊ မကောင်းသောအလိုကိုလည်းကောင်း၊ လော
 ဘဉ္စ၊ လောဘကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိရာဇ
 ယံ၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနံ၊ ဖြင့်ပတ်လျက်၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာ
 ကို၊ ဥပ္ပါဒယံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတိယော၊ မ
 ကောင်းသောဂတိတို့ကို၊ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣဒတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဣတိ၊ ဤသျှင်တတ်ယဝိဇ္ဇာလုတ်အပြီးတည်း၊ ပဌမတာထဝါရံ၊ ပဌမ
 ဘာမုတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရ၊ ဘာသာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပညာ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အရိယာယ၊
 စင်ကြယ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာမှ၊ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သုပရိဟိနာ၊ အလွန်ယုတ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲစွာ၊ သဝိဃာတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်း
 နှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။ ကာယ
 သ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေဝ
 ၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောအထားကို၊ ပါမိကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော၊
 ပညာယ၊ ပညာမှ၊ အပရိဟိနာ၊ မယုတ်ကုန်၊ ဟေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့

သည်။ အပရိဟိနာ၊ မယုတ်ကုန်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဒိဋ္ဌေဝေ၊
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိ
 စာထံ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိဇ္ဇာထံ၊
 ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊
 မျက်ခြင်းကြောင့်၊ မချထား၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေခံ၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောအ
 ထားကို၊ ပါရိကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပညာသုတ်၌၊ တေံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဗဿ၊ ရှုလော့၊ ပညာယ၊ ပညာမှ၊ ပရိဟာနေန၊
 ယုတ်သဖြင့်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောက်၊ ထောက်၌၊ နာမဂ္ဂပ
 ထိံ၊ နာမ်ရုပ်၌၊ အတိနိဝိဋ္ဌံ၊ နှလုံးသွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထောဝေ၊
 ထိုကြောင့်လျှင်၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊
 တပါးသောစကားသည်၊ မောဓံ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊
 အောက်မေ့၏။ ယာယံပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ နိဗ္ဗေဝဂါမိနိ၊ ထောဘဝ
 သောဘုံကိုဖောက်ခွဲချက်သွားထတ်၏။ ယာယပညာယစ၊ အကြင်ပညာ
 ဖြင့်လည်း၊ ဇာတိဘဝပရိက္ခယံ၊ ဇာတိဘဝ၏ကုန်ရာကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံဟိပညာ၊ ဤပညာသည်သာလျှင်၊
 ထောကထိံ၊ ထောက်၌၊ သေဗ္ဗာ၊ မြတ်၏။ သမ္ပန္နိနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
 သိတော်မူကုန်ပြီးသော၊ သတိမတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဟာသပညာ
 နံ၊ ရှင်သောပညာရှိကုန်သော၊ သရိရန္တိ၊ မခာရိနံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို
 သေဝင်ကုန်သော၊ တေသံဝိတာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား၊ ဒေဝံစ၊ နတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟရန္တိ၊
 တောင့်တကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ အယမိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ မတုတ္ထပညာသုတ်
 အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေသုတ္တံ၊ ဤသုက္ကဓမ္မသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟနံ၊ တိ၊ သုက္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော၊ ဣမေဓန္ဒေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသော
 တရားတို့သည်၊ ထောက်၊ လောကကို၊ ပါထေန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ ကာဘမေဓန္ဒေ၊
 အထယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ဟိရိဝ၊ ဟိရိလည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓန္ဒေနှစ်ပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟနံ၊ တိ၊ သု
 က္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော၊ ဣမေဓန္ဒေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ လော
 ကံ၊ လောကကို၊ စေနပါထေယျံ၊ အကယ်၍မစောင့်ကုန်အံ့၊ ဣထေသကော၊
 ဤထောက်ကွဲ၊ မာတာတိဝါ၊ အမိဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုတ္တတိဝါ၊ မိလှေး
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုလာနိတိဝါ၊ ဦးရီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာစရိ
 ယာထရိယာတိဝါ၊ ဆရာ၏မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂရုနံ၊ အလေးပြုအပ်
 ကုန်သောသူတို့၏၊ ဒါရာတိဝါ၊ မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ နပညာယေထ၊ မ
 ထင်ကုန်ရာ၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အဇ္ဇေကာစ၊ ဆိတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ကုက္ကု၊ ဝုသုကရာစ၊ ကြက်ဝက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတာ
 သိင်္ဂီယာစ၊ ခွေးမြေခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘေဒေန၊ ရောရှက်သဖြင့်
 ဝတ္တန္တိ ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ သမ္ဘေဒံ၊ ရောရှက်သဖြင့်၊ အဝမိဿ၊ ရေခဲ
 ရာပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟနံ၊ တိ၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ သုက္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်
 သော၊ ဣမေဓန္ဒေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ ထောက်၊ ထောက်ကို၊ ပါ
 ထေန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေသကော၊ ထောက်ကွဲ၊ မာတာတိဝါ၊
 အမိဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုတ္တတိဝါ၊ မိလှေးဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတု
 လာနိတိဝါ၊ ဦးရီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာစရိယာထရိယာတိဝါ၊ ဆရာ၏မ
 ယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂရုနံ၊ အလေးပြုအပ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဒါရာတိ
 ဝါ၊ မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုသုက္ကဓမ္မသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၉၊ ယေသံသတ္တာနံ၊ အ
 ကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ ဟိရိဝ၊ ရှက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊
 ထန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါဝ၊ အခါ ခပ်သိမ်းလျှင်၊ နမိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊
 တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုက္ကမုဿ၊ ပြုစင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
 သောကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝေါက္ကန္တာ၊ ၆ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာကိမရုဏဂါမိ
 နော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယေသမ္ဘသတ္တာနံ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့အားကား၊ ဟိရိဝ၊ ရှက်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ထန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣမေဓန္ဒေဓမ္မာ၊

ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွမ်း၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ ကပ်၍တည်ကုန်၏။ ဝိရုဠုဖြေဟွံစရိယာ၊ စည်ပင် ဖြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်သောမြတ်သော အကျင့်ရှိကုန်၏။ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဝုနုတ္တဝါ၊ တာဝန်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝီတာ၊ ကုန်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ * အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤ အနက်ကိုလည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုထံ၊ ကြားရလိုက် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စသုက္ကဓမ္မသုတ်အပြီးတည်း။ ။

တဂဝတာ၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအဇာတ သုတ်ကို။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုထံ၊ ကြားရ လိုက်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော။ အဘူတံ၊ မထင်သော။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတခတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော။ အဘူတံ၊ မထင်သော။ အကတံ၊ မပြု အပ်သော။ ဇေတံအသင်္ခတံ၊ ဤအသင်္ခတခတ်သည်။ နောစေအတဝိဿ၊ အ ကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော။ ဘူတဿ၊ ထင်သော။ ကတ ဿ၊ ပြုအပ်သော။ သင်္ခတံဿ၊ သင်္ခတတရား၏။ နိဿရတံ၊ အကြွင်းမရှိငြိမ်း ခြင်းသည်။ နပညာယေထ၊ မထင်ထည်ရာ။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မာစ ဝေါ၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော။ အဘူတံ၊ မထင်သော။ အ ကတံ၊ မပြုအပ်သော။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတခတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော။ ဘူတဿ၊ ထင်သော။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ သင်္ခတဿ၊ သင်္ခတတရား၏။ နိဿရတံ၊ အကြွင်းမရှိငြိမ်းခြင်းသည်။ ပညာ ယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထု ရားသည်။ အဝေါ၊ ဝိနိတော်မူ၏။ ကတ္ထု၊ ထိုဇာတသုတ်၌။ ဇေတံ၊ ဤအနက် သဘောကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ ဘူတံ၊ ထင်သော။ သရပန္နံ၊ ဖြစ်ပက်တရား တို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ ကထံ၊ ပြုအပ်သော။ သင်္ခတံ၊ ပစ္စည်းတရားကိုသည် ဝန်းရံ၍စီရင်အပ်သော။ အဒ္ဓုဝံ၊ မမြဲသော။ ဇရာမရတ သင်္ခတံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းတို့နှင့်နှီးနှောသော။ ဧရာဝနိဗ္ဗိ၊ များစွာကုန်သောအနာတို့၏အလိုက် သဗ္ဗပင်ဖြစ်သော။ ပစာဂုံနံ၊ ပျက်စီးလေ့ရှိသော။ အာဟာရနေတ္ထိပထဝံ၊ ထေး

ပါးသော အာဟာရတဏှာဘည်းဟူသော အကျိုးသျှင် အမွန်ရှိသော၊ ယံဥပ္ပ
 ဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံဥပ္ပဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊ အထိနန္ဒိ
 တုံ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ နာလံ၊ မသင့်၊ တဿ၊ သက္ကာယဿ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
 ငါးပါးတည်းဟူသော သက္ကာယ၏၊ နိဿရတံ၊ တွက်မြော ၊ ဆာဖြစ်သော၊
 သန္တံ၊ ပြင်သက်သော၊ အတက္ကာဝစရံ၊ ကြံဆသောဥာဏ်၏ကျက်စားရာမ
 ဟုတ်သော။ ရံ၊ မမြဲသော၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အ
 သရပန္နံ၊ ဖြစ်ဖက်တရားနှင့် တကွမဖြစ်သော၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ
 သော၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသော မြူမရှိသော၊ ပဒံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိအပ်
 သော၊ ရက္ခဝပ္ပာနံ၊ ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲတရားတို့၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော၊ သင်္ခရုလသမေဝ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ပြင်းရာသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်း
 သာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။ အယဒ္ဓိ အပ္ပေယျာ၊ ဤအနက်ကိုသည်။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိင်အာ
 နန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်သဋ္ဌ အဇာတသုတ် အပြီး
 တည်း။ ။

တဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသင်္ခါတစာ
 တုသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိင်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗာနဝေတုယော၊ နိဗ္ဗာနဝေတံတို့သည်၊ ဣမာ
 ဧစ္စ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမာစ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ သဥပါဒိသေ
 သာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုစ၊ နိဗ္ဗာနဝေတံသည်။
 ကောင်း၊ အနုပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေတု
 စ၊ နိဗ္ဗာနဝေတံသည်။ ကောင်း၊ ဣတိဣမာဧစ္စ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ သဥပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေ
 တု၊ နိဗ္ဗာနဝေတံသည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣစ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဝိတာသဝေါ၊ ထုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ ဝုသိ
 တာဝါ၊ သုံအပ်ပြီးသော မင်္ဂတည်းဟူသော သတင်းရှိသော။ ကတကရဏိ
 ယော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော၊ အစဉ်အား
 ဖြင့်ရောက်အပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇ

၉

နော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊
 ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ထိ
 က္ဋ္ဌ၊ ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏၊ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်
 စဉ်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓါယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ အဝိစာတက္ကဋ္ဌ၊ မ
 ချုပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနာပါမနာပံ၊ အလိုရှိအပ်အလိုမရှိအပ်
 သော၊ ရူပါဒိဂေါစရံ၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံကို၊ ပစ္စန္ဒဘောသိ၊ ခံစား၏၊ သုခ
 ဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ပဋိသံဝေဒါ၊ ခံစား၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊
 ယောရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ခြင်းသည်၊ ယောဒေါသက္ခယော၊ အ
 ကြင်ဒေါ၏ ကုန်ခြင်းသည်၊ ယောမောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ကုန်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤရာဂဒေါသမော
 ဟ၏ကုန်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနုပါဒိသေ
 သာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ ကထ
 မာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝိ
 တာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေရှိသော၊ ဝုယိတဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော
 မဂ်ထည်းဟူသော သတင်းရှိသော၊ ကဏကရုဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 မဂ်ကိစ္စရှိသော၊ ဩဟိတာဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသော၊
 အနုပ္ပတ္တ သဒတ္ထော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်သော အရ ဟတ္ထဗိုလ်ရှိ
 သော၊ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော၊
 သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော၊
 အရဟာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
 ထိုရဟန္တာအား၊ ဣဓေ၊ ဤကိုလ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊
 ခပ်သိမ်းသော ဝေဒနာတို့သည်၊ အနုအဘိနန္ဒိတာနိ၊ မထောင့်တအပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ သိတိ၊ ပြင်းလေကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဤနိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ အနုပါဒိသေသာနိဗ္ဗာနဓာ
 တု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာခေါဇ္ဇော၊
 ဤနှစ်ပါးတို့လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂေါ၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထု၊ ထိုအသစ်တစာတုထုတ်၌၊
 တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝု
 ပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စက္ခုမတာ၊ ငါးပါးသောမျက်စိရှိသော်မူထ

သော၊ အနိဿိထေန၊ တရံထရသောတရားကိုမရှိထသော၊ ထာဒိနာ၊ တာဒိ
 ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဣမာနိဗ္ဗာနဝေထု၊ ဤနိဗ္ဗာန်ခေတ်တို့ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြုတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုဝကားမှန်၏၊ ဧကာ၊ တရသော၊ ဝေထု၊ နိဗ္ဗာနခေတ်သည်၊
 ဣဒေဋ္ဌဓမ္မိကာ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇ
 ရုပ်အကြွင်းရှိ၏၊ ဘဝနေတ္ထိ သင်္ခါယာ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သောတဏှာ၏
 ကုန်ခြင်း သာသျှင်တည်း၊ ဧကာ၊ တရသော၊ ဝေထုပန၊ နိဗ္ဗာနခေတ်သည်
 ကား၊ သမ္ပရာယိကာ၊ တမလွန်၌ဖြစ်၏၊ ယဒ္ဓိ၊ အကြင်နိဗ္ဗာနခေတ်၌၊ ဘဝါနိ၊
 ဘဝတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်
 ၏၊ သာ၊ ထိုနိဗ္ဗာနခေတ်သည်၊ အနုပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမ
 ရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသိတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ အ
 သင်္ခါတံ၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ ဧတံပဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာနခေတ်ကို၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊
 ဘဝနေတ္ထိ သင်္ခါယာ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သောတဏှာ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 ဝိရုတ္တပိတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိ ၊ ဣဇိနိ၊ ဧတအရဟန္တော၊ ထို
 ရဟန္တာတို့သည်၊ ဓမ္မသာရာဝိဂမာ၊ တရားတတာတို့တွင်အနှစ်ဖြစ်သောအမ
 ဟတ္တဗိုလ်ကိုရခြင်းကြောင့်၊ ခယေ၊ ရာဂ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊
 မွေ့ထောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိနော၊ တာဒိလက္ခဏာရှိကုန်သော၊ ဧတ၊ ထို
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဘဝါနိ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝတို့ကို၊ ပဟံသု၊ စွန့်
 ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝထာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဝဝထာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာန
 န္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တမနိဗ္ဗာနဝေထု သုတ်
 အပြီးတည်း။ ။

ဘဝဝထာ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောမြတ် စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်
 ရှားဟောတော်မူ အပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီး
 သောမြတ်စွာ ထုရား သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောထော် မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤ
 ပရိသလ္လာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဓာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရိသလ္လာနာ ရာမံ၊ တကိုယ်
 တည်းနေခြင်းတည်းဟူသောမွေ့ထောင်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသလ္လာနရ
 တာ၊ တကိုယ်တည်းနေခြင်း၌ မွေ့ထောင်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ အမြဲ

ယဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနိရာကတဏှာနာ၊ မပျောက်သောချာန်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဗြူဟတာ၊ ဝှားစေကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုဇေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိသလ္လ္လာနာရာမာနံ၊ တ
 ကိုယ်သည်းနေခြင်းလျှင်မွေ့ထျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လ္လာနရတာ
 နံ၊ တကိုယ်သည်းနေခြင်း၌မွေ့ထျော်ထတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသ
 န္တာန်၌ဖြစ်သော၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာနံ၊ အမြဲ
 ယဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနိရာကတဏှာနာနံ၊ မပျောက်သောချာန်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သမန္တာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သ
 ညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဗြူဟတာနံ၊ ဝှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိ
 ဟရထံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အ
 အဖြစ်၌ပင်သျှင်၊ အညာဂါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော အကြွင်းသည်းသတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဂါ၊
 အနာဂါမိဖိုလ်သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဖထာနံ၊ ဖိုလ်
 တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါဋိကင်္ဂံ၊ လိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသလ္လ္လာနသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တမိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ နိပက၊ ရင့်သောပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတိမန္တော၊ သတိရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊
 အနုပက္ခိနော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာ၊ မဟောက်မပြန်းခွံ့တ
 ရားကို၊ ဝိပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏၊ အပ္ပမာဒရတာ၊ မစေ့မလျော့ခြင်း၌ မွေ့ထျော်
 ကုန်သည်၊ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပမာဒေ၊ စေ့လျော့ခြင်း၌၊ ဘယဒသိနော၊
 ဘေးကိုရှုလေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိဟာနာယ၊ သမထဝိ
 ပဿနာမင်္ဂါဖိုလ်တို့မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်
 ၏၊ သန္တိကေဝ၊ အနီး၌လျှင်၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယုဒ္ဓိ၊ အတ္ထေ၊ ဤ
 အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသျှင်အဋ္ဌမပဋိ သလ္လ္လာနသုတ်ပြီး၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည့်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ သင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့
ရှေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေ
တံသုတ္တံ၊ ဤသိက္ခာသုတ်ကို၊ မေမယံ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာနိသံသာ၊ သုံးပါးသော
သိက္ခာတို့ကြောင့် မှအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပညတ္တော၊ အဓိပညာ
သိက္ခာဟုဆိုအပ်သော ပညာလျှင် အလွန်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိသာရာ၊ အ
ရဟတ္တဖိုလ် ဟုဆိုအပ်သော ဝိမုတ္တိလျှင် အနှစ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သတဝဓိပ
တေယျာ၊ သတိလျှင် အကြီးအကဲရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သော၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာနိသံသာနံ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာကြောင့် ဖြစ်သော
အကျိုးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပညတ္တရာနံ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟု ဆိုအပ်သော
ပညာလျှင် အလွန်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိသာရာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆို
အပ်သော ဝိမုတ္တိလျှင် အနှစ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သတဝဓိပတေယျာနံ၊ သတိ
လျှင် အကြီးအကဲရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သော သူတို့အား။ ဒိဇ္ဇေ
ဝနေဇ္ဇု၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပင်လျှင်၊ အညာဝေ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့်
ယူတတ်သော ကိလေသာကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဝါ၊ အ
နာဂါမိဖိုလ်ကို ထည့်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပထဝီ၊ ဖိုလ်
တို့တွင်၊ အညုတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ပထံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါမိကင်္ဂါ၊ လိုအပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊
သိနိတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသိက္ခာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သတော်ကို၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဘဂဝဟာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပရိပု
ဏ္ဏံ၊ သိက္ခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ပြည့်စုံသော သိက္ခာရှိသော၊ အပဟာန
ဓမ္မံ၊ မျက်မှောက်သော ဝိမုတ္တိတရားနှင့် တကွ မဖြစ်သော၊ ပညတ္တရံ၊ အဓိပညာသိ
က္ခာဟုဆိုအပ်သော ပညာလျှင် အလွန်ရှိသော၊ ဇာတိဗဟန္တဒသဟိ၊ ပဋိသ
နေခြင်း၏ ကုန်ရာအဆုံး ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ပြီး ထသော၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အန္တိ
မဒဒဟာသာရိ၊ အဆုံးပွန်သော ကိုယ်ကို ဆောင် ထသော၊ မဝနံ၊ မာန်ကို၊ ဇဟံ၊
စွန့်ပြီး ထသော၊ တံမနိ၊ ထိုအသေကွ မှန် ဖြစ်သော နေဟန္တာကို၊ ဇရာယံ၊ အို
ခြင်း၏၊ ပါရဂုံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းသို့ ရောက်ပြီးသော သူဟူ၍၊ အ
ဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မာ
အကြင်ကြောင့်၊ သိက္ခာပါရိပုရိယာ၊ သိက္ခာပြည့်စုံခြင်း၏၊ ဇရာပါရဂံနပရိ
ဟောသာနေ၊ အိုခြင်း၏ အဆုံး ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော ကမ်းသို့

ရောက်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော၊ အယံအာနိသံသော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဈာနရတာ၊ ဈာန်၌မွေ့
 ရောက်ကုန်သည်၊ သမာဟိတာ၊ ဈာန်၌တည်ကုန်သည်၊ အာတာပိနော၊ ကိလေ
 သာကိုပူသန်စေတတ်သောထုံ၊ ထရှိစည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိဓယန္တဒသိနော၊ ပဋိ
 သန္ဓေနေခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုရှုထေ့ရှိကုန်သည်၊ သသေနံ၊ ကိ
 လေသာတည်းဟူသောစစ်သည်နှင့်ထက္ကသော၊ မာရံ၊ မာရ်ကို၊ အဘိဘုယျ
 နှိပ်နင်း၍၊ ဇာတိမရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း၏၊ ပါရဂါ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသောကမ်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဘဂဝတ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယ
 ဣဒတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်နဝမသိက္ခာနိသံသသုတ်အံပြီးတည်း။
 ဘဂဝတာ၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တော်သုတ္တံ၊ ဤဇာဂရိယသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊
 တိက္ခဝေ၊ မဟာနိတံ၊ တိက္ခ၊ မဟာနိတံသည်၊ ဇာဂရေစ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သည့်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သကောစ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပဒာနောစ၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
 သမာဟိတောစ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပရဒိ
 တောစ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိပဿန္နောစ မြတ်စွာဘု
 ရား၌အလွန်ကြည်ညို သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိ
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ တတ္ထကာလဝိပဿိစ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း
 စီးပြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ရာသော ကာလကိုရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
 ဝိဘရေယျ၊ နေရာ၏၊ တိက္ခဝေ၊ မဟာနိတံ၊ ဇာဂရဿ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဒာနဿ၊ အဆင်အ
 ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိတဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ရဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿန္နဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၌အလွန်
 ကြည်ညို သည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဗော
 ဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ တတ္ထကာလဝိပဿိနော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်
 ရာသောကာလကိုရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရေထော၊ နေသော၊ တိက္ခ၊ နော၊ ရ

ဟန်းအား၊ ဖိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ချက်မှောက်သောကိလိယ၏အဖြစ်ပင်လျှင်၊ အညာ
 ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုထည့်ကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုအကျိုး
 ၏အဖြစ်ဖြင့်ယူဘတ်သောကိလိယအကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသေးသော်၊
 အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုထည့်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဖလ္လာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်၊ အညာတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်
 ကို၊ ပါပိကင်္ခံ၊ လိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေယမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇာဂရိယသုတ်၌၊ ဇေတံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဇာဂရ
 န္တာ၊ နိုးကြားကုန်လျက်၊ သုဏာထ၊ နာကုန်စော၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
 သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်၏၊ တေတုမှေ၊ သိုသင်တို့သည်၊ သဗုဏ္ဍထ၊ နိုးကြား
 ကုန်စော၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်သောထက်၊ ဇာဂရိတံ၊ နိုးကြားခြင်းသည်၊ သေ
 ယျော၊ မြတ်၏၊ ဇာဂရံတေ၊ နိုးကြားသော သူအား၊ တယံ၊ တေးသည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇာဂရောစ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်
 လည်း၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သတိမာစ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ထည်း၊ အသေ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ သမ္ပဇာနောစ၊ အဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ထည်း၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သ
 မာဟိတောစ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ထည်း၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပမုဒိ
 တောစ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ထည်း၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိပ္ပဿန္နောစ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၌အလွန်ကြည်ညိုသည်ထည်း၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေန၊ သေချာပတ်သောကာလ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပရိဝိမံသမာနော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစုစမ်းဆင်ခြင်းသည်ထည်း၊
 အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧကောဒိဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်စောမဂ္ဂသမာဓိရှိ
 သည်ထည်း၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တမံ၊
 အဝိဇ္ဇာဟူသောမှောင်ကို၊ ဝိဟနေ၊ ပျောက်နိုင်ရုံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟ
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းသို့၊ ဘဇေထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လော့၊ ဇာ
 ဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းသို့၊ တန္တေ၊ ဆည်းကပ်သော၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာ
 ကိုပူပန်စေဘတ်သောဆုံထရှိသော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ ဈာန
 ထာဘီ၊ ဈာန်ကိုချသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဇာတိဇရာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်းအိုခြင်း၏၊ သံယောဇနံ၊ အပွင့်ကို၊ ဆေတွာ၊ မြတ်၍၊ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုန်
 ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ဇေ
 သေ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော

ထောင်မူအပ်၏။ အယုတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဝုတ္တော၊ ဝုတ္တော၊ ဝုတ္တော။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤအပါယသုတ်ကို။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ မဟာနိုးတို့၊ ဣဒံ၊ ဤယခုဆိုသတ္တံ။ သောအကျင့်ကို၊ အပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ အပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ ဖြစ်သတ္တံ ကုန်သော သူတို့သည်။ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သတ္တံ ကုန်သော သူတို့သည်။ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ကတုမေန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ယောက်တို့နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိဘဲ။ ဗြဟ္မစာရိပရိညော၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၏။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောင်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ပရိသန္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တံ၊ ကျင့်သောသူကို။ အမူလကေ၊ အရင်းမရှိသော။ အဗြဟ္မစရိယေန၊ မမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်။ အနုန္တံ၊ စွပ်စွဲ၏။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧန္တံ၊ နှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ မဟာနိုးတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောမကောင်းသောအကျင့်ကို။ အပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ အပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ဖြစ်သတ္တံ ကုန်သော သူတို့သည်။ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သတ္တံ ကုန်သော သူတို့သည်။ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအပါယသုတ်၌။ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣ၊ အဘူတဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆို၍ သူတပါးကို စွပ်စွဲသောသူသည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေတိ၊ ငြိမ်ရ၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍၊ အတံ၊ ငါသည်။ နကရောမိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ နိယိနကမ္မော၊ ယုတ်ညံ့သောအကျင့်ကို။ ကုန်သော၊ တေဥဘောပိမနုစာ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဲ။ ပစ္စန္ဒတောဝတ္တံ၊ ဤထုံမှသွား၍။ သမာ၊ အသားအားဖြင့် တူကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟဝေါ၊

များစွာကုန်သော၊ ကာသာဝကဗျာ၊ သင်္ကန်းဖြင့်လည်ကို လျော်သောသူ
 တို့သည်လည်း၊ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သတောရှိကုန်သော၊ အည
 တာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်ကိုမစောင့် ရှောက်ကုန်သော၊ ပါပါ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ တေ၊ ထိုဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါပေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကဗ္ဗ
 ဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ ။
 အညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်ကိုမစောင့်ရှောက်သော၊ ဒုသိလော၊ သိလ
 မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံရဇ္ဇပိဏ္ဍံ၊ အကြင်ပြည်သူတို့ လှူသောဆွမ်းကို၊
 စေတုဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ စားရာ၏၊ တတော၊ ထိုဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်သည်စား
 အပ်သောဆွမ်းထက်၊ တတ္ထော၊ ပြောင်ပြောင်တော်သော၊ အပ္ပိယိနုပမော၊
 မီးလျှံလျှင်ဥပမာရှိသော၊ တုတ္ထော၊ စားအပ်သော၊ အယေဝဂုဇ္ဇောဝ၊ သံတွ
 သည်သာလျှင်၊ နိသယော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယေဝိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေမသာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်
 ကောဒသမ အပါယသုတ် အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤဒိဋ္ဌိသုတ်
 ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့ ဦးစီးနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတေဟိ၊ သိက္ခာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတာ၊
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့
 သည်၊ ဩလိယန္တိ၊ ဆုတ်နှစ်ကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊
 နတ်လူတို့သည်၊ အတိဝေဝန္တိ၊ အလွန်ပြေးကုန်၏၊ စက္ခုမဇ္ဈော၊ မညာမျက်စိ
 ရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်ကား၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်
 လူတို့သည်၊ ဩလိယန္တိ၊ ဆုတ်နှစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဒေ
 ဝမနုဿာ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်၊ ဘဝါရာမာ၊ ဘဝလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိကုန်
 ၏၊ ဘာရတာ၊ ဘဝ၌မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏၊ ဘဝသမုဒိတာ၊ ဘဝ၌အလွန်
 ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ တေသံဒေဝမနုဿာနံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား၊ ဘဝနိရောဓါ
 ယ၊ ဘဝ၏ချုပ်ခြင်း၌၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နုပက္ခန္ဓတိ၊ မဝင်း၊ နုပဝိဒတိ၊ မကြည်ညို၊ နုသန္တိဋ္ဌ

ထိ၊ဒေသနာန္တမတည်းနာမိရုတ္တိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊
အသို့လျှင်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ အတိဓာ
ဝန္တိ၊ အလွန်ပြေးကုန်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊
ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဧဝေနေဝခေါ၊ ဘဝဖြင့်သာလျှင်၊ အဋ္ဌိယ
မာနာ၊ ဆင်းရဲနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟရာယမနာ၊ ရှက်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဂု
န္တိမာနာ၊ ရှုံရှာနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ယထောယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ အသံအတ္တာ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ကာယဿ၊ ဇိဝိတန္တိ၊ ဘေဒါဥပ္ပဇ္ဇ
ဒါ၊ ပြတ်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဥန္တိဇ္ဇတိကိ
ရ၊ ပြတ်သတတ်၊ ဝိနဿတိကိဓ၊ ပျောက်သတတ်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ
ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ နပေယတိကိဓ၊ မဖြစ်သတတ်၊ ဧတံ၊ ဤသို့ပြတ်ခြင်းပျောက်
ခြင်းမဖြစ်ခြင်းသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ ပြတ်ခြင်း ပျောက်
ခြင်းမဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဧတံ၊ ဤပြတ်ခြင်းပျောက်ခြင်းမဖြစ်
ခြင်းသည်၊ ယထာဝံ၊ မဘေးကပ်မပြန်ဟုတ်မှန်၏၊ ဤသို့၊ ဝိဘဝံ၊ ဘဝ၏
ပြတ်ခြင်းကို၊ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်၏၊ သထာဝ၊ အကြင်အခြင်း
အရာဖြင့်သည်၊ ဧတံစွသံ၊ ဤသန္တပဏီ နှစ်ပါးသို့၊ အတိဓာဝန္တိ၊ လွန်၍
ပြေးကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်
၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနု
ဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ အတိဓာဝန္တိ၊ လွန်၍ပြေးကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်၊ စက္ခုမန္တော၊ ပညာမျက်စိရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဿ
န္တိ၊ မြင်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ဘုတံ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဘုတတော၊ မတောက်မပြန်ဟုတ်မှန်
သောအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဘုတံ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဘုတတော၊ မတောက်
မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘုတဿ၊ ခန္ဓာငါးပါးမှ၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြိ
ဇ္ဇခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ တစ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ပရိ
ပ္ပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
စက္ခုမန္တော၊ ပညာမျက်စိရှိသောသူတို့သည်၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါဓ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘ
ဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယော၊ အကြင်အရိ
ယသဒဝကသည်၊ ဘုတံ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဘုတတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘုတဿ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို၊ အတိတ္ထမဉ္စ၊ လွန်ကြောင်းဖြစ်သော

အရိယမဂ်ကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဘဝတဏှာပရိက္ခယော၊ ဘဝတဏှာ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ယထာဘူတော၊ မဘောက်မပြန်မှန်သောသဘောရှိသော နိဗ္ဗာန်၌၊ဝိရုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏၊ ဘူတပရိညော၊ ခန္ဓာငါးပါးကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသော၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဥက္ခေဒ သဿတစသည်၌၊ ဝိတတ ဂေဟာ၊ကင်းသောတံဏှာရှိသော၊သောဘိက္ခု၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောဒရဟန်း သည်၊ဘူတဿ၊ခန္ဓာငါးပါး၏၊ ဝိဘဝါ၊နောင်အခါမဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ဝုန၊ တဘန်၊ဘဝံ၊ဘဝသို့၊နဂတ္ထိ၊မရောက်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဝုတ္တိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။အယဓိအတ္ထော၊ဤအနက်ကို လည်း၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္ထော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလျှင်၏။ ဣတိ၊ဤ သည်လျှင်ခွါဒ သဒိဋ္ဌိသုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုကနိပါတံ၊ဒုကနိပါတ်သည်၊ နိဋ္ဌိ တံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။တဿ၊ထိုဒုကနိပါတ်၏၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဧစ္စ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ဣန္ဒြိယာ၊ဣန္ဒြိယသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ဧစ္စ၊နှစ်ပါးကုန် သော၊တပနိယာ၊တပနိယသုတ်တို့လည်း ကောင်း၊သိလေန၊သိလဖြင့်၊အပ ခေ၊ဘပါးကုန်သော၊ ဒုဝေ၊နှစ်သုတ်တို့လည်းကောင်း၊အနောတ္တပ္ပိ၊ အနော တ္တပ္ပိသုတ်လည်း ကောင်း၊ဧစ္စ၊နှစ်ကုန်သော၊ကုဟနာစ၊ကုဟနသုတ်လည်း ကောင်း၊ သံဝေဇနိယေန၊ သံဝေဇနိယ သုတ်နှင့်တကွ၊ ဟေထိသုတ်တို့ သည်၊ဒဿ၊သဟ်သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကစ၊ ဝိတက္ကသုတ်လည်း ကောင်း၊ ဒေသနာစ၊ ဓမ္မဒေသနာသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာစ၊ ဝိဇ္ဇာသုတ် လည်းကောင်း၊ပညာစ၊ ပညာသုတ်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝံ၊ငါးခုမြော်သော၊ ဓမ္မေစ၊ဓမ္မသုတ်လည်းကောင်း၊ အဇာတံ၊ အဇာတသုတ်လည်းကောင်း၊ ဓာတုစ၊ နိဗ္ဗာနဓာတုသုတ်လည်းကောင်း၊သလ္လာနံ၊ပရိသလ္လာနသုတ်လည်း ကောင်း၊သိက္ခာစ၊သိက္ခာနိသံသသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇာဂရိယေနစ၊ ဇာ ဂရိယသုတ်လည်းကောင်း၊အပါယံ၊ အပါယသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိယာ စေဝ၊ဒိဋ္ဌိသုတ်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗာဝိသတိ၊နှစ်ဆယ်နှစ်သုတ်တို့ ကို၊ ပကာသိတာ၊ပြအပ်ကုန်၏။ ။

တိကနိပါတ်ပဌမဝဂ်၊

☞ ဘဂဝတာ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးထော်မှုပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ဇေတံသုတ္တံ၊ဤမူလသုတ်

ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အက္ခသလမူလာနိ၊ အက္ခသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလတို့
 သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝီဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း၊ လောဘော၊ လောဘဟူသော၊ အက္ခသလမူလံ၊ အက္ခ
 သိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလတည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသဟူသော၊ အက္ခ
 သလမူလံ၊ အက္ခသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလတည်းကောင်း၊ မောဟော၊ မော
 ဟဟူသော၊ အက္ခသလမူလံ၊ အက္ခသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော မူလတည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အက္ခသလမူလာနိ၊ အက္ခသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလတို့သည်၊ ဣမာနိခေါ
 တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတိ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုမူလသုတ်နှစ်၊ တေ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ တစသာရံ၊ အပဋ္ဌအနုဂ္ဂိနိသံဝါးကျ၊ အစရှိသည်
 ကို၊ သပလံ၊ မိမိအထီးသည်၊ ဟိံ သုတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ပါပစေတသံ၊ ယုတ်မာသောစိတ်ရှိသော၊ ဝုရိသံ၊ သတ္တဝါကို၊ အတ္တ
 သတ္တု၊ ဘာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ လောဘောစ၊ လောဘသည်တည်းကောင်း၊
 ဒေါသောစ၊ ဒေါသသည်တည်းကောင်း၊ မောဟောစ၊ မောဟသည်တည်း
 ကောင်း၊ ဟိံ သန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုတည်း
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေမယော၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ထျှင် အက္ခသလမူလ သုတ်အပြီးတည်း၊ ပဌမ အက္ခသလမူလသုတ်
 ပြီး၏။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
 ဟ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံ၊ ဤခေတုသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္ဓိဝိအာ
 နန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေတု
 ယော၊ အကျိုးသဘောတို့၏တည်ရာဖြစ်ကုန်သောခေတ်တို့သည်၊ ဣမာတိ
 သော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊
 ဂူပခေတု၊ ဂူပဘဝဟုဆိုအပ်သောဂူပခေတ် တည်းကောင်း၊ အဂူပခေတု၊
 အဂူပ ဘဝဟုဆိုအပ်သော အဂူပခေတ် တည်းကောင်း၊ နိရောဓခေတု၊

နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓဓာတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသော၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓာတုယော၊ အကျိုးသဘောတို့၏
 တည်ရာဖြစ်ကုန်သောဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာခေါတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့၌
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမုတ္တံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဓာတုသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်
 သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရူပဓာတု၊ ရူပ
 ဓာတ်ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားလျက်ထိကုန်၍၊ အဗ္ဗပေသု၊ အဗ္ဗပါဝစရတ
 ရားတို့၌၊ အသဗ္ဗိတာ၊ မသညီကုန်၊ နိရောဓေ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊
 ဝေရုတ္တန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏။ ယေဇနာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ မတ္တုဟာစပိနော၊ သေခြင်းမှလွတ်ကုန်၏။ ။ အနာသဝေါ၊ ကင်း
 သောအာသဝေါရှိတော်မူထသော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော၊ နိရူပမိ၊ ဥပမိမရှိသော၊ ဥပပိပုဗ္ဗိနိသ၊ ဝှံ၊ ဥပမိကို
 စွန့်ရာဖြစ်သော၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရေဇံ၊ ကင်းသောကိလေ
 သာတည်း ဟူသော မြူရှိသောပဒံ၊ အရိယာတို့သည် ရောက်အပ်သော၊
 ဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ ကာလေန၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော နာမကာယ ဖြင့်၊
 ဖုဿိတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက် ဖြုတော်မူ၍၊
 ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓာတု
 သုတ်အပြီးတည်း၊ ဣတိယဓာတုသုတ်ပြီး၏။ ။

☞ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌမဝေ
 ဒနာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကထမာ တိသော၊ အဘယ်သုံးပါး တို့နည်း၊ သုခါ
 ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်း
 ကောင်း၊ အဒုက္ခ မသုခါဝေဒနာ၊ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ လည်းကောင်း၊
 ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေ

ဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ခိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဝေဒနာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမာဟိတော၊ ကောင်း
 စွာတည်ကြည်သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသော၊ သ
 တော၊ သဘိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်
 သားသည်၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာ
 တို့၏၊ သမ္ဘဝံစ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်
 နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ဧတာ၊ ဤဝေဒနာတို့၏ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်
 ကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ခယဂါဝိနံ၊ ဝေဒနာ၏
 ကုန်ဆုံးဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဇ္ဈ၊ မဂ်ကိုလည်း၊
 ပဇာနာသိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိက္ခု၊
 ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ နိစ္ဆာတော၊ တဏှာကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
 နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအလ္လော၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင်ဝေဒနာသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟော
 တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယဝေဒနာ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါး
 တို့တည်း၊ ကတမာတိသေသာ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ သုခါဝေဒနာ၊ သု
 ဝေဒနာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ အဒုက္ခ
 မသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသေသာ၊ ဤ
 သုံးပါးတို့တည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာခေါ
 တိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒ
 နာကို၊ ဒုက္ခထော၊ ဆင်းရဲဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ
 ကို၊ သလ္လတော၊ ပြောတကယ်ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊
 အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ ဝိက္ခု

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယတောယဒါကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 သည်၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ပြောင့်
 တကျင်ဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊
 အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရ
 ဟန်းကို၊ အရိယော၊ စင်ကြယ်သောသူဟူ၍၊ သမ္ပဒေယော၊ ကောင်းစွာမြင်
 သောသူဟူ၍၊ တထံ၊ တထာကို၊ အတ္ထိန္ဒြိ၊ ဖြတ်ပြီးသောသူဟူ၍၊ သံယောဇ
 နံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ ဝိဝတ္ထယိ၊ ကင်းစေပြီးသောသူဟူ၍၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဇာနုတိ သမယာ၊ မာန်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံး
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုရဟန်းထံဝေဒနာသုတ်၌၊ ဇတံ၊ ဤအနက်သတောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောအရိယသာ
 ဝကော၊ အကြင်အရိယာသာဝကသည်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊
 ဒုက္ခဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီးရကွံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ပြောင့်တကျင်
 ဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီးသန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ နံအဒုက္ခမသုခံ၊ ထိုအဒုက္ခမသု
 ဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီးသမ္ပဒေယော၊ ကောင်းစွာ
 မြင်ပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သုခါဒိနံ၊ သုခအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒုက္ခာဒိတော၊ ဒုက္ခအစရှိသောအား
 ဖြင့်၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီးတတော၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝေဒနာ၌၊ ဝိမုပ္ပတိ၊ မေ့
 ရာဂမှလွတ်၏၊ အဘိညာဝေါသိတော၊ ခြောက်ရုံးမြောက်သောအဘိညာဉ်
 က်ပြီးစေအပ်ပြီးသော၊ သန္တော၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းပြီး
 သော၊ သောရနံ၊ ထိုသာဝကမုန့်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယောဂါတိဂေါ၊ လေးပါး
 သောယောဂကိုလွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သုခိယဝေဒနာသုတ်အပြီးတည်း။ ။

☸ ဘဂဝတာ၊ ရဟန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမဇေတံသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေသနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသေဝေ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကာတမာတိသေဝေ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာမေသနာ၊ ကာမကို ရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကို ရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသေဝေ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေသနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသေဝေ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ပိန္နဲတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဇေသနာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမာပိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာသိတတ်သော၊ သထော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားသည်၊ ဇေသနာစ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဇေသနာနံ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့၏၊ သမ္ဘဝံစ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောစ၊ ဟောတော်မူလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ယတ္ထံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ တော၊ ဤရှာဖွေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအဓိဇ္ဇာတဏှာတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုချုပ်ခြင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ခယ ဂါမိနံ၊ အဓိဇ္ဇာတဏှာတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဇေသနာနံ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိစ္ဆာတော၊ တဏှာ တည်းဟူသော ဓမ္မသိမ်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္ထိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေသနာသုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝေ၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ ဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှပေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ဟု ဇေသနာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေသနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသေဝေ၊

ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကထမာတိသေသာ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကမေသ
 နာ၊ ကာမကိုရှာဖွ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကိုရှာဖွ်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွ်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဣဒိဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ
 နာ၊ ရှာဖွ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါဝ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုဒုတိယဝေသနာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွ်ခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ ထက္က၊ ကာမေသနာ၊
 ကာမကိုရှာဖွ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကိုရှာဖွ်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသေသာ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေသနာ၊ ရှာဖွ်ခြင်းတို့ကို၊
 ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ နှုတ်သစ္စပရာမာသောစ၊ ဤငါ၏ အယူသာနှင့်
 ၏ဟုမှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇိဋ္ဌာနာစ၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဝိဇ္ဇိသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ သရဿယာစ၊ ကိ
 လေသာတို့၏ပွားများကြောင်းဖြစ်သောဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇိသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မ
 စရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွ်ခြင်းမည်၏၊ သဗ္ဗရာဂပိရတ္တဿ၊
 ခပ်သိမ်းသောရာဂတို့ဖြင့်တပ်ခြင်းကင်းသော၊ တဏှက္ခယပိရတ္တံနော၊ တ
 ဏှာက္ခယဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်၌ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော၊ အရဟ
 တော၊ ရဟန္တာအား၊ ဝေသနာ၊ ရှာဖွ်ခြင်းတို့ကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်ပြီး၊
 ဝိဇ္ဇေသနာ၊ ဝိဇ္ဇိဟူသောရှာဖွ်ခြင်းကို၊ သမုဟတာ၊ နှုတ်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဝေသနာနံ၊
 သုံးပါးသောရှာဖွ်ခြင်းတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာကို၊
 ဘိက္ခုတိစ၊ ချိုးဖျက်အပ်သော ကိလေသာရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊
 နိရာသောတိစ၊ တဏှာဟူသောတောင့်တခြင်းကင်းသောသူဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ အကတံကထိ ဘိစ၊ သို့သောသို့လောဟေတုတွေးတောခြင်းမရှိသော
 သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 လျှင်ဒုတိယဝေသနာသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇောသုတ္တံ၊ ဤပဌမအာ
သဝသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေတ
ယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာ
မာသဝေါ၊ ကာမသဝ ထည်းကောင်း၊ ဘဝါ သဝေါ၊ ဘဝါ သဝထည်း
ကောင်း၊ အဗိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဗိဇ္ဇာသဝထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤ
သုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေ
ခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်ဟည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇောမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအာသဝ
သုတ်၌၊ ဇော၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသော၊ သတော၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဓကော၊ တပည့်သည်၊ အာသ
ဝေစ၊ အာသဝေါတို့ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့
၏၊ သံဘာဗ္ဗ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊
တော၊ ဤအာသဝေါ အာသဝေါ၏ ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်လည်း၊ နိရုဇ္ဈန္တံ၊
ချုပ်ကုန်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသ
ဝေါတို့၏၊ ခယဝါမိနံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊
မဂ္ဂဗ္ဗ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အရဟတာ၊ ရဟန္တာကို၊ ဘိက္ခု၊ တိစ၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီး
သော၊ ဘိလေသာရှိသော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာတောတိစ၊ တဏှာဟူ
သောမှတ်ခြင်းကင်းသော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိစ၊ ထက်
ဝန်းကျင်ငြိမ်းပြီးသော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဇ္ဈိ
အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိဤလျှင် ပဌမအာသဝသုတ်အပြီး တည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ဘိလေသာတို့မှဝေးတော် မူသော
မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇောသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယ
အာသဝသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊

ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။
 ကာမာသဝေါစ၊ ကာမာသဝလည်းကောင်း၊ ဘဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝ
 လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတ
 ယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့
 သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇောမတ္ထံ၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေတ္ထံ၊ ထိုရုဏ်
 ယအာသဝသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယသ္မာအရိယဝုပ္ပလ
 သာ၊ အကြင်အရိယာဝုပ္ပုလ်သည်၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝကို၊ ဝိတော၊
 ကုန်စေအပ်ပြီ၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ ကင်းစေအပ်
 ပြီ၊ ဘဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝကိုလည်း၊ ပရိက္ခိတော၊ ကုန်စေအပ်ပြီ၊ ဝိပ္ပဗု
 ဟ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသော၊ နိဗ္ဗပမိ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသောဥပမိမရှိသော၊ သောအရိယဝုပ္ပလေ၊ ထိုအရိယာဝုပ္ပုလ်
 သည်၊ သပါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါနှင့်ထက္ခသော၊ မာရံ၊ ငါးပါးသောမာရ်ကို၊ ဇေတော၊
 အောင်မြင်သောကြောင့်၊ အန္တိမဗေဟံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို၊ ဇေရေတိ၊
 ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ အယဗ္ဗိဇ္ဇေတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာ
 နန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုဏ်ယအာဝသသုတ်အ
 ပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ယင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးထော်မှုပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤတဏှာ
 သုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤ
 သုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာတိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ကာမတဏှာ၊
 ကာမတဏှာလည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာလည်းကောင်း၊ ဝိတ
 ဝတဏှာ၊ ဝိတဝတဏှာလည်းကောင်း။ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသော၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇောမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု

ရားသည်၊ အဝေါဝ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထုဏှာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်
သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဟေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တာတို့သည်၊ တဏှာယော
ဂေန၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သောယောဂနှင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဟဉ်ကုန်၏၊ ဘဝါဘ
ဝေါသသဒဒိဋ္ဌိဥဒ္ဓန္တထဒိဋ္ဌိ၊ ရတ္တမိတ္တာ၊ တစ်သောပိတ်ရှိကုန်၏၊ မာရဿ၊
မာရ်၏၊ ယောဂယုတ္တာ၊ ယောဂနှင့် ဟဉ်ကုန်သော၊ အယော ဂက္ခေမိ
နော၊ ယောဂတည်းဟူသောစားမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကိုမရကုန်သော၊ သတ္တာ၊
ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌ တစ်ကတ်ကုန်သော၊ ဧတဇနာ၊ ထိုထုဏှာတို့သည်၊
ဇာတိမရဏဝါပိနော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သံသာရံ၊ သံသရာသို့ ဝုတ္တန္တိ၊ ကားရကုန်၏၊ ယေစ အရိယာပုဂ္ဂဿ၊ အကြင်
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ပဟတ္တာ နုလဟံကုန်၍၊ ဘ
ဝါဘဝေ၊ သသဒဒိဋ္ဌိဥဒ္ဓန္တဒဒိဋ္ဌိ၊ နိတဏှာစ၊ ကင်းသော တဏှာရှိကုန်
သည်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေစ အရိယ ပုဂ္ဂဿ၊ ထိုအရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သေလျှင်၊ သောကေ၊ သောက၌၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ကမ်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာသဝက္ခယံ၊
အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
အယဋ္ဌိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
တ္ထော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင် တဏှာသုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိစ္ဆေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ၊ ဤမာရဇေ
ယုသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေဟိ၊ တရားတို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဒိဇ္ဈာဝ၊ နေမင်း
ကဲ့သို့၊ မာရဇေယျံ၊ မာရ်၏ နိုင်ငံကို၊ အတိတ္တမ၊ နှိပ်နှင်း၍၊ ပိရောစတိ၊ ဟင်
တယ်၏၊ ကတမေဟိ ဝီဟိ၊ အတယ်သုံးပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
ထော၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ပိရောစတိ၊ တင့်တယ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သေဇေန၊ သေခဖြစ်
သော၊ ဝီလက္ခန္ဓေန၊ ဝီလက္ခေဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေး၊ အသေခဖြစ်သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ ပလသမာဓိကျေး
 ဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေး၊ အ
 သေခဖြစ်သော၊ ပညက္ခန္ဓေန၊ ပညာကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေဟိတီဟိ၊ ဤသုံးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသောရဟန်းသည်၊ ဝိရောစတိ၊ ထင်ထပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိ
 ခေါတီဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့နှင့်လျှင်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဓိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏
 နိုင်ငံကို၊ အတိတ္ထမ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဝိရောစတိ၊ ထင်ထပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေမ
 ဣံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တ
 ဣ၊ ထိုမာရဓေယျသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သတောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယသ၊ အကြင်ရ
 ဟန္တာသည်၊ သိသဉ္စ၊ သိလကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညာစ၊ ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဧတေသီလာဒယော၊ ဤသီလာ
 အစရှိသော ကျေးဇူးတို့ကို၊ သုဘာပိတာ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ကုန်၏။
 သော၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ အာဓိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏
 နိုင်ငံကို၊ အတိတ္ထမ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဝိရောစတိ၊ ထင်ထပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမိစ္စအတ္ထော၊ ဤ
 အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧမမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်မာရဓေယျသုတ်အပြီးတည်း၊ ပဌမောဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်
 ထည်း၊ ယသ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ မူလ၊ မလသုတ်
 ထည်းကောင်း၊ ဓာတု၊ ဓာတုသုတ်ထည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသုတ်တို့ထည်းကောင်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 သေနာစ၊ သေနာသုတ်တို့ထည်းကောင်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာသဝါ
 စ၊ အာသဝသုတ်တို့ထည်းကောင်း၊ တဗျာတောစ၊ တဗျာသုတ်တို့ထည်း
 ကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ မာရဓေယျတောစ၊ မာရဓေယျသုတ်ထည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
 သော၊ ဣဝံဝဂ္ဂံ၊ ဤဝဂ်ကို၊ ပဌမန္တိ၊ ပဌမဝဂ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ။

တိကနိပါတ်ဒုတိယဝဂ်၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား

ဟောထော်မူအပ်သော၊ အရဟတဏှာကိလေသာတို့မှ ဝေးထော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောထော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤပုညကိရိ
 ယဝတ္ထု၊ သုတ်၊ ဝိ၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 မလိုက်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ နိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့
 သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိတိဏိ၊ အတယ်သုံးပါး
 တို့နည်း၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ လည်း
 ကောင်း၊ သီလမယံ၊ သီလဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊
 လည်းကောင်း၊ ဘာနောမယံ၊ ဘာဝနာဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိ
 ရိယဝတ္ထု၊ လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ သိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ နိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိ
 ဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ထဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထု
 သုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိ
 သော၊ သောကုလသုတ္တော၊ အကြင် မမျိုးကောင်းသားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊
 သောကုလသုတ္တော၊ ထို မမျိုးကောင်း သားသည်၊ အာယတတ္ထံ၊ ပြန်ပြော
 သောအကျိုးရှိသော၊ သုခိန္ဒြိယံ၊ ကောင်းသော အကျိုးရှိသော၊ ပုညမေဝ၊
 ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ သိက္ခယု၊ နှလုံးသွင်းရာ၏၊ ဒါနဉ္စ၊ ပေးလှူခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သမစရိယဉ္စ၊ ကောင်းသော အထွတ်ကိလေသလည်းကောင်း၊ ဝေ
 တ္တမိတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာနှင့်ဘက္ခသော စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေ
 ရာ၏၊ ပဇ္ဇိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ သုခသရဒ္ဓယေ၊ ကောင်းသော
 အကျိုးရှိသော၊ ဇေတတယောဓမ္မေ၊ ဤသုံးပါးသော တရားတို့ကို၊ ဘာယေ
 တွာ၊ ပွားစေ၍၊ တထော၊ ထိုဘဝမှ၊ အဗျ ပန္နံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ သုခံ၊ ချမ်း
 သာစွာသော၊ လောကံ၊ လောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောထော်မူအပ်၏။ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤ
 အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 ထော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 မလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမပုညကိရိယဝတ္ထု သုတ်အပြီးတည်း၊

ထဂဝတာ၊ သန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောထော်မူအပ်သော၊ အရဟတဏှာကိလေသာတို့မှ ဝေးထော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောထော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤကဏ္ဍ၊ သုတ်

ကို၊မေမယာ၊အက္ခန္ဓိဝိသေသနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ကြားရလိုက်၏။
 တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စက္ခုနိ၊မျက်စိတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ကတမာနိတိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ဝံသစက္ခု၊ ဝံသစက္ခုဟု
 ဆိုအပ်သောမျက်စိတည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်တို့မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗ
 စက္ခုဟု ဆိုအပ်သောမျက်စိတည်းကောင်း၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုဟုဆို
 အပ်သောမျက်စိတည်းကောင်း။ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ခုနိ၊မျက်စိတို့သည်။ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုစက္ခုသုတ်၌၊ဧတံ၊ဤအနက်သတော
 ကို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊
 ဝံသစက္ခု၊ ဝံသစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိတည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်
 တို့၏မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိတည်းကောင်း။ အနု
 ဣဒ္ဓံ၊အတုမရှိသော၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိတည်း
 ကောင်း။ ဧတာနိတိဏိစက္ခုနိ၊ဤသုံးပါးသောမျက်စိတို့ကို။ ပုရိသတ္ထမော၊
 ယောက္ခိယာတကာတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ခာ
 သိ၊ဟောတော်မူပြီ။ ဝံသစက္ခုဿ၊ ဝံသစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိ၏
 ဥပ္ပါဒေါ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဗိဗ္ဗစက္ခုဇနော၊ နတ်၏မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗစက္ခု၏။
 မဂ္ဂေါ၊ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယတော၊အကြင်အခါ၌။
 ဥဒပါဒိ၊အာသဝက္ခယဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။
 ယသပညာစက္ခုဿ၊ အကြင်ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိကို။ ပမိ
 ထာဘာ၊ရခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲမှာ ပမုပ္ပတိ၊
 လွတ်၏။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပညာစ
 က္ခု၊ ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိတည်း၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ အယဒ္ဓိ
 အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုတည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဟော
 တော်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဝိသေသနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်ဒုတိယစက္ခု သုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ဂါယေသာတို့မှ ဝေးတော်တော်မူပြီး
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ၊ ဤအဖြစ်
 ယသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဝိသေသနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ

လိုက်၏။ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤ
 သုးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိတိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ အနညာကည
 သာမိတိန္ဒြိယံ၊ အနညာကညသာမိတိန္ဒြေတည်းကောင်း။ အညိန္ဒြိယံ၊ အ
 ညိန္ဒြေတည်းကောင်း။ အညာတာပိန္ဒြိယံ၊ အညာတာပိန္ဒြေတည်းကောင်း။
 ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣ
 ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးတို့သွင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊
 ထိုဣန္ဒြိယသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ သိက္ခမာနုဿ၊ အဝိသိလ
 သိက္ခာစသောသိက္ခာသုံးပါးကိုကျင့်ဆဲသော၊ ဥဓမ္မဂ္ဂါနုဿာရိနော၊ ဖြောင့်
 မတ်သောအရိယမဂ်တည်းဟူသောခရီးသို့အစဉ်မျှောက်ဆဲသော၊ သေခ
 သ၊ သေခဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခယတ္ထိံ၊ အကြွင်းမဲ့ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့ကို
 ကုန်စေတတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဥာတံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာတံသည်။ ဗဒ္ဓ
 မံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဥာတံမှ၊ အနုန္တရာ၊
 အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာတံသည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထို
 အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သည်မှ၊ ဗဒ္ဓာ၊ နောက်၌၊ အညာပိမုတ္တဿ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှဝေးပြီးသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိကေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ သိတာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား၊ တဝသံယောဇနက္ခယာ၊ တဝသံယော
 ဇဉ်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ဝါအား၊ ပိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊
 မပျက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ညာတံစေဝ၊ ပစ္စက္ခနာဥာတံသည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောစောကုတ္တရာဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 သန္တော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာ၊ ပြင်းပြီးသော၊ သန္တိပဒေ၊ ငြိမ်သက်စွာ
 သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရထော၊ မွေ့လျော်သော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ သဝါဟနံ၊
 ဝိလိပါနှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ မာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိမဒေယံ၊
 အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို၊ ဝေရေတံ၊ ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ဣန္ဒြိယသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ထေရ်သုတ္တံ၊ ဤအခွါ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိန်အပ်နန္ဒာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတ်၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အခွါ၊ ကာထတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့
 ထည်း၊ ကာမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ အတိကော၊ အတိတ်ဖြစ်
 ဖြစ်သော၊ အခွါ၊ ကာထထည်းကောင်း၊ အနာဂတယော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊
 အခွါ၊ ကာထထည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အခွါ၊ ကာထ
 ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အခွါ၊ ကာထတို့သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဧကမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါဝ၊ မိန့်
 ထေရ်မူ၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုအခွါသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အက္ခေ
 ယု သညိနော၊ အက္ခေယုဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်း၌၊ ဝါ၏
 ဥပ္ပာစသည်ဖြင့်ဖြစ်သောအမှတ်ရှိကုန်သော၊ အက္ခေယုသိဝိ၊ အက္ခေယုဟုဆို
 အပ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ပတိဗ္ဗိဟာ၊ တည်ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ အက္ခေယု၊ အက္ခေယုဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးကို၊ အပ
 ရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍၊ သိခြင်းကြောင့်၊ မဇ္ဈနော၊ သေမင်း၏၊ ယောဝံ၊ အရှောင်
 နှင့်သို့၊ အာယန္တိ၊ ကပ်ရကုန်၏၊ ဝိဏာသဂေါ၊ ရဟန္တာသည်ကား၊ အက္ခေ
 ယု၊ အက္ခေယုဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍၊ သိ
 သောကြောင့်၊ ဝိမောက္ခော၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတရားတို့မှလွတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမောက္ခ အမည်ရှိထသော၊ သန္တိပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေ
 သာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်၍၊ သန္တိပဒ အမည်ထည်းရှိထသော၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိ
 ထက်လွန်သော ဘုရားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရ အမည်ထည်း ရှိထသော၊
 နိဗ္ဗာနဝဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ မနုဿ၊ မဂ်ပိတ်ဖိုထ်ပိတ်ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြောင့်
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်
 အက္ခာဘာရံ၊ ပြုတတ်ပြုအပ်သောသဘောရှိသောတရံတရသောအတ္တကို၊
 နမညတိနပစ္စေတိ၊ မယုံကြည်၊ အက္ခေယုသမ္ပန္နော၊ အက္ခေယုဟုဆို
 အပ်သောခန္ဓာငါးပါးကိုပိုင်းခြား၍၊ သိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုးတို့နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ သက္ခော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှငြိမ်းပြီးသော၊ သန္တိ
 ပဒေ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ မွေ
 ထောင်သော၊ သင်္ခါယသေဝိ၊ နှိုင်းဆင်ခြင်း၍၊ ဖြစ်ထေ့ရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အ
 သေတရားတို့၌ တည်သော၊ ဝေဒဂူ၊ သိအပ်သောတရားလေးပါး၏ကမ်း

သို့ရောက်ပြီးသော၊သောအရဟတ၊ထိုရဟန္တာသည်၊သင်္ချို၊လူနတ်ဟူသော
အရေအတွက်သို့၊နာပေတိနဥပေတိ၊ မရောက်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဟတ္ထိအတ္ထော၊ဤ
အနက်ကိုလည်း၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူ
အပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊သုထံ၊ ကြားရလိုက်
၏။ ဣတိ၊ဤသည်သျှင်စတုတ္ထအခွါသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံဟိ၊ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤဒုစွရိတ
သုတ်ကို၊မေမယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ဣတိ၊ဤသို့၊သုထံ၊ကြားရလိုက်
၏၊တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒုစွရိတာနိ၊မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့သည်၊
ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကထမာနိ တိဏိ၊ အတယ်သုံးပါးတို့
နည်း။ ကာယဒုစွရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝစီဒုစွရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့် မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ မနောဒုစွရိတံ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း။ဣတိ ဣမာနိတိဏိ၊ဤသုံးပါးတို့တည်း။တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဒုစွရိ
တာနိ၊မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဇေတမတ္တံ၊ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ ထိုဒုစွရိတသုတ်၌၊ဇေတံ၊ဤအနက်သ
ဘောကို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ဟောတော်
မူအပ်၏။ ကာယဒုစွရိတံစ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းကို
လည်း၊ကထော၊ ပြုသောကြောင့်။ဝစီဒုစွရိတာနိစ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသော
ကျင့်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ကထော၊ပြုသောကြောင့်၊မနောဒုစွရိတဉ္စ၊ စိတ်ဖြင့်
မကောင်းသောကျင့်ခြင်းကိုလည်း။ ကထော၊ပြုသောကြောင့်၊အညံ၊ထိုသို့
အစီပြီးသည်မှတပါးသော၊ဒေါသသညှိထံ၊အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကု
သထံ၊အကြင်အကုသိုလ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဉ္စအကုသထံ၊ထိုအကုသိုလ်
ကိုလည်း၊ကထော၊ပြုသောကြောင့်၊ကုသထံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ကမ္မံ၊ကံကို၊
အကထော၊မပြုသောကြောင့်၊အကုသထံ၊အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ကမ္မံ၊ကံကို၊
ဗဟုံ၊များစွာ၊ကထောန၊ပြုသောကြောင့်၊ဒုပညော၊ နည်းသောပညာရှိသော
သောသတ္တော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကာယသ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်
ခြင်းကြောင့်၊မရုဏာ၊သေသည်မှ၊ပရံ၊အထက်၌၊နိရယံ၊ငဲ့သို့၊ဥပပဇ္ဇတိ၊

ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ အထမ္ဘိအတ္ထော၊ ဤအနက် ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အ
 ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ပဉ္စမဒုစွရိ
 တသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤ သုစရိတ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုစရိတာနိ၊ ကောင်းသောကျင့်ခြင်းတို့သည်၊ ဣ
 မာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကာတမာနိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊
 ကာယသုတံစရိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းတည်းကောင်း၊ ဝစိသုစ
 ရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းတည်းကောင်း၊ မနောသုစရိတံ၊ စိတ်
 ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းတည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး
 တို့တည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုစရိတာနိ၊ ကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့
 သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုစ
 ရိတုသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယဒုစရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 မကောင်းသောအကျင့်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ ဝစိဒုစရိတာ
 နိစ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်တို့ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်
 မနောဒုစရိတဉ္စ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသောကျင့်ခြင်းကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်
 သောကြောင့်၊ အညံ၊ ဆိုအပ်ပြီသည်မှတစ်ပါးသော၊ ဒေါသသဗ္ဗိတံ၊ အပြစ်
 နှင့်တကွသော၊ ဟံအကုသလံ၊ အကြင် အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တဉ္စအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ အကု
 သလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကတွာ၊ မပြုသောကြောင့်၊
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ကတွာန၊ ပြုသော
 ကြောင့်၊ သပ္ပညော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောသပ္ပုရိသော၊ ထိုသူတော်
 ကောင်းသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မမု
 တာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်၌၊ သဂ္ဂံ၊ နှုတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အယဓိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုစရိတသုတ်အပြီး
တည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော် ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသောစေယျ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အ
ကျွန်ုပ်အားနန္ဒာ သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ သောစေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အကျင့်တို့
သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိတိဏိ၊ အဘယ်သုံး
ပါးတို့နည်း။ ကာယသောစေယျံ၊ ကိုယ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်
လည်း၊ ကောဓံ၊ ဝစီသော စေယျံ၊ နှုတ်ဖြင့် စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်
လည်း၊ ကောဓံ၊ မနောသော စေယျံ၊ စိတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်
လည်း၊ ကောဓံ၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ သောစေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ် သော အ
ကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေ၊ မ
တ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တ
တ္ထ၊ ထိုသောစေယျသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယသုစိ၊ ကိုယ်
ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ ဝါစာသုစိ၊ နှုတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ စေတေသုစိ၊ စိတ်
ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အနာသဝံ၊ ကင်းသော အာသဝေ၊ မှီသော၊ သောစေယျ
သမ္ပန္နံ၊ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
သဗ္ဗလဟာယိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အကျသိုလ်တို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
ကိုသုဂ္ဂတိ၊ စင်ကြယ်သောသူဟူ၍၊ ဗညှိတာ၊ ဗညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ခန္တီ
ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ အယဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမသောစေယျသုတ်
အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီး
သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဇေတံ

ဤမောနေယျသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သု
 တံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောနေယျာနိ၊ ရဟန္တာတို့အား
 ဖြစ်သော အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိတိ
 ဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာယမောနေယျံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အကျင့်
 ယည်းကောင်း၊ ဝစီမောနေယျံ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သော အကျင့်ယည်းကောင်း၊ မနော
 မောနေယျံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော အကျင့်ယည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံး
 ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောနေယျာနိ၊ ရဟန္တာတို့အားဖြစ်သော
 အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတ
 မတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုမောနေယျသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယရနိ
 ကိုယ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်သော၊ ဝါစာရနိ၊
 နှုတ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်သော၊ မနောရနိ၊
 စိတ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်သော၊ အနာသဝံ၊
 ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ မောနေယျသမ္ပန္နံ၊ ရဟန္တာတို့အားဖြစ်
 သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိဗ္ဗာတပါဏံ၊ အကြွင်းမဲ့ဆေးလျှော်အပ်ပြီး
 သော အကုသိုလ်ရှိသော၊ ဝုစ္စယံ၊ ဝုရိုလ်ကို၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓာ၊ ဘုရား
 အစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုထုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္ထိအတ္ထော၊ ဤ
 အနက်ကိုလည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အဋ္ဌမမောနေယျသုတ်အပြီးတည်း။

တဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံပိ၊ ထင်
 ရှား ဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ
 ပြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊
 ဤပဋ္ဌမ ရာဂသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိ အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿကဿပိ၊ အကြင်တ
 ရံထူထောင်သောသူအား၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ အပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ဒေါ
 သော၊ ဒေါသကို၊ အပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ အပ
 ဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ မာရဿ၊ မာရ
 သည်၊ ဗန္ဓော၊ ပွဲအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုသူသည်၊ မာရမာသော၊ မာရ၏ကျေခွ

ကွင်းကို၊ အတ္တနော၊ ပိမိဇ္ဇိ၊ ဝိတ္တသန္တာနော၊ စိတ်ဇိအစဉ်၌၊ ပရိရတ္တော၊
 သွင်းအပ်ဇ္ဇိ၊ ပါပိမတော၊ မာဂ်ယုတ်သည်၊ ယထာကာမကရဏိယော၊
 အလိုအတိုင်းပြုအပ်ဇ္ဇိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်ဇ္ဇိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယဿ၊ ကဿမိ၊ အကြင်တရံတယောက်သော သူအား၊ ရာဂေါ၊ ရာဂ
 ကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ဇ္ဇိ၊ ခေါသကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ဇ္ဇိ၊ မော
 ဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ဇ္ဇိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူ
 ကို၊ မာရဿ၊ မာဂ်သည်၊ အဗန္ဓော၊ မဖွဲ့အပ်၊ အဿ၊ ထိုသူသည်၊ မာရပါ
 သော၊ မာဂ်ဇိဂေဗျာကွင်းကို၊ ဩရတ္တော၊ ချွတ်အပ်ဇ္ဇိ၊ ပါပိမတော၊ မာဂ်
 ယုတ်သည်၊ နယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုအတိုင်းမပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်ဇ္ဇိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူဇ္ဇိ၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမရာဂသုတ်၌၊ ဧထံ၊ ဤအ
 နက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ပေး
 တော်မူအပ်ဇ္ဇိ၊ ယဿ၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ရာဂေါ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ် စေအပ်ဇ္ဇိ၊
 ခေါသော၊ ခေါသကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ဇ္ဇိ၊
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ဇ္ဇိ၊ တံ
 အရိယပုဂ္ဂလံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘာဝိတတ္ထညထရံ၊ ပွားစေအပ်သော
 ကိုယ်စိတ်ဘိသိက္ခိသောသူတို့တွင်တယောံဟူ၍၊ ဗြဟ္မဘူတံ၊ ဗြဟ္မသဘူတံ
 ဟူ၍၊ ကထာဂတံ၊ ဘပါးသောရဟန္တာတို့ကဲ့သို့ရှေးဖြစ်သောဥပနိဿယနှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာသောသူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သဗ္ဗာဏေးပါးကိုသိတတ်သောသူ
 ဟူ၍၊ ဝေရဘယာတိထံ၊ ရန်ဘေးကိုလွန်ပြီးသောသူဟူ၍၊ သဗ္ဗပဟာယိနံ၊
 ခပ်သိမ်းသောကိလေသာဘိသင်္ခါရအစရှိသည်တို့ကိုပယ်ပြီးသောသူဟူ၍
 ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆို
 ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ပေးတော်မူ
 အပ်ဇ္ဇိ၊ အယတ္တိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ပေးတော်မူအပ်ဇ္ဇိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အား၌
 သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်ဇ္ဇိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝရာဂသုတ်အပြီး
 တည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
 တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ပေးတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤရတိယရာဂသုတ်

ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဝိသုဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿကသမိ၊ အကြင်ထရံတယောက်သော၊ ဘိက္ခုသ္မဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ဧဝါသော၊ ဧဝါသကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ မေါဟော၊ မေါဟကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ် ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ သဉ္ဇမိံ၊ လှိုင်းနှင့် တကွသော၊ သမိမိံ၊ တံပိုးနှင့်တကွသော၊ သာဝန္တံ၊ ဝဲနှင့်တကွသော၊ သဂဟံ၊ ကြမ်းသောမကမ်းနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသံ၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူးနှင့်တကွသော၊ သမုန္ဒံ၊ သမုဒ္ဒိရာကို၊ အတိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်သော သူဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿကသမိ၊ အကြင်ထရံတယောက်သော၊ ဘိက္ခုသ္မဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏။ ဧဝါသော၊ ဧဝါသကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏။ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ သဉ္ဇမိံ၊ လှိုင်းနှင့်တကွသော၊ သမိမိံ၊ တံပိုးနှင့်တကွသော၊ သာဝန္တံ၊ ဝဲနှင့်တကွသော၊ သဂဟံ၊ ကြမ်းသောမကမ်းနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးနှင့်တကွသော၊ သမုန္ဒံ၊ သမုဒ္ဒိရာကို၊ အတိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပါရဂူတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဇော၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထယော၊ ကုန်း၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုရုတိယရာဂသုတ်၌၊ တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သာယ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီး၊ ဧဝါသောစ၊ ဧဝါသကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီး၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီးသော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဂဟံ၊ ကြမ်းသောမကမ်းပါးနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသံ၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူးနှင့်တကွသော၊ သဉ္ဇမိံ၊ လှိုင်းတံပိုးဟု ဆိုအပ်သောဘေးနှင့်တကွသော၊ နုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော၊ ဣဓံ၊ သမုန္ဒံ၊ ဤသမုန္ဒရာကို၊ အတ္တထရိ၊ လွန်ပြီးသက်၊ တိဂေါ၊ ငါးပါးသော အဋ္ဌိအတ္တယံကိုလွန်ပြီး၊ မတ္တ၊ ဇဟော၊ သေမင်းကို

စွန့်ပြီး နိဗ္ဗာပမိ၊ ကိလေသာအစရှိသော ဥပဓိမရှိပြီး အပုနု ဗ္ဗဝါယ၊ တဖန်မဖြစ်
 ခြင်းငှါ၊ နုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝရံဆင်းရဲကို၊ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြီးသော အဟော
 ထိုရဟန္တာသည်၊ အထင်တော၊ စင်စစ်ကုန်ခြင်းထို့ရောက်ပြီး၊ ပမာနံ၊ ကျေးဇူး
 တို့ဖြင့်၍ မည်သော သူနှင့် တူ၏ဟူ၍ နှိုင်းရှည်ခြင်းဆို၊ နုတေ၊ မရောက်၊ မရွှေ
 ရာဇံ၊ သေမင်းကို၊ အမောဟာသိ၊ ချန်ခဲ့ပြီး၊ ဣတိ၊ ၍၊ ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဖြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ၍၊ ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ၍၊ အနက် ကိုယ်လည်း၊ ထဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ၍၊ ၍၊ ဝေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ၍၊ ၍၊ ဝှင်ဓသမ
 မရာဂသုတ်အပြီးတည်း။ ။

နုတိယောဝဂ္ဂေါ၊ နုတိယဝဂ်တည်း။ တဿ၊ ထိုနုတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥ
 ဒါနိုးသည်ကား၊ ပုညာစ၊ ပုညသုတ် လည်းကောင်း၊ စက္ခုစ၊ စက္ခုသုတ်
 လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ဣန္ဒြိယာစ၊ ဣန္ဒြိယသုတ်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါစ၊
 အဒ္ဓါသုတ်လည်းကောင်း၊ နုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ စရိတာ၊ စရိတသုတ်
 လည်းကောင်း၊ သောမိ၊ သောဝေယျသုတ်လည်းကောင်း၊ ရုနော၊ မောနေယျ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ပုနု၊ တဘနံ၊ နုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရာဂါ၊
 ရာဂသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ၍၊ ၍၊ ဝေ၊ ခယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟော
 ဣ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဣဝံဝဂ္ဂံ၊ ၍၊ ဝဂ်ကို၊ နုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
 သော၊ ဝဂ္ဂံ၊ ဝဂ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီး။ ။

တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

ဘဂဝဟာ၊ ထုန်တော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ၍၊ ပဋ္ဌမဒိဋ္ဌ
 သုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ၍၊ ၍၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ သိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ကာယ နုစ္စရိတေန၊ ကာယ နုစရိတ်
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီ နုစ္စရိတေန၊ ဝစီ နုစ္စရိတ်နှင့်၊ သမန္နာ
 ဝတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနော နုစ္စရိတေန၊ မနော နုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာ ဝတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊
 စွပ်စွဲဆဲး ရေတတ်ကုန်သော၊ သိက္ခာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဟော၍ ပြန်သော အမြင်ရှိကုန်
 သော၊ သိက္ခာဒိဋ္ဌိကမ္မ သမဒါနာ၊ ဟော၍ ပြန်သော အမြင်ဟူသော အကြောင်း

ကြောင့် မြေစွာယူအပ်သော အထူးထူးသော အကုသိုလ်ကံရှိ ကုန်သော၊
သတ္တဝါသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ကာယသားကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်ကာလ၌၊ အဟိယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မ
ကောင်းသဖြင့်ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
နေ့သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံခေါပနဝေခံ၊ ထိုစကား
ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အညုသ၊ တပါးသော၊ သမဏသဝါ၊ ရ
ဟန်းမှလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏသဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ လည်းကောင်း၊ သုတ္တဝါ၊
ကြား၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာ
ယဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီဒုစရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်
နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်၊ သမ
န္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို၊ ဥပ
ဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲဆဲးနေ့တတ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ပေခံပြန်သော အမြင်ရှိ
ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ သမာဒါနာ၊ ပေခံပြန်သော အမြင်ဟူသော အကြောင်း
ကြောင့် မြေစွာ ယူအပ်သော အထူးထူးသော အကုသိုလ်ကံ ရှိကုန်သော၊
သတ္တဝါသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ ကာယသားကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေ
သည်မှ၊ ပရိ၊ အခြားမှကာလ၌၊ အဟိယံ၊ ချမ်းသာ ကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မ
ကောင်းသဖြင့်ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
နေ့သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဒါဝိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ယဒေဝ၊
အကြင်စကားကို သာလျှင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဥာတံ၊ ထိအပ်၏။ သာ
မံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်စွာထိ
အပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုစကားကို သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါပိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကာယ ဒုစရိတေန၊
ကာယ ဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီဒုစရိ တေန၊
ဝစီ ဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ ကုန်သော၊ မနောဒုစရိ တေန။
မနောဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအ
စရှိသော အရိယာတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲဆဲးရားတတ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိကာ၊ ဟော က် ပြန်သော အမြင်ရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္ပ သမာ ဒါနာ၊
ဟော က်ပြန်သော အမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် မြေစွာယူအပ်သော အ

သွေးထူးသောအကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်
 အပ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါ
 ယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ နုတ္တိ၊ မကောင်းသဖြင့်လေးရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
 ပျက်စီး၍ပျော့ရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ရေသို့၊ ဥပပဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထူးသော၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမဒိဋ္ဌသုတ်၌၊ ဝေတံ၊ ဤအ
 နက်သဘောကို၊ ဣတိ ဝေတံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝဏာ၊ မြတ်စွာထူးသော၊ ဝုတ္တိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဝေထောကေ၊ ဤသောက၌၊ ဝိစ္ဆာမနံ၊ မကောင်း
 သောဝိတ်ကို၊ ပဏိဝာယ၊ မသင့်သောအားဖြင့်ထား၍၊ ဝိစ္ဆာဝါစံ၊ မကောင်း
 သောစကားကို၊ အဘာသိယ၊ ဆို၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝိစ္ဆာကမ္မာနိ၊ မ
 ကောင်းသောကံတို့ကို၊ ကတ္တု၊ နှုတ်၍၊ ဣဝ၊ ဤလူတို့၌၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်
 သည်၊ အပ္ပတ္တိံ၊ တိုလျက်၊ အပ္ပသုတေ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အပညကရော၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊ နုပ္ပညော၊ နည်းသောပ
 ညာရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊
 ဘေဒါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ နိရယံ၊
 ရေသို့၊ ဥပပဇ္ဇာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝဏာ၊ မြတ်စွာထူးသော၊ ဝုတ္တိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသည်၊ ဘဂ
 ဝဏာ၊ မြတ်စွာထူးသော၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌမဒိဋ္ဌ
 သုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝဏာ၊ ထွန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာထူးသော၊ ဝုတ္တံယိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးထော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထူးသော၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝေတံသုတ္တံ၊ ဤနုတိယဒိ
 ဋ္ဌသုတ်ကိုမေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ဝါထူးသည်၊ ကာယသုစရိတေန၊
 ကာယသုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီ
 သုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစ
 ရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထူးသောအရိ
 ယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေးထတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊
 ကောင်းသောအယူရှိကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအ

မြင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်မြေစွာယူအပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်
 ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တဝါ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယသမာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊
 မရုဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောသူတို့၏
 ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂဇောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ထံခေါ်ပနာဝန်၊ ထိုစကားကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ အ
 ဉာဿ၊ တပါးသော၊ သမထသဝါ၊ ရဟန်းမှထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏသဝါ
 ပုတ္တားမှထည်းကောင်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါထု
 ရားသည်၊ ကာယသုစရိတေ၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ ဝစီသုစရိတေ၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မ
 နောသုစရိတေ၊ မနောသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိ
 ယာနံ၊ ထုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေး
 တတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဗိဇ္ဇိကာ၊ ကောင်းသောအမြင်ရှိကုန်သော၊ သမ္မာဗိဇ္ဇိ
 ကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်မြေစွာယူ
 အပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
 ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်တော်မူ အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယ
 သမာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရုဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊
 အခြားမဲ့ ကာလ၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသော သူတို့၏ ထားရာ ဖြစ်သော၊
 သဂ္ဂဇောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဓါမိ၊ ဟော
 တော်မူ၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပိစ၊ စင်စင်သော်ကား၊ မယာ၊ ငါထု
 ရားသည်၊ ယဒေဝ၊ အကြင်စကားကိုလျှင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဉာထံ၊ ထိ
 အပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဒိထံ၊ ထင်
 စွာထိအပ်၏။ ထဒေဝ၊ ထိုစကားကို သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါထုရား သည်၊
 ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ကာယသုစရိတေ၊ ကာယ
 သုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီသုစရိတေ၊ ဝစီသုစ
 ရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနောသုစရိတေ၊ မနောသုစရိုက်
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိသော အရိယာ
 တို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေး တတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဗိဇ္ဇိကာ၊
 ကောင်းသောအမြင်ရှိကုန်သော၊ သမ္မာဗိဇ္ဇိကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအ
 မြင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်မြေစွာယူအပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်
 ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသ

၀၀

ဣဒါ သိသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်း
 ကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော
 သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂဒေသကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဟော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဒိဋ္ဌသုတ်
 ၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဝေသောကော၊ ဤလောက၌၊ သမ္မာမနံ၊
 ကောင်းသော စိတ်ကို၊ ပဏိဓာယ၊ အသင့်အားဖြင့် ထား၍၊ သမ္မာဝါဝံ၊
 ကောင်းသောစကားကို၊ အဘာသိယ၊ ဆို၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သမ္မာက
 မ္မာနိ၊ ကောင်းသော ကံတို့ကို၊ ကတ္တာန၊ ပြု၍၊ ဣဝ၊ ဤလူ့သံ၌၊ ဇိဝိတေ၊ အ
 သက်သည်၊ အပ္ပတ္တိံ၊ တိုလတ်သော်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုညကရော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊ သပ္ပညော၊
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောသုဂ္ဂထော၊ ထိုဝုတ္တိလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်
 ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာ
 လ၌၊ သဂ္ဂဒေသကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယုဒ္ဓိအတ္ထော၊
 ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်ဒုတိယဒိဋ္ဌသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှပေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤနိဿရဏ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဿရဏိယာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့်
 ဟဉ္ဇကုန်သော၊ ဓာတုဟော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း၊ ကတမာတိသော၊ အတယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဟဒိဒံယံ၊ အနိဒံ၊ အ
 ကြင်ပဋ္ဌမဈာန်ဟုဆိုအပ်သောနေက္ခမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံနေက္ခမံ၊ ဤပဋ္ဌ
 မဈာန်ဟုဆိုအပ်သောနေက္ခမသည်၊ ကာမာနံ၊ ကိလေသာကာမဝတ္ထုကာ
 ကာမတို့မှ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒိ
 ဒံယံ၊ အနိဒံ၊ အကြင်အရူပဈာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံအာရူပံ၊ ဤအရူပ
 ဈာန်သည်၊ ဣဒါနံ၊ ဣဒါဝေရတရားတို့မှ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း

သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယေခါပနကိဗ္ဗိယံ။ အကြင်အလုံးရံသော၊ သူတံ၊ဖြစ်
 သော၊သင်္ခတံ၊အကြောင်းတရားတို့သည်တကွဖြစ်စေအပ်သော၊ပဋိပ္ပသရ
 ပ္ပန္တံ၊အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သောတရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ နိရောဓော၊နိဗ္ဗာန်
 သည်၊အသာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော တရားမှ၊နိဿယေတံ၊ထွက်
 မြောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ နိဿရဏီ
 ယာ။ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ခေတုယော၊ခေတ်တို့သည်၊
 ဣမာနိခေါတိသေသော၊ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထို
 သရဏသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ဤ အနက်သဘောကို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ဝုပ္ပတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊အာ
 တာပီ၊ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေဘတ်သောလုံ့လရှိသော၊ယောအရိယသာ
 ဝကော၊အကြင်အရိယာသဘဝကသည်၊ကာမနိသာရေတံ၊ကာမတို့မှထွက်
 မြောက်သောအခြင်းအရာကို၊ ဥတွာ၊သိ၍၊ ဂ္ဂပါနံ၊ဂ္ဂပါဝစရတရားတို့မှ၊အ
 တိက္ကမဗ္ဗ၊လွန်ကြောင်းဖြစ်သောအဂ္ဂပါဝစရချာန်ကိုလည်း၊ဥတွာ၊သိ၍၊သ
 ဗ္ဗသင်္ခါရသမထံ၊ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတရားတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
 သို့၊ဗုဿံ၊အာရုံပြုသော အာ ဖြင့်ရောက်ပြီး၊သဗ္ဗဒသော၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီး
 သော၊သေဝတိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ယ တော၊အ ကြင်ကြောင့်၊
 ကာမနိဿရဏာဒိ၊ကာမတို့မှထွက်မြောက်သော အခြင်းအရာသည်တို့
 ကို၊ဇာနာတိ၊သိ၏၊တံတော၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုကာမသည်တို့၌၊ဝိရစ္စ
 တိ၊သရဏေဒအစွမ်းဖြင့်လွတ်၏၊အဘိညာဝေါ၊သိထော၊မြောက်ရာ မြောက်
 သောအဘိညာဉ်ကိုပြီးစေအပ်ပြီးသော၊ သန္တော၊ရာဂစသော ကိလေသာ
 တို့မှငြိမ်းပြီးသော၊သောမနိ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ယောဂါတိဂေါ၊
 လေးပါးသောယောဂကိုလွန်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုပ္ပတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။အယ ဝိအတ္ထော၊ဤအ
 နက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုပ္ပတိ၊ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏၊ဣ
 တိ၊ဤလျှင်တတိယနိဿရဏသုတ်အပြီးလည်း။

ဘဂဝတာ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုပ္ပတိ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတုသုတ္တံ၊ဤဂ္ဂပသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ခု ဘန်းတို့၊ ရူပေဟိ၊ ရူပါဝစရတရားတို့ထက်၊ အရူပါ၊ အရူပါဝစ
 ရတရားတို့သည်၊ သန္တတရား၊ အလွန်ငြိမ်သက်ကုန်၏၊ အရူပေဟိ၊ အရူပါဝ
 စရတရားတို့ထက်၊ နိရောဓေ၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တတရား၊
 အလွန်ငြိမ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ကိုအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာ
 တရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘတ္ထ၊ ထိုရူပသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 ထောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောထော်မူ
 အပ်၏၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ရူပုပဂါ၊ ရူပသံသို့
 ကင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်
 ထည်း၊ အရူပဋ္ဌာယိ နန၊ အရူပသံသို့ထည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
 သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပ္ပဇာန
 န္တာ၊ မထိကုန်သောကြောင့်၊ ဝုပ္ပတ္တံ၊ ထာဝန်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ အာဂန္တာရော၊
 ရောက်ရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်အိရိယာသာဝက
 တို့သည်ကား၊ ရူပေ၊ ရူပါဝစရတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားထုတ်သိ
 ကုန်၍၊ အရူပေသု၊ အရူပသံတို့၌၊ အသဇ္ဈိဘာ၊ မတည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိ
 ရောဓေ၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရုတ္တန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ တေဇနာ၊ ထိုအိရိ
 ယာသာဝကတို့သည်၊ မဂ္ဂုဟာယိနော၊ သေမင်းကိုချန်ရစ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ အ
 နာသဒေါ၊ ကင်းပြီ၊ သောအာသဝေါရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ မြတ်စွာ
 တရားသည်၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော၊ နိရူပမိ
 ကင်းသောဥပမိရှိသော၊ ဥပမိဝန့်နိသဂ္ဂံ၊ ဥပမိကိုစွန့်ရာဖြစ်သော၊ ဝေတံ၊ နိဗ္ဗာ
 နသတ်ကို၊ ဗု သယိတွာ၊ တွေ့တော်မူ၍၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရ
 ဇံ၊ ကင်းသောဖြူရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ ချက်မှောက်ပြု၍၊ ဧ
 သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တ
 တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအက္ခော၊ ဤအနက်ကိုသည်၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်စတု
 ဣရူပသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ တုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူပြီးသော
 မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပုတ္တ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောကတ္ထိ၊ သောက၌၊ ယယော၊ သုံးယောက်တုန်

သော၊ ဝုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ တယေ ဝ
သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတိဇာတော၊ မိမိ
၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘ တို့ကိုလွန်၍ ဖြစ်သောသားလည်းကောင်း၊ အနု
ဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အားလျော်စွာဖြစ်သောသားလည်း
ကောင်း၊ အဝဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အောက်ယုတ်၍ဖြစ်
သောသားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ သားသည်၊ အတိဇာတော
မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့ကိုလွန်၍ဖြစ်သောသားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ဝုတ္တသမ၊ သား၏၊ မာတာပိ
တဇော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်
ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်
၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံစံ၊ သံစာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်
၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စိရင်တတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါဏာပိတိတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွဲချခြင်းမှ၊ အ
ပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိန္ဒာဒိ နာ၊ အရှင်သည်
ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သောသူ၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊
မကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ မိစ္ဆာစာဇော၊
မှားသောအကျင့်မှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခု
သာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သူရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအမက်ဟု
ဆိုအပ်သောယစ်ခြင်းမှေ့ထူမှုခြင်း၏အကြောင်းမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုသယိလာ၊ ဝိသမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ နေဝံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ဝုတ္တာစ၊ သားသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓံ ဘုရားကို၊ သရ
ဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စိရင်တတ်၏
ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြင့်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်း
ကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစံ၊ သံစာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်
ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ

ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိဝိဇ္ဇာတော၊
 ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး
 အပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိစ္စာစာရာ၊ မှားသော အကျင့်မှ၊ ပဋိဝိရတော၊
 ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသဒါဝါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆို
 ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ
 ဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟု ဆိုအပ်သော ယစ်ခြင်းမှေလျော့ခြင်း၏ အကြောင်း
 မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့သျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတိဇာတော
 ဝိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့်မိဘတို့ကိုလွန်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့သျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အနုဇာတော၊ ဝိမိ၏
 ဂုဏ်တို့ဖြင့်မိဘတို့အားလျော်စွာဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ တိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝံ၊ ဤသောက၌၊ ဝုတ္တဿ၊ သား၏။ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘ
 တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်း
 ကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍။ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်း
 ကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍။ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သံဃံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုး
 စီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍။ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါ
 ဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိဝိဇ္ဇာတော၊ ကြဉ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဒိန္နဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်
 သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိစ္စာစာရာ၊ မှားသော အကျင့်မှ၊ ပဋိဝိရ
 တော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရသဒါဝါ၊ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟုဆို အပ်သော ယစ်ခြင်းမှေ
 လျော့ခြင်း၏အကြောင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ သီလဝေ၊ သီလရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊
 ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုအမိအ
 ဘတို့၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်း

ကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊
 သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်
 ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍
 ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေး
 သောသူ၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိတ္ထာစာရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပ
 ဋိပရိတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသ
 ဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ်၍၊ သို့ထွင်၊
 ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ အနုဇာဇော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အားလျော်
 စွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အသို့ထွင်၊
 ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ အဝဇာဇော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အောက်
 ပုတ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သိနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလော
 က၌၊ ဝုတ္တံ၊ သား၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ထုရားကို၊
 သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်
 ၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မ
 ကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ ဟူ၍၊ ဂ
 တော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သရဏံ၊ မ
 ကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုး စီးပွားကို စီရင်တတ်၏ဟူ၍၊
 ဂတော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို
 သျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဒိန္နာဒါ
 နာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုး ယူခြင်းမှ၊ ပဋိပ
 ရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိတ္ထာ စာ
 ရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရ
 သဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟုဆိုအပ်
 သောဟစ်ခြင်းမှေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိလဝန္တော၊ သိသရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ကာသာဓကဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုအခါအဘတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ဖျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီမံခင်ထုတ်၏ဟူ၍၊ နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ဖျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စီမံခင်ထုတ်ဟူ၍၊ 'နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစံ၊ သံစာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ဖျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီမံခင်ထုတ်၏ဟူ၍၊ နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေ သု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိတ္တာစာရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရာမေရယမန္တာမ၊ ခန္ဓာနာ၊ သေအရက် ဟုဆိုအပ်သော ယစ်ခြင်း ဝေဇုဝေဇုခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုသံဝိယော၊ သိသမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဝဇာတော၊ မိမိ၏ ဂုဏ်တို့ဖြင့်အခါအဘတို့ အောက်ယုတ်၍ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေထယောပုတ္တော၊ ဤသုံးယောက်သောသားတို့သည်၊ ဝေဝကတ္ထိ၊ ဝေဝက၌၊ သန္တေသံဝိန္နာမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုပုတ္တသုတ်၌၊ တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုပ္ဖာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတိဇာတံ၊ အတိဇာတဖြစ်သော၊ ပုပ္ဖာ၊ သားကို လည်းကောင်း၊ အနုဇာတံ၊ အနုဇာတဖြစ်သော၊ ပုပ္ဖာ၊ သားကို လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိ ဘာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ယောပုတ္တော၊ အကြင်သားသည်၊ ကုထဂန္ဓနော၊ အမျိုး၏ အကျင့်ကို ဖျက်ထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဝဇာတံ၊ အဝဇာတဖြစ်သော၊ ပုပ္ဖာ၊ သားကို၊ ပဏ္ဍိ ဘာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နုစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ဝေဝကတ္ထိ၊ ဝေဝက၌၊ ဧဝေခေါပုတ္တော၊ ဤသုံးယောက်သော သားတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤသုံးယောက်မှ၊ ဝိနိ

ရက္ခာ၊ လွတ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တာနာမ၊ သားတို့မည်သည်ကား၊ နုတ္တိ၊ မရှိကုန်၊
 ဣမေ သုပန၊ ဤသုံးယေဝံသော သားတို့တွင်ကား၊ ယေပုတ္တာ၊ အကြင်သား
 တို့သည်၊ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ မည်းကပ်တတ်ကုန်သည်၊ သဒ္ဓါ၊
 သဒ္ဓါခြင်းရှိကုန်သည်၊ သီလ၊ သီလနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်
 ဝဒညှ၊ သူတောင်းစားတို့၏ အလိုကိုသိတတ်ကုန်သည်၊ ဝိတမဇ္ဈရာ၊ ကင်း
 သောဝန်တို့ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပုတ္တာ၊ ထိုသားတို့
 သည်၊ အတ္တစာနာ၊ ဘာနဲ့နက်သောတိတ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒော၊
 လသည်၊ ဝိရောစတိဣဝ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ ဝိ
 ရောစာရ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
 ဣတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်လေမုတ္တ
 သုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝတော၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤအရမ္ဘိ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂဏော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ လောကဗျို၊ လောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ က
 တမေကယော၊ အဘယ်သုံးယောက်တို့နည်း၊ အရမ္ဘိကသမော၊ မရွာသော
 ခိုဗန်းနှင့်တူသောသူလည်း၊ သယောကံ၊ ပဒေသဝသမိ၊ အစိတ်မျှသာရွာသော
 ခိုဗန်းနှင့်တူသော သူလည်း၊ တယောကံ၊ သဗ္ဗတ္တာဘိဝသမိ၊ ထပြိုင်နက်ရွာ
 သောခိုဗန်းနှင့်တူသော သူလည်း၊ တယောကံ၊ ဣတိဣမတယော၊ ဤသုံး

☞ ယောက်တို့လည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂဏော၊
 ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရမ္ဘိကသမော၊ မရွာသော ခိုဗန်းနှင့်တူသောသူသည်၊ ဟော
 တံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သော၊ ဝုဂ္ဂဏော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေသညော၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သမထဗြဟ္မဏကပထာဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ ရဟန်းပုတ္တားသူ
 ဆင်းရဲရိက္ခာကုန်သောသူခရီးသွားဖွန်းတောင်းယာစကာတို့အား၊ အန္တံ၊ ထ
 မင်းကို၊ ပါနံ၊ အပျော်ကို၊ ဝတ္တံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ မာလာဂန္ဓံ၊ ပန်းနံ
 သာကို၊ ဝိလေပနံ၊ နံ၊ သာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပနိပေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာ

ကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝုဗ္ဗိကာသမော၊ မရွာသော၊ ခိဗ်းနှင့်တူသော သူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အတတ်သို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒေသဝသီ၊ အစိတ်မျှသာရွာသော ခိဗ်းနှင့်တူသော သူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ ရဟန်းဝုဗ္ဗာသုဆင်းရဲရိက္ခာကုန်သော သူခရီးသွားဖုန်းဘောင်းယာစကာတို့အား၊ အန္တံ၊ ထမင်းကို၊ ပါနံ၊ အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ မာဏာဂန္ဓံ၊ ပန်းနံသာကို၊ ဝိဇေပနံ၊ နံသာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပဒီပေယျံ၊ အိမ်ရာနေရာ ကျောင်းသင်္ကန်း ဆီမီးကို၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ ရဟန်းဝုဗ္ဗာသုဆင်းရဲရိက္ခာကုန်သော သူခရီးသွားဖုန်းဘောင်းယာစကာတို့အား၊ အန္တံ၊ ထမင်းကို၊ ပါနံ၊ အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ မာဏာဂန္ဓံ၊ ပန်းနံသာကို၊ ဝိဇေပနံ၊ နံသာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပဒီပေယျံ၊ အိမ်ရာနေရာ ကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒေသဝသီ၊ အစိတ်မျှသာရွာသော ခိဗ်းနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အတတ်သို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထာဘိဝသီ၊ ထပြိုင်နက်ရွာသော ခိဗ်းနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေသညော၊ အထုံးရံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ ရဟန်းဝုဗ္ဗာသုဆင်းရဲရိက္ခာကုန်သော သူခရီးသွားဖုန်းဘောင်းယာစကာတို့အား၊ အန္တံ၊ ထမင်းကို၊ ပါနံ၊ အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ မာဏာဂန္ဓံ၊ ပန်းနံသာကို၊ ဝိဇေပနံ၊ နံသာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပဒီပေယျံ၊ အိမ်ရာနေရာကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထာဘိဝသီ၊ ထပြိုင်နက်ရွာသော ခိဗ်းနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေခေါတယောဝုဂ္ဂဇော၊ ဤသုံးယောက်သော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောကဋ္ဌ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေမတ္ထံ၊ ဤအ

နက်သဘောကို၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ တ
 ဣ၊ ထိုအရမ္ဘိသုတ်၌၊ ဇေယျံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝ
 ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမဏော၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊
 သဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အနုပ္ပ၊ ဆွမ်းကို ထည်းကောင်း၊ ပါနပ္ပ၊ အဖျော်ကိုထည်း
 ကောင်း၊ ဘောဇနပ္ပ၊ စားဘွယ်ကို ထည်းကောင်း၊ နသံဝိဘန္တတိ၊ မဝေ
 ဘန၊ ပြောဟွေတော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ သဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အနုပ္ပ၊
 ဆွမ်းကို ထည်းကောင်း၊ ပါနပ္ပ၊ အဖျော်ကိုထည်းကောင်း၊ ဘောဇနပ္ပ၊
 စားဘွယ်ကို ထည်းကောင်း၊ နသံဝိဘန္တတိ၊ မဝေဘန၊ ကလထန္တိ၊ ကဝ
 နိဗ္ဗကော၊ သူဆင်းရဲ ခရီးသွား ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊
 ဘိတ်၍၊ သဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အနုပ္ပ၊ ထမင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပါနပ္ပ၊ အဖျော်
 ကိုထည်းကောင်း၊ ဘောဇနပ္ပ၊ စားဘွယ်ကိုထည်းကောင်း၊ နသံဝိဘန္တတိ၊
 မဝေဘန၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့အလွန်ဝန်တိုသော၊ ပရိသာမေဋ္ဌိ၊ ပရိသတ်
 ကိုပျက်ဆီးတတ်သော၊ နံ၊ ထုံယောကျ်ားယုတ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အရမ္ဘိက၊ သ
 မောတိ၊ မရွာသောရိပ်းနှင့်တူသောသူဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကဗ္ဗာနံ၊ အချို့
 ကုန်သောယုတို့အား၊ နဒဒါတံ၊ မပေး၊ ဧကဗ္ဗာနံ၊ အချို့သောသူတို့အား၊ ပဝ
 ဣတိ၊ ပေး၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဒေသဝဿတိ၊ အချို့
 မှုသာရွာသောရိပ်းနှင့်တူသောသူဟူ၍၊ မေခာဝိနော၊ ပညာရှိကုန်သော၊
 ဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သုတိက္ခဝါစော၊
 ဝပြောသောစကားရှိသော၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္မကော၊ ခပ်ဆိမ်းသောသတ္တဝါ
 တို့ကိုမြတ်နိုးတတ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်သည်၊ အာမောဒမာ
 နော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ပကိရေတိ၊ ဖြန့်ကြဲ၏၊ ဒေထဒေထာတိ၊ ပေးလှူ
 ကုန်ပေးလှူကုန်ဟူ၍၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ မေစော၊ ရိပ်းကြီးသည်၊ ပဋ္ဌမံ
 ဂှေးဦးစွာ၊ မနွနိစောသေန၊ ဖြည်းညှင်းစွာသောအသံဖြင့်၊ ထနယိတွ၊ ကျိုး
 ၍၊ ပုန၊ ထဘနံ၊ သကထနိကန္တရာနိ၊ အထုံးစုံသောမြစ်ချောင်းတို့ကို၊ ဧကနိ
 န္နာဒံ၊ တပြိုင်နက်သောပဲ့တင်သံကို၊ ကရောက္ခော၊ ပြုလျက်၊ ဝဇ္ဇယိတွာဝ၊
 ကျိုး၍ သာလျှင်၊ ပဝဿတိယထာ၊ ရွာသကဲ့သို့၊ တထံစ၊ ကုန်းကိုထည်း
 ကောင်း၊ နိနပ္ပ၊ ချိုင့်ကိုထည်းကောင်း၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ အဘိသန္ဓိက္ခော၊ အနွံ
 စွတ်စေလျက်၊ ပူရေတိယထာ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊
 ဣ၊ ဤသောကန္တံ၊ ဧကဗ္ဗော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသော

ထိုသို့အနန္တရှုသောသိဗန်းနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဥစ္စာနာဓိဂတံ၊ မိမိထံ့ထ၏ အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအသုံးဖြင့်၊ အနုယသော၊ မပျင်းရိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မဗ္ဗေန၊ တရားသဖြင့်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သံဟရိတွာနု၊ ဆည်းဘူး၍၊ တံနိဗ္ဗက္ကန၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်ဖြစ်သော၊ အနုပါနေနံ၊ ထမင်းအဖျော်ဖြင့်၊ သမ္ပက္ခ၊ ရောက်သကုန်သော၊ ဝနပ္ပကော၊ သူတောင်းစားတို့ကို၊ သမ္ပကောင်းစွာ၊ တပုပ္ပါ၊ ရောင့်ရဲဝေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တကိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ တဂဝကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တကိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဋ္ဌအရဋ္ဌိသုတ်အပြီးတည်း။ ။

တဂဝထာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရံ၊ ဘဝ၊ ကိလေသာတို့မှင်းတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေသတ္ထံ ဤသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိတိဏိသုခါနိ၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ကတမာနိတိဏိ၊ အတယ်သုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်သနည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ပဝံသာ၊ ပြီးစွမ်းခြင်း၏သည်အာ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ရောက်လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ မေ၊ ငါအား၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်၊ ဥပပန္နန္တု၊ ဖြစ်လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယသ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ထေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သဂ္ဂထောက်၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိသာမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ဣတိ၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိတိဏိသုခါနိ၊ ဤသုံး

ပါးသောချမ်းသာတို့ကိုလျှင်၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသည်၊ ဘိဇ္ဇိ၊ ဘိဇ္ဇာကို၊ ရက္ခယျ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ခိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုသုခသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ပသံသဉ္စ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိသာာဉ္စ၊ စည်းစိမ်ကိုရခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇေ၊ တ
 မလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒနဉ္စ၊ မြေထောင်ရခြင်းကို ထည်း
 ကောင်း၊ ဣမေတယောသုခေ၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာ
 နော၊ တောင့်တသော၊ မေခဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဘိဇ္ဇိ၊ ဘိဇ္ဇာကို၊ ရက္ခယျ၊
 စောင့်ရှောက်၏၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကာရေ နန္ဒာပိ၊ မပြုငြား သော်
 ထည်း၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေ နန္ဒာ၊ ပြုသောသူကို၊ ဧဥပသေဝတိ၊ အ
 ကယ်၍ ခြံအံ့သော၊ ထိုခြံအံ့သောသူသည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်၊
 ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကသံဝါ၊ ပြုမူထည်းပြုအပ်ပြီ၊ ကရိသတိဝါ၊ ပြုမူထည်း
 ပြုထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါပထိ၊ မကောင်းမှု၌၊ သင်္ကယော၊ ယုံမှားအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ၊ ထိုမကောင်းမှုပြုသောသူကို ခြံအံ့သောသူ၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ အဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့မဲ့စွမ်းစွဲခြင်းသည်ထည်း၊ ရဟတိ၊ ရောက်၏၊
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာဒိသဉ္စ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော
 သူကိုထည်း၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ကုရုတေ၊ ပြုအပ်၏၊ ယာဒိသဉ္စ၊ အကြင်
 သို့သဘောရှိသောသူကိုထည်း၊ ဥပသေဝတိ၊ ခြံ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပု
 ဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝ၊ စင်စစ်၊ တာဒိသကော၊ ထိုခြံအံ့သောသူနှင့် တူသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘဲ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သဘဝါသော၊ အထူတကွ နေခြင်းသည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အခြင်းအရာကိုယူစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တာဒိသကော၊ ထိုခြံအံ့သောသူနှင့် တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသေန
 အစိတ်ဖြင့်၊ လိတ္တော၊ လိမ်းကျံအပ်သော၊ သရုကထာစတော၊ မြားတောင့်၌
 တည်သော၊ သရော၊ မြားသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သဗုဋ္ဌံ၊ ထိအပ်သော၊ က
 ထာပံ၊ မြားတောင့်ကို၊ ဝိသေန၊ အစိတ်ဖြင့်၊ ဥပလိမ္ပာစိ၊ လိမ်းကျံစေသ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သေဝမာနော၊ ခြံအံ့သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပရံ၊ တပါးသော၊ ပကတိသုဋ္ဌံ၊ ပြုကတေ့ စင်ကြယ်သော၊ သေဝမာနံ၊ ခြံအံ့
 အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ဥပလိမ္ပာစိ၊ လိမ်းကျံ
 စေ၏၊ သံဗုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်သောသူသည်၊ သံဗုဋ္ဌံ၊ တွေ့တတ်သောသူကို၊

ပါပေနေ၊မကောင်းမှုဖြင့်၊ ဥပထိမ္မတိ၊ထိမ်းကျစေ၏၊ ဥပထိမ္မတာယော၊ထိမ်း
ကျအံ့သည်မှကြောက်သော၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်။ ပါပသခါ၊ မကောင်း
သောအဆွေ ခင်တွန်းရှိသည်၊ နေဝထိယာ၊ မပြစ်ရာ၊ ယောနုရော၊ အ
ကြင်သူသည်၊ ပုတိမန္တံ၊ ငါးပုတ်ကို၊ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖြင့်၊ ဥပနယျတိ၊
ထုတ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ကုဿ၊ သမန်းမြက်တို့သည်၊ အပုတိကာပိ၊
မပုတ်ကုန်သော်လည်း။ ပုတိမန္တံသမ္ပန္နေန၊ ပုတ်သော ငါးနှင့်စပ်သဖြင့်၊ ပုတိ၊
မကောင်းသောအနံ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိယထာ၊ ထိုင်ကုန်သကဲ့
သို့၊ ဗာလူပသေဝနာ၊ သူရိက်ကိုမှိတ်ခြင်းသည်၊ ဇေဝသမ္ပဒါ၊ ဤသို့သော
ဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောနုရောစ၊ အကြင်
သူသည်လည်း၊ တဂ္ဂရံ၊ တောင်ဇထပ်ပန်းကို၊ ပထာသေန၊ ပေါက်ရွက်ဖြင့်၊
ဥပနယျတိ၊ ထုတ်၏၊ တဿနရဿ၊ ထိုသူ၏ပတ္တာ၊ ပေါက်ရွက်တို့သည်၊
အဂန္ဓာပိ၊ အနံ့မရှိကုန်သော်လည်း၊ သုဂန္ဓတဂ္ဂရသမ္ပန္နေန၊ ကောင်သောအနံ့
ရှိသော ကောင်ဇထပ်ပန်းနှင့်စပ်သဖြင့်၊ သုမုသိ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိယထာ၊ ထိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ မိဗ္ဗပသေဝနာ၊ ပညာရှိ
ကိုမှိတ်ခြင်းသည်၊ ဇေဝသမ္ပဒါ၊ ဤသို့သောဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကထျာထကထျာထမိတ္တံ၊ သူ
ထော်ကောင်းမဟုတ်သော သူကိုမှိတ်ခြင်းသူထော်ကောင်းကို၊ သေဝနာ၊
မှိတ်ခြင်းတို့သည်၊ ဇေဝသမ္ပဒါ၊ ဤသို့သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ အာဒိနဝါနိသံသော၊ အ
ပြစ်အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပထေသ
ပုဗ္ဗဿ၊ တုတ်သောသမန်းမြက်ပေါက်ပက်၏၊ ဒုဂန္ဓသုဂန္ဓဝတ္ထု၊ သံသဂ္ဂေန၊
မကောင်းသောအနံ့ရှိသော ဝတ္ထု၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော ဝတ္ထုနှင့်နှိုင်းနှော
သဖြင့်၊ ဒုဂန္ဓသုဂန္ဓဘာဝေါပိယ၊ မကောင်းသော အနံ့ကောင်းသောအနံ့ရှိ
သည်၏ အပြစ်ကဲ့သို့၊ အသာရ သာရဇနနိဿယေန၊ သူထော်ကောင်းမ
ဟုတ်သောသူကိုမှိတ်ခြင်းသူထော်ကောင်းကိုမှိတ်ခြင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊
ပိပိအား၊ သပါကံ၊ အကျိုး၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ ထို၍၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိ
သည်၊ အသန္တေ၊ သူထော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့ကို၊ နောဥပသေဝေယျ
မမှိတ်ရာ၊ သန္တေ၊ သူထော်ကောင်းတို့ကို၊ သေဝေယျ၊ မှိတ်ရာ၊ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ၊ အသန္တေ၊ သူထော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့သည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊
နေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏၊ သန္တေ၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ သုဂတိံ၊
သုဂတိသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာရှားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအဂ္ဂေယျာ၊ ဤအနက်

ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣဒိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣဒိ၊
ဤသည်လျှင် သတ္တသုခသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဘိန္ဒုသုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိ
က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဘိန္ဒုန္တော၊ ပျက်စီးတတ်
သောအထေ့ရှိသည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ ပျောက်ကင်းတတ်
သောသဘောရှိ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥပမိ၊ ဥပမိတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊
အမြဲမရှိကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဝိပရိတာမဓမ္မာ၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော
သဘောရှိကုန်၏၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ တတ္ထံ၊ ထိုဘိန္ဒုသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအ
နက်သဘောကို၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ကာယဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဘိန္ဒုန္တော၊ ပျက်စီးတတ်၏ဟူ၍၊ ဥ
တွာ၊ သိ၍၊ ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ ဝိရာဂံ၊ ပျောက်ကင်းတတ်ဟူ၍၊ ဥ
တွာ၊ သိ၍၊ ဥပမိသု၊ ဥပမိတရားတို့၌၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဝေံ၊ မြတ်
သော၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ သမ္ပတွာ၊ ရေခဲ သာကြောင့်၊
ဇာတိမရဏံ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းကို၊ အဇ္ဈဂါ၊ လွန်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧတံသုဟော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘာဝိတတ္ထော၊ ပွားစေအပ်သောကိုယ်
စိတ်သိသညာရှိသော၊ ဝိတာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်၊ ကာယံ၊ မိမိ၏ခန္ဓာပရိ
နိဗ္ဗာန်ပြုအပ်သောကာလကို၊ ကင်္ခိတိဥဒိက္ခတိ၊ ရှု၏၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒိ၊
ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣဒိ၊ ဤ
သည်လျှင်ဘိန္ဒုသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဘိန္ဒုသုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိ
က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓာတုသော၊ အလို

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဘိန္ဒုသုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိ
က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓာတုသော၊ အလို

ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ သံသန္ဓိ၊ နှိုးနှော
ကုန်သတ္တံ၊ သမိသန္ဓိ၊ ညီညွတ်ကုန်သတ္တံ၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေဓ
ဟိ၊ ယခုလည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနိပိ၊ ကာလ၌လည်း၊ သတ္တဝါ၊
သတ္တဝါတို့သည်၊ ခေတုဘေ၊ အလိုတူသောသဘောအားဖြင့်၊ သတ္တဝါ၊
သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ သံသန္ဓိ၊ နှိုးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်
ကုန်၏၊ ဟိနာမိရတ္တိကာ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကိုနှုလုံးသွင်း
ခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိနာမိရတ္တိကေဟိ၊ ယုတ်
သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကို နှုလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊
သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ သံသန္ဓိ၊ နှိုးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်
ကုန်၏၊ ကထျာတာမိရတ္တိကာ၊ ကောင်းသော နေက္ခမအစရှိသည်ကို နှု
လုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကထျာတာမိရတ္တိကေ
ဟိ၊ ကောင်းသော နေက္ခမအစရှိသည်တို့ကိုနှုလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သ
တ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ သံသန္ဓိ၊ နှိုးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညီ
ညွတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခေတုသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝထာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ သံသဂ္ဂါ၊ နှိုးနှောရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝနထော၊ ကိလေသာ
သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အသံသဂ္ဂေန၊ မနှိုးနှောမရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝန
ထော၊ ကိလေသာသည်၊ သိန္ဓတိ၊ မြတ်၏၊ ပရိတ္တံ၊ ငယ်သော၊ ဒါရုံ၊ သစ်ဘောင်
ကို၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်စီး၍၊ မဟတ္ထဝံ၊ နက်စွာကျယ်သော သရဒ္ဓရာကို၊ တရိ
ထုကာမေ၊ ကူးလိုသောသူသည်၊ တိရုံ၊ ကမ်းသို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ မ
ဟတ္ထဝေ၊ နက်စွာကျယ်သောသရဒ္ဓရာ၌၊ သိဒေယထာ၊ နစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
ထထာ၊ ထို အတု၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသောသူကို၊ အာဂမ္မ၊ အဖို့ပြု၍၊ တေန၊ ထို
ပျင်းရိသောသူနှင့်၊ သံသဂ္ဂေါ၊ နှိုးနှောသော၊ သာဓုဇီဝိပိ၊ ကောင်းသောအ
သက်မွေးခြင်းရှိသောသူသည်လည်း၊ ဟိနသံသဂ္ဂတော၊ ယုတ်သောသူနှင့်
နှိုးနှောရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဝိတက္ကာဒိဟိ၊
ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့သည်၊ ခန္ဓမာနော၊ ခဲအပ်သော ကြောင့်၊ ပါရုံ၊ နိ
ဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းသို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်း
နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သံသာရမဟတ္ထဝေယဝ၊ သံသာ ရာတည်းဟူသောသ
ရဒ္ဓရာ၌သာလျှင်၊ သိဒတိ၊ နစ်ထေ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကုသိတသံ
သဂ္ဂေါ၊ ပျင်းရိသောသူနှင့်နှိုးနှော ရောရှက်ခြင်းသည်၊ ဧဝံအနတ္ထာဝဟော၊

ဤသို့အကျိုးမရှိခြင်းကိုဆောင်တတ်၏။ ထာသွားထိုကြောင့်၊ ကုသိတံပျင်း
 ရိသော၊ ဟိနုဝိရိယံ၊ ယုတ်ထော့သောဝိရိယရှိသော၊ တံအကထျာထာမိတ္တံ၊
 ထိုမကောင်းသောအစွေခင်ပွန်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ဝေးစွာကြည့်ရာ၏။ ပရိ
 ဝိတ္တေဟိ၊ ထဒဂ်ဝိဝေကစသည်တို့ဖြင့်ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော၊ အရိယေဟိ၊ ကိ
 လေသာတို့မှစင်ကြယ်ကုန်သော၊ ပဟိတတ္ထေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်
 သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဈာပတိတိ၊ ဈာန်ဖြင့်ရှုထော့ရှိကုန်သော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အာရ
 ဇ္ဈဝိရိယေဟိ၊ အားထုတ်ခြင်းထုံ့လရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိယေဝ၊ ပညာရှိ
 တို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ အာဝသေ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအ
 နက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမေတုသုတ်အပြီးထည်း။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊
 အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊
 ဤပရိဟာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မာ၊ ဤသုံးပါးသောတ
 ရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာ
 ယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါး
 တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသေခသနာတော်၌၊ သေခေါ၊ သေခဖြစ်
 ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကမ္မရာမော၊ အမှုလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မရထော၊ အမှု၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကမ္မာရာမတံ၊ အမှုဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ပျဉ်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာသာရာမော၊ စကားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘာသာရတေ၊ စကား၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာသာ
 ရာမတံ၊ စကားတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ပျဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗါရာမော၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသောလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗါရတော၊ အိပ်ခြင်း၌မွေ့တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ နိဗ္ဗါရာမတံ၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မ
 ပြတ်ပျဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မာ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့သည်၊ သေခ
 ဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ၊

သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မာ၊ ဤသုံးပါး
သောတရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အ
ပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ခြင်း၌၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေတယော၊ အ
ဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သေခေါ
သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကမ္မာရာမော၊ အမှု၌မွေ့လျော်ရာရှိသည်
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မရတော၊ အမှု၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ကမ္မာရာမတံ၊ အမှုတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်
ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿာရာမော၊ စကားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိ
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿရတော၊ စကား၌ မွေ့လျော်တတ်သည်၊ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿာရာမတံ၊ စကားတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာကို၊ အနု
ယုတ္တော၊ မပြတ်ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရာမော၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူ
သော မွေ့လျော်ရာရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရတေ၊ အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်
တတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရာမတံ၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသော မွေ့
လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမေတ
ယော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေခေါတယောဓမ္မာ၊ ဤ
သုံးပါးသောတရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
အား၊ အပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ခြင်း၌၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိဟာနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှုလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဿာရာမောစ၊ စကားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဒ္ဒါရာမောစ၊ အိပ်ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓတောစ၊ ပေါ်လွင့်ပျံ့လွင့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ထာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တဖိုတ်သို့၊ ဖုဋ္ဌံ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
အတဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပမိဒ္ဓေါ၊
နည်းသောအိပ်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုဒ္ဓတောစ၊ မပေါ်
လွင်မပျံ့လွင်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တဖိုတ်သို့၊

ဗုဒ္ဓံ၊ နောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဝဝတ္ထာ၊ ထိုက်၏၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဘဝဝတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဝဝတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဤသို့၊ မေမံသာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်ဒဿမပရိဟာနသုတ်အပြီးတည်း။

တဘိယောဝဂ္ဂေါ၊ တဘိယဝဂ်တည်း။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ နည်း၊ ဘဝဝတ္ထာ၊ မြတ်၏။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယုတ်တို့လည်းကောင်း၊ နိဿရဏံ၊ နိဿရဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ရူပံ၊ ရူပသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော၊ ဝုတ္တသုတ်လည်းကောင်း၊ အာဝုတ္တိ၊ အာဝုတ္တိသုတ်လည်းကောင်း၊ သုခါ၊ သုခသုတ်လည်းကောင်း၊ ဘိန္ဒုနာ၊ ဘိန္ဒုသုတ်လည်းကောင်း၊ ဓာတု၊ ဓာတုသုတ်လည်းကောင်း၊ ပရိဟာနနာ၊ ပရိဟာနသုတ်နှင့်ထက္က၊ ထေ၊ ထိုက်ပိုးသောသုတ်တို့သည်၊ ဒဿမပထံ၊ သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြတ်ကုန်၏။

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဘဝဝတ္ထာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤဝိတက္ကသုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကုသလဝိတက္ကံ၊ ပညာကြောင့် မဖြစ်သော မှားသော အကြံ တို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အတတ်သုံးပါး တို့နည်း၊ အနဝညတ္တိ ပဋိသံ ယုတ္တော၊ သူတပါးတို့မထိမဲ့မြင် မအောက်မေ့ခြင်းကိုအလိုရှိ သည်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ အကြံလည်းကောင်း၊ သာသက္ကရာဇိသောကပဋိသံ ယုတ္တော၊ သာတ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောတို့နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ အကြံလည်းကောင်း၊ ပရာနုပယတာပဋိသံ ယုတ္တော၊ သူတပါး၌ သနားခြင်းနှင့် တူသော အိမ်ကိုမှီသော ချစ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ အကြံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကုသလဝိတက္ကံ၊ ပညာကြောင့် မဖြစ်သော မှားသော အကြံတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဝဝတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါပံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တက္က၊ ထိုဝိတက္ကသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အနုဝညတ္တိသံယုတ္တော၊ သူတပါးတို့မထိမဲ့မြင်မအောက်စေခြင်းကို အထို
 ရှိသည်နှင့်ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်းကောင်း၊ ထာဘသက္ကာရဂါရဝေါ၊
 လာဘ်ပူဇော်သကာကိုအထေးပြုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်းကောင်း၊
 အမဂ္ဂေဟိ၊ ချမ်းသာဆန်းရဲ့တို့၌အပေါင်းအဖော်အစေ့ခင်ပွန်းနှင့်တူသော
 ဓါယကာတို့နှင့်၊ သဟနန္တိ၊ တက္ကန္တသက်မြတ်နိုးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ သံယောဇနက္ခယာ၊ သံယောဇဉ်၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ
 ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်မှ၊ အာရာ၊ ဝေးထေ့၊ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား
 ပုတ္တပသံစ၊ သားမြေးမယားခွီးကျွဲမြင်းကိုင်းထယ်ယာစသည်ကိုထည်း၊ ဟိ
 တွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဝိဝါဟော၊ သမီးဆောင်ခြင်း၊ သမီးပေးခြင်းတို့ကိုထည်း၊ ဟိ
 တွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သံဟာရာနိစ၊ အိမ်ထောင်ပရိက္ခရာထိမ်းဆည်းခြင်း တို့ကို
 ထည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ယထာပုတ္တပဗ္ဗိ
 ယာ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအကျင့်အတိုင်း၊ ပဗ္ဗိပစ္စတိ၊ ကျင့်၏၊ တာဒိသော
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
 သမ္မောမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်စွာ၊ အ
 ယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ပုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမ အကုသလ ဝိထက္ကသုတ်အပြီး
 တည်း။

၉။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာပြုခြင်း
 ကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
 ယာဒိဗ္ဗ္ဗဝိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်ပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့
 ကာထ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ထား
 ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါကိုကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်
 မူအပ်ကုန်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမ
 ပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ပရိယာဒိဗ္ဗ္ဗဝိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်ပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြား
 မဲ့ကာထ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏
 ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက် ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊

ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊
 မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေနစ၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေနစ၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တရုတယေန၊ ထိုနှစ်ပါးကြောင့်
 အဘိဘုတာ၊ အကုသိုလ်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌာ၊
 ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊
 ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
 ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံခေါပနဝစနံ၊ ထိုစကားကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်းမှထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဿဝါ၊ ပုစ္ဆားမှထည်းကောင်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘုတာ၊ အကု
 သိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌာ၊ ပိတ္တာ၊
 ကုန်းခန်းသော ကုသိုလ်စိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊
 ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊
 ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေနစ၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာပြုခြင်း
 ကြောင့်ထည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေနစ၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာမပြုခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တရုတယေန၊ ထိုနှစ်ပါးရုံကြောင့်၊ အဘိဘုတာ၊ အ
 ကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌာ၊ ပိတ္တာ၊ ကုန်ခန်း

သောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝံ၊ ဧဝံ၊ အကြင်စကားကို သာယျင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင် ဉာတံ၊ သိတော်မူအပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ထော်မှုအပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိနိယံ၊ ထင်စွာသိထော်မှုအပ်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုစကားကိုသာယျင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊ ရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဏ္ဍိမိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသတ္တာ၊ ရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဏ္ဍိမိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊ ရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသတ္တာ၊ ရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဒုဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးရုံကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဏ္ဍိမိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ

ဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 ကော်မူ၏။ သက္ကာရိယမာနဿ၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ အပ္ပ
 မာဒဝိဘာရိနော၊ မဝေမထေရာသည်ဖြစ်၍ နေ့ရွှေ့ရှိသော၊ ယဿအရဟ
 တော၊ အကြင်ရဟန္တာ၏။ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ သက္ကာရေနစ၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာ ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေနစ၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာ မပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘယံ ဥထယေန၊ နှစ်ပါးရုံ
 ကြောင့်၊ နဝိကမ္ပတိ၊ မတုန်ထွက်၊ ဈာယိနံ၊ အာရမ္ပဏုပနိဇ္ဈာနဇ္ဈာန်လက္ခဏု
 ပနိဇ္ဈာနဇ္ဈာန်ဖြင့်ရှုထေ့ရှိတုန်သော၊ သာတာတိတံ၊ ရာဂအားဖြင့်နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလွန်ပြီးသော၊ သုရမဒိဗ္ဗိဝိပဿိတံ၊ ဖလသမာပတ်အ
 ထို့ငှါထိပ်မွေ့သောပညာကြောင့်မပြတ်ဖြစ်သော ဝိပဿနာရှိသော၊ ဥပါဒါ
 နက္ခယာရာဇံ၊ ဥပါဒါန်တရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်လျှင်မွေ့
 သျော်ရော့ရှိသော၊ တံအရဟန္တာ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ သပ္ပုရိသောဣတိ၊ သူတော်
 ကောင်းဟူ၍၊ အရိယာဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ «ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ခုတိယထာဝသက္ကာရသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ သမယာ၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါ
 ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တယော၊ သုံးခွန်းတုန်သော၊ ဧဝသဒ္ဓါ၊ နတ်တို့၏နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ အချင်းချင်း
 ပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေတယော၊ အဘယံသုံးပါးတို့
 နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထိံသမယော၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝ
 ကော၊ အရိယာဖြစ်သော ဘုရားတပည့်သည်၊ ကေသမထံ၊ စံမုတ်စိတ်
 ကို၊ ဩဟာရေတွာ၊ ချ၍၊ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဖြင့်စွန်းတုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊
 အဝတ်တို့ကို၊ အတ္ထာဧေတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏တောင်မှ၊ နိက္ခမိ
 တွာ၊ ထွက်၍၊ အနာဂါရိယံ၊ ရဟန်းတောင်၌၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ စေ
 တေဘိ၊ လုံ့ထပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထတ္ထိံသမယော၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝေ
 သု၊ နတ်တို့၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဧသောအရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်
 သောဘုရားတပည့်သားသည်၊ မာရေန၊ မာရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သင်္ဂမာယ၊
 စစ်ပြိုင်ခြင်းငှါ၊ စေတေတိ၊ လုံ့ထပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝသဒ္ဓေါ၊ နတ်တို့၏နှစ်
 သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်း
 ပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝေသု၊ နတ်တို့၌၊
 သမယာ၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဗ္ဗမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊

အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပရံ၊ တပါးတို့လည်း၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယာသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော ဘုရားထပည့်သားသည်၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယာနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်းနှင့်ဖဉ္စဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ဖဉ္စဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဧသောအရိယာသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သောဘုရားထပည့်သားသည်၊ မာရေန၊ မာရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သင်္ဂါဇေတိ၊ ဝစ်ပြိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ နုတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ သမယော၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသောအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပရံ၊ တပါးတို့လည်း၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယာသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောဘုရားထပည့်သားသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါဘရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောပိရတ္ထိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာပိရတ္ထိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သဒ္ဓိံကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဧသောအရိယာသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သော ဘုရားထပည့်သားသည်၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊ အောင်အပ်ပြီးသော ဝစ်မြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ တမေဝသင်္ဂါမထိသံ၊ ထိုဝစ်ဦးကိုလျှင်၊ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ မိုးအုပ်ထျက်နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ နုတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ သမယော၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း

ကြောင့်ဖြစ်သော အသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်း ပြောဟောသောအား ဖြင့်ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ သမယာ၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တယော၊ သုံးခွန်းကုန်သော၊ ဣမေခေါဒေဝသဒ္ဓါ၊ ဤနတ် ဤနတ်သက်ဝင်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအသံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသောအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝါစ၊ ဝိနိတေဝံ၊ ဝိနိတသင်္ဂါဝိ၊ အောင်အပ်ပြီးသောစစ်မြေရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ မြတ်စွာထုရား၏တပည့်သားထော်ဖြစ်သော၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသောရှုံရှာခြင်းရှိသော၊ အရိယပုဂ္ဂလံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်သည်းပုဂ္ဂိုလ်၊ ဇေယျာယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ထုရား၊ ယောတံ၊ အကြင်အရှင်သည်၊ အနာဝရံ၊ သူတပါးတို့ကားမြစ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော၊ မစ္စုနော၊ မာရ်မင်း၏၊ သေနံ၊ ကံထေသာတည်းပစ္စုသော စစ်သည်ကို၊ ဝိမောက္ခန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ ဇေတွာန၊ အောင်တော်မူ၍၊ နုဇ္ဈယံ၊ သူတပါးတို့အောင်နိုင်ခဲ့သော ကံထေသာကို၊ အဇ္ဈာတု၊ နှိပ်နှင်းတော်မူပြီးတသထေ၊ ထိုအရှင်ထုရားအား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နမော၊ ရှိခိုးပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ထိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ပတ္တမာနသံ၊ ရပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ တံဝိဏာသဝံ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယေနကောရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ သောဝိဏာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ မစ္စုဝသံ၊ သေမင်း၏အလိုနိုင်ငံသို့၊ ဝဇေ၊ လိုက်ရာ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဇေယျာယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော၊ တသသဝိဏာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ တံကရဏံ၊ ထိုသေမင်း၏ အလို နိုင်ငံသို့ လိုက်ရာ အံ့သောအကြောင်းကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တမာနသံ၊ ရပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ တံဝိဏာသဝံ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယဒေဝသဒ္ဓသုတ်အပြီးတည်း။ ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေဝေါ၊ ဥပပတ္တိနတ်သည်၊ ဒေဝကာသာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝနဓမ္မော၊ ရတေအံ့သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုထင်သောသေခြင်းရှိသောနတ်အား၊ ပဗ္ဗ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာ၊ ရှေ့ဖြစ်သောသေခြင်း၏အကြောင်းတို့

သည့်ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ကိံပါတုဘဝန္တိ၊ အတယ်သို့ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မာသာနိ၊ ပန်းတို့သည်၊ မိဿယန္တိ၊ ညှိုးကုန်၏၊ ဝတ္ထာနိ၊ အပတ်တို့သည်၊ ကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်၏၊ ကဗ္ဗေဟိ၊ ထက်ကတီးကြားတို့မှ၊ သေဒါ၊ ခြွေးတို့သည်၊ မုစ္ဆန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ခုပ္ပဗ္ဗန္တိ၊ အဆင်း၏ပျက်ခြင်းသည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဒေဝါသနေ၊ နတ်၏နေရာ၌၊ နာဘိ၊ ရေတိ၊ မဇ္ဈေလျော်၊ ဣတိဣမာနိပဗ္ဗပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ဤငါးပါးသောသေခြင်း၏ရှေးဖြစ်သောနိမိတ်တို့သည်၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ တမေနံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အယံဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်၊ စဝနဓမ္မော၊ ရတေအံသောသတောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိကုန်၍၊ တိဟိဝါစာဟိ၊ သုံးခွန်းသောစကားတို့ဖြင့်၊ အနုမောဒေန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏၊ ကိံအနုမောဒေန္တိ၊ အတယ်သို့ဝမ်းမြောက်စေကုန်သနည်း၊ ဘော၊ အချင်းနတ်သား၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအသားသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားထေထော၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအထားသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ထန္ဒထာတံ၊ ရအပ်သောထာတံကို၊ လာဘာ၊ ရထေလောသုလန္ဒထာတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောထာတံကို၊ လဘိတွာ၊ ရပြီး၍၊ သုဗ္ဗတိဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လေထော၊ ဣတိဣမေဟိတိဟိဝါ၊ ဤသုံးခွန်းသော စကားတို့ဖြင့်၊ အနုမောဒေန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေ၊ စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညထရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈေယျာက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အတယ်သို့ဈေယျာက်သနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံနုခေါဂမနံ၊ အတယ်သို့သွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုဂတိဂမနသင်္ခါတံ၊ ကောင်းသောအထားသို့သွားခြင်းဟုဆိုအပ်သနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံပုဗ္ဗထာနံ၊ အတယ်သို့သောရခြင်းကိုလည်း၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုလန္ဒထာဘဝသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာတည်သည်ဟုဆိုအပ်သနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံပနပတိဋ္ဌာနံ၊ အတယ်သို့သောတည်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုပတိဗ္ဗိတသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေယျာက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မနုဿတ္တိခေါ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုဂတိဂမနသင်္ခါတံ၊ ကောင်းသောအထားသို့သွားခြင်းဟုဆိုအပ်၏၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍

ဖြစ်သည်။ သမာဓေနာ၊ ဖြစ်ပြီးသော်၊ တထာဂတဗ္ဗဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အစရှိသောဝိနည်း၌၊ သံဃံ၊ သဒ္ဓါခြင်းကို၊ သံပဋိပက္ခတတိ၊ အကြင်ရ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣဝံခေါသဒ္ဓါပဋိပက္ခံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားတော်မူအပ်သောသုတ်အစရှိသောဝိနည်း၌ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းကို၊ ခြင်းကိုလျှင်၊ ဝေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုလန္ဓလာတသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သော သဘာဝကိုရခြင်းဟုဆိုအပ်၏။ အသ၊ ထိုသူ၏၊ သာခေါပနသဒ္ဓါ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းသည်လည်း၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မူသဇာတာ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဠု၊ မြဲမြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမထေနာ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မထေနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောက၌၊ ကေနစိဝါ၊ တရံတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အသံဟာရိယာ၊ မပြောင်းမရွှေ့ စေနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣဝံခေါသဒ္ဓါသုပ္ပတိဋ္ဌာနံ၊ ဤသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း၏ကောင်းစွာတည်ခြင်းကိုလျှင်၊ ဝေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းဟုဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမတ္ထိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝေဝေါ၊ နတ်သည်၊ အာယုသင်္ခါယာ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဝကာယာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝတိ၊ ရတေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနုမာဒတံ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သော၊ ဝေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ တယော၊ သုံးခွန်းကုန်သော၊ သဒ္ဓါ၊ အသံတို့သည်၊ နိစ္စရန္တိ၊ မြက်ကုန်၏။

☞ ဘော၊ အချင်းနတ်သား၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ ထကွဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအဆားသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဝွားလေလော၊ မနုဿဘုတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်ပြီးသော်၊ သဒ္ဓဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဒ္ဓံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ သဘာ၊ ရလေသော၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ သုပ္ပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ သဒ္ဓဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ သာသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်။ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်လေလော၊ မူသဇာတာ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်ရှိသည်။ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်လေလော၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သုတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်လေလော၊ အသံတို့ရာ၊ သူတပါးတို့မပြောင်းမရွှေ့နိုင်သည်။ အသဘာ

ဝေယျ၊ ဖြစ်လေလော၊ ကာယ နုစရိတံ၊ ကာယဒုက္ခရိက်ဏိ၊ ဟိတ္တံ၊ စွန့်၍
 ဝစီဒုက္ခရိတာနိစ၊ ဝစီဒုက္ခရိက်တို့ကိုလည်း၊ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ မနောဒုက္ခရိတဉ္စ၊
 မနောဒုက္ခရိက်ကိုလည်း၊ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ အညံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးသော၊
 ဒေါသသဉ္စိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကုသလကမ္မံ၊ အကြင်အကုသိုလ်
 ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဉ္စအကုသလကမ္မံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဟိ
 တ္တာ၊ စွန့်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗဟံ များစွာသော၊ အပ္ပမာဏံ၊ မနှိုင်းယှဉ်
 အပ်သော၊ နိရူပမိ၊ ဥပမိမရှိသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝါစာ
 ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗဟံ များစွာသော၊ အပ္ပမာဏံ၊ မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော၊ နိရူပမိ၊
 ဥပမိမရှိသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗဟံ
 များစွာသော၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ နိရူပမိ၊ ဥပမိမရှိသော၊
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တထော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ၊ ဒါနေန၊ အလှ
 ပေးခြင်းဖြင့်၊ ဗဟံ များစွာသော၊ ဩပဓိကံ၊ ဥပဓိကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ တံ
 ဝုညံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အည၊ ကိုယ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ မဇ္ဇေပိ၊
 သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယေ၊ မြတ်သောအကျင့်၌၊ နိဝေသယ၊ သွင်းလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိစ္ဆန္တိ၊
 မြှောက်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဒေဝံ၊ နတ်ကို၊ စ
 ဝန္တိ၊ ရတေ အံ့သည်ကို၊ ဝိရ၊ သိကုန်ရာ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာယ၊ အနုက
 မ္မာယ၊ ဤသို့သောမြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊ ဒေဝေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲ
 လဲ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇေဟိ၊ သာထုညံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အံနုးမာဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝဏာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထစာမာနသုတ်
 အပြီးတည်း။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏အစီးအပွားအလှိုငှါ၊ ဗဟုဇန
 သုခါယ၊ များသောလူအပေါင်း၏ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှါ၊ လောကောနုကမ္မာ
 ယ၊ လောက ကိုအစဉ်စောင့်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဟိဘာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ကတမေတသော၊ အဘယ်သုံးယောက်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣလောကေ၊ ဤလောက၌၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်
 တာသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တိုင်သာလျှင် ခပ်သိမ်းသော

တရားတို့ကို သိတော်မူ ဘတ်ထသော၊ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရုဏနှင့်
 ပြည့်စုံထော် မူထသော၊ သုဂတော၊ တင့်တယ်သော သွားခြင်း ရှိတော်မူ
 တတ်ထသော၊ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူထသော၊ အနုတ္တ
 ရောဂုရိသ ဓမ္မသာရထိ၊ အတုမရှိသော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမထိုက်သော
 ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊
 သတ္တဝါ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာထေးပါးတို့ကို သိတော်မူ
 တတ်ထသော၊ ဘဂဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ ချိုးဖျက်တော်မူတတ်ထသော၊ တ
 ထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သောတထာဂ
 တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယော
 သာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဇ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသဒ္ဓံ၊ စင်
 ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အပျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကေ၊ ထောကန္တံ၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံ
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပန္နမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာ
 ယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာ
 သောလူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ထောကနုကမ္မာယ၊ ထောကကိုအ
 စဉ်းစောင့်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာ
 ယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ပုန၊ တပန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတို့ထည်း၊ တသေဝသတ္ထု၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏သာယျင်၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ဝိဏာသဝေ၊ ကုန်ပြီး
 သော အာသဝေ၊ ရှိသော၊ ဝုယိတဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော သိတင်းရှိသော၊ ကတ
 ကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မင်္ဂလိဂ္ဂရှိသော၊ ဩဟိတဘာဝော၊ ချအပ်ပြီး
 သော ခန္ဓာ ဝန်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်ပြီး
 သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘ
 ဝသံယောဇဉ်ရှိသော၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာ
 တို့မှ လွတ်သော၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော အရဟာ၊ ထို
 ရဟန္တာသည်၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ဖြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေက
 လျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊
 အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ဖြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်

၂၅

မူ၏၊ သာထွံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗညု၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလ
 ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ
 မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ ဣတိယော၊ နှစ်ယောက်၊ ဖြစ်သော၊ အဟံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူ
 အပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့
 ၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လောကနုကမ္ဘာယ၊ လောကကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း
 ငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း
 ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တ
 ဗဟံ၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ တသေဝသတ္ထု၊ ထိုမြတ်စွာတုရား၏သာလျှင်၊
 သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ပရိပဒေါ၊ ကောင်းစွာကျင့်ထသော ဗ
 ဟုသုဒ္ဓတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိထသော၊ သီလဝတုပပဒ္ဓေါ၊ သီလ
 အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ သေခေါ၊ သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပိ
 သေခေါ၊ ထိုသေသည်သည်၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိ
 ယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာထွံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗညု၊ သဒ္ဓါ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊
 စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြစ်၏၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်
 သော၊ အဟံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ထတ်သော်၊ ဗဟုဇ
 နဟိတာယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊
 များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လောကနုကမ္ဘာယ၊ လော
 ကကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ အစီးပွားအဖို့ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာအဖို့ငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေခေါထယောပုဂ္ဂတာ၊ ဤသုံးယောက်ကုန်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ထတ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်း
 ငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လော
 ကနုကမ္ဘာယ၊ လောကကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့
 ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအဖို့ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ

အလိုငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ
 ဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ လောကော၊ လောက၌၊ မဟေဝီ၊ သီလက္ခန္ဓစ
 သောကျေးဇူးအပေါင်းကိုရှားမြီးထေ့ရှိတော်မူထသော၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့
 ၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝု
 ဝ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿသတ္ထုနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၏အနွယ်၊ အကျင့်ဓမ္မဒေသနာအစဉ်သို့ လိုက်၍ဖြစ်သော၊ သာဝကော၊
 တပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ ဘာဝိတတ္ထော၊ ဝိပဿနာမဂ်အားဖြင့်ပွားစေ
 အပ်ပြီးသောဝိတ်ရှိသော၊ ဝိဇာာသဝေါ၊ ခုဟန္တာသည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်
 မြောက်သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထာပရော၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ပရိပဒေါ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗဟု
 သုဒတာသီလဝတုပပန္နော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိပေးသီလအကျင့်
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သေခေါ၊ သေသည်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်
 သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝမနုဿသေဋ္ဌာ၊ နတ်လူ
 တကာတို့ထက် မြတ်တော် မူကုန် ထသော၊ ပထကီရာ၊ တရားတည်းဟူ
 သောအရောင်ကိုပြုတတ်ကုန်ထသော၊ ဇတေတယော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဤသုံးယောက်
 သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဥဒိရဏန္တာ၊ ဟောတော်မူကုန်လျက်၊
 အမတဿ၊ အမြှောက်နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ပြည်ကြီး၏၊ ဣရိ၊ အရိယမဂ်
 တည်းဟူသောထမ်းကို၊ အပါပုဇေန္တိ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူကုန်၏၊ တေတယော
 ဝုဂ္ဂလော၊ ထိုသုံးယောက်သော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗဟုဇနံ၊ များစွာသောလူအ
 ပေါင်းကို၊ ယောဂါ၊ ယောဂဌ၊ ပရုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြေထွတ်တော်မူကုန်၏၊ ယေ
 အရိယဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိ
 သော၊ သတ္တဝါဟောန၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုဘဝကန္တာရမှထုတ်ဆောင်
 တော်မူဘတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဒေဝိထံ၊ ကောင်းစွာညွှန်တော်
 မူအပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အနုတ္တမန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ယေစအရိယဝုဂ္ဂ
 လာ၊ အကြင်အရိယာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ သဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မထော့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေအရိယဝုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာဝုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ဣဝေ၊ ဤ
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြု
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမထောက်သုတ်အပြီးတည်း၊ ။

☞ တိက္ခဝေ၊ ခုဟန့်၊ ကောယသိဝ္ဗိ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပသယိ၊ မတင့်တယ်

သောအခြင်းအရာကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကြကုန်လော့၊ အာနာပါနသတိပ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို သိမ်းဆည်းတတ်သောသတိသည်ထည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သောအာရုံ၌၊ ပရိရခံ၊ ရှေးရှု၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာထည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပသိနံ၊ အမြဲမရှိဟုရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်လော့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယသိက္ခိ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပသိနံ၊ မတင့်ထယ်သော အခြင်းအရာကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်လော့ သူတို့အား၊ သုဘာယ ဝေတုယာ၊ တင့်ထယ်သောသဘော၌၊ ယောရာဂါနုသယော၊ အကြင်ကာမရာဂါနုသယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောရာဂါနုသယော၊ ထိုကာမရာဂါနုသယကို၊ ပဟိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ အာနာပါနသတိယာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော သတိသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံ၌၊ ပရိရခံ၊ ရှေးရှု၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာယ၊ ကောင်းစွာထည်သည်ရှိသော်၊ ဗဟိရာ၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိစာတပက္ခိကာ၊ ဆင်းရဲကြောင်း၏ အတို့၌ ထည့်ကုန်သော၊ ယေဝိတက္ကော သယော၊ အကြင်နိစ္စာဝိတက်အလိုတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိတက္ကော သယော၊ ထိုနိစ္စာ ဝိတက်အလိုတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပသိနံ၊ အမြဲမရှိဟုရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်လော့သူတို့အား၊ ယာအဝိဇ္ဇာ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ယာအဝိဇ္ဇာ၊ အကြင်ဝိဇ္ဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဝိဇ္ဇာ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယောအရိယသော ဝကော၊ အကြင်အရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပုခန်စေထတ်သော လုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယသိက္ခိ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပသိနံ၊ မတင့်ထယ်သောအခြင်းအရာကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိ၏၊ အာနာပါနသတိယာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ဟူသောနိမိတ်၌၊ ပရိယတော၊ ထင်သောသတိရှိ၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထံ၊ ခပ်သိမ်းသောတေတုပ္ပက၊ သင်္ခါရတို့၏ ငြင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပသိ၊ ရှုထေ့ရှိ၏၊ သဗ္ဗဒသော၊ ကောင်းစွာမြင်ထတ်သော၊ ယုထော၊ သဗ္ဗတ္တနံယာမအားဖြင့်မြဲပြီးသော၊ သောသိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရုပ္ပတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊ အဘိညာဝေါသိတော၊ အဘိညာဉ်ကိုပြီးစေအပ်

ပြီးသော၊ သန္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော၊ သောမနိ၊ ထိုသာဝကဖြစ်သောမုနိသည်၊
ဝေ၊ စင်စစ်၊ သင်္ဂါတိဂေါ၊ အငြိအတွယ်ကိုလွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌအသုဘသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နဿ၊ ထောကုတ္တရာတရားကိုးပါး
အားလျော်သောတရားကိုကျင့်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အယံဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းသည်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ ထောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအားလျော်
သောတရားကိုကျင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေယျကရကာယ၊ လောကုတ္တရာတ
ရားအားလျော်စွာသော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူဟူ၍ကြားခြင်းငှါ၊ အယံ
ဓန္ဒုဓမ္မော၊ ဤထောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောတရားသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဘာသမာနော၊ ပြောဟောသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မညေဝ၊ တရားကိုသာ
လျှင်၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟော၏၊ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို၊ နောသာသ
တိ၊ မပြောဟော၊ ဝိတုတ္တယမာနောဝါ၊ ကြံလျှင်မူလည်း၊ ဓမ္မဝိတုတ္တညေဝ၊
တရားနှင့်လျော်သောအကြံကိုသာလျှင်၊ ဝိတုတ္တတိ၊ ကြံ၏၊ အဓမ္မဝိတုတ္တံ၊
တရားနှင့်မလျော်သောအကြံကို၊ နောဝိတုတ္တတိ၊ မကြံ၊ ထဒံဘယံ၊ ထိုနှစ်
ပါးစုံသော တရားစကားပြောဟောခြင်း၊ စာရားနှင့် လျော်သော ကြံခြင်း
ကိုမူလည်း၊ အဘိနိဝိဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဥပေက္ခကော၊ ထုတ်လျှုရှုလျက်၊ သတော၊
သတိနှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ဓမ္မာရာမော၊ တရားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသော၊ ဓမ္မရထော၊ တရား၌မွေ့
လျော်သော ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အနုဝိစိန္တယံ၊ အဘန်တလဲလဲကြံသော၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ အနုဿရံ၊ အဆင့်ဆင့်ပွားစေသောအားဖြင့်အောင်စေသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ နုပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ စ
ရံဝါ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ဣတံဝါ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊
နိထိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ သယံဝါ၊ လျောင်းသော်
လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဂေါစရဇ္ဈတ္တံ၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမယံ၊ ငြိမ်းစေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
သန္တံ၊ စင်စစ်ငြိမ်းသောနိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမဓမ္မသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ပညာကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ အဝိဇာတပက္ခိကာ၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့
နှိခြစ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာ သံဝတ္တနိကာ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်ကုန်၏။ ကာသမတယော၊ အဘယ့်သုံးပါးတို့နည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ နေက္ခမဝိဘက္ခော၊ နေက္ခမနှင့် ဟဉ်သော ဝိတက်သည်။ အနန္တကရ
ဏော၊ မကန်းသည်ကိုပြုတတ်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်
၏။ ဥာဏကရဏော၊ သိခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေ
တတ်၏။ အဝိဇာတပက္ခိကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့နှိခြစ်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တ
နိကော၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အဗျပါဒဝိဘက္ခော၊ အဗျပါဒဝိတက်သည်။ အနန္တကရဏော၊ မကန်းသည်
ကိုပြုတတ်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်၏။ ဥာဏကရဏော၊
သိခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေတတ်၏။ အဝိဇာတ
ပက္ခိကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့နှိခြစ်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာ
တို့၏ ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဟိံ သာဝိ
တက္ခော၊ အဝိဟိံ သာဝိတက်သည်။ အနန္တကရဏော၊ မကန်းသည်ကိုပြု
တတ်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်၏။ ဥာဏကရဏော၊ သိ
ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေတတ်၏။ အဝိဇာတပက္ခိ
ကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့နှိခြစ်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့
၏ ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ ဣမေခေါကုသလဝိဘက္ခော၊ ဤကုသလဝိတက်တို့သည်။ အနန္တကရ
ဏော၊ မကန်းသည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြု
တတ်ကုန်၏။ ဥာဏကရဏော၊ သိခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာ
ကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ အဝိဇာတပက္ခိကာ၊ မဆင်းရဲခြင်း၏ အဘို့နှိခြစ်
ကုန်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကာ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
၏။ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ တယောဝိဘက္ခော၊ သုံးပါးသောဝိ
တက်တို့ကိုဝိဘက္ခသော၊ ကြံရာ၏။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။
တယောဝိဘက္ခောပန၊ သုံးပါးသောဝိ တက်တို့ကိုကား၊ နိရာကရေ၊ မိမိသန္တာန်
နှိမပြုရာ၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိဋ္ဌာနံ၊ နွေထတို့၏၊ ပစ္စိမေမာ
သေ၊ အဆုံးဖြစ်သောလှ၍၊ သမူဟတံ၊ မြေတက်သော၊ ရဇံ၊ မြူကို၊ ဝဿ
တော၊ ရွာသော၊ မဟတော၊ သည်းစွာသော၊ မေဓဿ၊ မိလ်း၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ မိလ်း
ရေသည်၊ ဝုဒ္ဓာနသော၊ တစ်ထခြင်း၌၊ ဝူပသမေတိဣဝ၊ ငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့၊ ဧ

ဝမေဝ၊ ဤအတုသာယျင်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိတက္ကာနိဝ၊ မိစ္ဆာဝိတက်၊
 တိုက်ခိုက်လည်းကောင်း၊ ဝိစာရိယာနဝ၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်နှင့်ယှဉ်သောဝိစာရ
 တိုက်ခိုက်လည်းကောင်း၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ တထာဘူတော၊ ထိုသို့ဖြစ်သော၊
 သောယောဂါဝစရော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဝေဝ၊ ဤကိုယ်၏
 အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဝိတက္ကာပသမေန၊ ခပ်သိမ်းသောဝိတက်မှငြိမ်းသော၊ စေ
 တသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ သန္တိပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမဇ္ဈဂါ၊ ကောင်းစွာရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ ဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အဋ္ဌမအဋ္ဌကာရဏသုတ်အပြီးသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တရာမဿ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော အညစ်အကြေးတို့
 သည်၊ အန္တရာအမိတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ဆန်ကျင်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာ
 သပတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ရန်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာဝဂ္ဂော၊ မိတ်၌ဖြစ်သော
 သူသတ်တို့သည်၊ အန္တရာပစ္စတ္တိကာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ရန်သူတို့သည်၊ ဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတော၊ ထောဘသည်၊ အန္တရာမဿ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော
 အညစ်အကြေးမည်၏၊ အန္တရာအမိတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ဆန်ကျင်ဘက်
 မည်၏၊ အန္တရာသပတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ရန်ဘက်မည်၏၊ အန္တရာဝဂ္ဂ
 ဝော၊ မိတ်၌ဖြစ်သော သူသတ်မည်၏၊ အန္တရာပစ္စတ္တိကော၊ မိတ်၌ဖြစ်သော
 ရန်သူမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်၊ အန္တရာမဿ၊
 မိတ်၌ဖြစ်သော အညစ်အကြေးမည်၏၊ အန္တရာအမိတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော
 ဆန်ကျင်ဘက်မည်၏၊ အန္တရာသပတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ရန်ဘက်မည်
 ၏၊ အန္တရာဝဂ္ဂော၊ မိတ်၌ဖြစ်သော သူသတ်မည်၏၊ အန္တရာပစ္စတ္တိကော၊
 မိတ်၌ဖြစ်သော ရန်သူမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ အန္တ
 ရာမဿ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော အညစ်အကြေးမည်၏၊ အန္တရာအမိတ္တာ၊ မိတ်၌
 ဖြစ်သော ဆန်ကျင်ဘက်မည်၏၊ အန္တရာသပတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ရန်ဘက်
 မည်၏၊ အန္တရာဝဂ္ဂော၊ မိတ်၌ဖြစ်သော သူသတ်မည်၏၊ အန္တရာပစ္စတ္တိ
 ကော၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ရန်သူမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တရာမဿ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော အညစ်အကြေးတို့သည်၊
 အန္တရာအမိတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ဆန်ကျင်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာသပတ္တာ၊
 မိတ်၌ ဖြစ်သော ရန်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာဝဂ္ဂော၊ မိတ်၌ ဖြစ်သော သူ
 သတ်တို့သည်၊ အန္တရာပစ္စတ္တိကာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော ရန်သူတို့သည်၊ ဣမေခေါ

တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ
ဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ လောဘော၊ လောဘသည်၊ အနတ္တောဇနနော၊ အ
ကျိုးမရှိ သည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ လောဘော၊ လောဘသည်၊ ဝိတ္တပကောပ
နော၊ စိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အန္တရတော၊ စိတ်မှ၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဇာ
တံ၊ မြစ်၏။ တံဘယံ၊ ထိုစိတ်မှဖြစ်သောဘေးကို၊ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်၊
နာဝဗုဒ္ဓန္တိ၊ မထိနိုင်။ လုဒ္ဓေါ၊ ထပ်သောသူသည်။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီး
ပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွားကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိနိုင်။ လုဒ္ဓေါ၊ တပ်သောသူ
သည်။ ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါး သောအကုသလ ကမ္မပထ တရားကိုသော်လည်း။
နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ နရံ၊ သ
တ္တဝါကို၊ သဟတေ၊ နှိပ်စက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အန္တတမံ၊ အလွန်မိုက်
သည်။ ဟောတိ၊ မြစ်၏။ ယောစယောဂါဝစရော၊ အကြင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကား၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ ပဟတ္တာနု၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ လောဘနေ
ယျေ၊ တပ်မက်ဘွယ်သောအာရုံသည်။ ဥပဋ္ဌိဘေဝိ၊ ထင်လာသော်လည်း။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုလုတ္တန္တိ၊ မတပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ အရိယ
ပုဂ္ဂလေန၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပေါက္ခရာ၊ ကြာပဒုဗ္ဗာရုံကံမှ၊ ဥဒဓိန္န၊
ရေပေါက်ကို၊ ပဟိယတေဣဝ၊ ပယ်နှင်သကဲ့သို့၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမင်
ဖြင့်၊ လောဘော၊ လောဘကို၊ ပဟိယတေ၊ ပယ်အပ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါ
သသည်။ အနတ္တဇနနော၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါ
သသည်။ ဝိတ္တပကောပနော၊ စိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အန္တရတော၊ စိတ်မှ၊
ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာတံ၊ မြစ်၏။ တံဘယံ၊ ထိုစိတ်မှဖြစ်သောဘေးကို၊ ဇ
နော၊ သတ္တဝါသည်။ နာဝဗုဒ္ဓန္တိ၊ မထိနိုင်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်ထွက်တတ်
သောသူသည်။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွားကို၊ နဇာ
နာတိ၊ မထိနိုင်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်ထွက်သောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသောကုသ
လကမ္မပထတရားကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေါသော၊
ဒေါသသည်။ နရံ၊ သတ္တဝါကို၊ သဟတေ၊ နှိပ်စက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
အန္တတမံ၊ အလွန်မိုက်သည်။ ဟောတိ၊ မြစ်၏။ ယောစယောဂါဝစရော၊
အကြင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ ပဟတ္တာနု၊ ပယ်
ခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသနေယျေ၊ အမျက်ထွက်ဘွယ်ဖြစ်သောအာရုံသည်။ ဥပ
ဋ္ဌိဘေဝိ၊ ထင်လာသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုလုတ္တန္တိ၊ မထွက်။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ အရိယပုဂ္ဂလေန၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဗန္ဓနာ၊ အညွှာမှ၊ တာထပက္ကံ၊ ထန်းသီးမှည့်ကို၊ ပဟိယတေဣဝ။

ပယ်အပ်သကဲ့သို့၊ ထတိယမဂ္ဂညာဏေန၊ ထတိယမဂ္ဂညာဏ်ဖြင့်၊ ဒေါသော၊
 ဒေါသကို၊ ပတိယထော၊ ပယ်အပ်၏။ မောဟော၊ မောဟသည်။ အနတ္တ
 ဇနနော၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ မောဟော၊ မောဟသည်။ ဝိတ္တ
 ပကောပနော၊ မိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အန္တရထော၊ မိတ်မှ၊ ဘယံ၊ ဘေး
 သည်၊ ဇာယထော၊ ဖြစ်၏။ တံဘယံ၊ ထိုမိတ်မှဖြစ်သောဘေးကို၊ ဇနော၊ သ
 တ္တဝါသည်၊ နာဝဗုဏ္ဏတိ၊ မထိနိုင်။ ၊ ရုဇ္ဈော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ အတ္ထံ၊
 မိမိစီးပွားသူထပါးစီးပွားကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိနိုင် ၊ ရုဇ္ဈော၊ တွေဝေသောသူ
 သည်၊ ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထတရားကို ၊ နပဿတိ ၊ မမြင်
 နိုင်၊ ယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ နရံ၊ သတ္တဝါကို၊ သဟထော
 နှိပ်စက်၏၊ ထဒါ၊ ထိုအခါ၌ ၊ အန္တတမံ၊ အလွန်မိုက်သည်၊ ဟောတိ ၊ ဖြစ်၏။

☰

ယောစယောဂါဝစရော၊ အကြင်ယောဂါဝရေဂုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ မောဟံ၊
 မောဟကို၊ ပဟာတိန္ဒာန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ မောဟနေယေ၊ တွေဝေဘွယ်
 သောအာရုံသည်၊ ဥပဗ္ဗိဇေဗိ၊ ထင်သာသော်ထည်း၊ နမုယတိ၊ မတွေဝေ၊
 သောအာရုံယပုဂ္ဂဇော၊ ထိုအာရုံယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒယံ၊ တက်သော၊ အာဒိ
 ဂ္ဌော၊ နေမင်းသည်၊ တမံ၊ မှောင်ကို၊ ဟန္တိ၊ ဣဝ၊ ဖျောက်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသော၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ စတုတ္ထမဂ္ဂဖြင့်၊ ဝိဟန္တိ၊ ဖျောက်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်
 ၏။ ၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်နဝမအန္တရာမလသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုရားထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောထော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိထေသာတိ၊ မှဝေးထော်မူသော၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤအသဒ္ဓမ္မသုတ်ကို၊
 မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အသဒ္ဓမ္မေဟိ၊ မသူထော်တရားတို့
 သည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်ခန်း
 စေအပ်သောကုသိုလ်မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အာ
 ပါယိကော၊ အပါယ်သို့သား၏၊ နေရဟိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဇ္ဈော၊ အာယု
 ကပ်ပတ်လုံးငရဲ၌တည်၏၊ အတေကိတ္တော၊ ကုစားခြင်းငှါမတတ်ကောင်း၊
 ကာတမဟိ တိဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်သုံးပါးသောတရားတို့သည်၊ အဘိဘူ
 တော၊ နှိပ်စက်အပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါပိစ္ဆတာယ၊ ယုတ်မာ
 သောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်ခန်းစေအပ်သောကုသိုလ်မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၏၊ ဒေဝ

ဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အပါယိကော၊ အပါယ်သို့လား၏၊ နေရယိကော၊
 ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အတေကိတ္တော၊
 ကုစားခြင်းငှါ မထတ်ကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါပမိတ္တတာယ၊
 ကောင်းသောအတွေ့ခင်ပွန်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အထိဘူတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်ခန်းစေအပ်သော ကုသိုလ်မိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အပါယိကော၊ အပါယ်သို့လား
 ၏၊ နေရယိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အ
 တေကိတ္တော၊ ကုစားခြင်းငှါ မထတ်ကောင်း၊ ဗနတထာ၊ ထိုမှထပါး၊ ဥတ္တရိ
 ကရုဏီယ၊ အလွန်သောပြုတွယ်သည်၊ သတိဟိ၊ ရှိလျက်လျှင်၊ ဩရမတ္တ
 ကေန၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော၊ ဝိသေသာမိဂမေန၊ ကျေးဇူးအထူးကို
 ရခြင်းဖြင့်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဝေါသာနံ၊ မိတ်ချခြင်းသို့၊ အပါဒါ၊ ရောက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိခေါတိဟိအသဒ္ဓမ္မေဟိ၊ ဤသုံးပါးသောမသု
 တော်တရားတို့သည်၊ အထိဘူသော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္န
 မိတ္တော၊ ကုန်ခန်းစေအပ်သော ကုသိုလ်မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝ
 ဒတ်သည်၊ အပါယိကော၊ အပါယ်သို့လား၏၊ နေရယိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပ
 ဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အတေကိတ္တော၊ ကုစားခြင်းငှါ မ
 ထတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအသဒ္ဓမ္မသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 တောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဝေဏကတ္ထိ၊ ဝေဏက၌၊ ကောစိ၊ တစ်တယောင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဇေတုဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပါဝိတ္တော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၊
 မာဥပပစ္စတိ၊ မဖြစ်စေဆင့်၊ ပါဝိတ္တာနံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂ
 လာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာယာဒိဝိ၊ အကြင်ထိုသဘောရှိသော၊ ဂတိအ
 လားသည်၊ ဧဘာတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုထိုသဘောရှိသောအလားကို၊ ဣ
 သိနာပိ၊ ဤဒေဝဒတ်၏ဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဇာနာထ၊ သိ
 လင့်ကုန်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဏ္ဍိတောဘိ၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍၊ သ
 မညာတော၊ ပြီးပွမ်းအပ်၏၊ ဘာပိတတ္ထောတိ၊ ပွားစေအပ်သော ကုသိုလ်မိတ်ရှိ
 ၏ဟူ၍၊ သမ္ပတော၊ သရတ်အပ်၏၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အတ္တနော၊
 ခိုမိ၏၊ ယသသာ၊ အကျော်အစောအခြံအရံဖြင့်၊ ဇလံဣဝ၊ တောက်ပသကဲ့
 သို့၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊
 သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပမာဒံ၊ မှေ့လျော့ခြင်းကို၊ နိသာယ၊ အမြဲပြု၍၊ အနု

ဇိနောယုတ်၏။ နံတထာဂတံ၊ ထိုဝါဘုရားကို အာသန္ဓေ နှိပ်စက်၍၊ စတုန္ဒါ
 ရံ၊ လေးခုသောတခါးရှိသော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်ဖွယ်ရှိသော၊ အဝိစိနိရိ
 ရံ၊ အဝိစိရဲသို့ ပစ္စေဒာရောက်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏။ ယော၊ အ
 ကြင်သူသည်။ အနုဋ္ဌဿ၊ အမျက်မထွက်သော စိတ်ရှိသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မ
 ကောင်းမှုကံကို၊ အင်္ဂုဗ္ဗတော၊ မပြုသော၊ သုဇနဿ၊ သူတော်ကောင်းကို၊
 ဒုက္ခေ၊ ပျက်ဆီး၏။ ဒုဋ္ဌမိတ္တံ၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်ရှိသော၊ အနာဒရံ၊ ရိုသေ
 မြင်းမရှိသော၊ တမေဝပါပဂုဂ္ဂလံ၊ ထိုယုတ်မာသော ဂုဋ္ဌိတ်သို့သာလျှင်၊ ပါ
 ပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဗုသတိ၊ ရောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သရဒ္ဓါ၊
 သရဒ္ဓရောက်၊ ဝိသကုဗ္ဗန္တံ၊ အဆိပ်ရည်တစ်ခုဖြင့်၊ ပဇာသိတံ၊ ဗျာဓိဆီးခြင်း
 ဌ၊ မညေယျ၊ အောက်မေ့စရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဥဒါမိ၊ သရဒ္ဓရာသည်၊ ဘာသ္မာ၊ ကြောင့်ဖွယ်တန်း၊ မဟာ၊ နက်ခေါင်
 ကျယ်ဝန်း၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သရဒ္ဓံ၊ သရဒ္ဓရာကို၊ တေဒဝိသကုဗ္ဗ
 နံ၊ ထိုအဆိပ်ရည်အိုးဖြင့်၊ နပဇာသယုယထော၊ မပျက်ဆီးနိုင်ရာသကဲ့သို့၊ ဇ
 ဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမဂ္ဂတံ၊ အလွန်ထည်ကြည်
 စွာထသော၊ သန္တမိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ တထာဂတံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါဒေန၊ အပြစ်ဖြင့်၊ ဝိဟိံ သတိ၊ နှိပ်စက်၏။ တမ္ပိတထာဂ
 တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝါဒေ၊ အပြစ်သည်။ နုဇ္ဈဟတိ၊ မရောက်။ ယ
 သသမာပဗ္ဗိပန္နဿ၊ အကြင်ကောင်းစွာ ကျင့်သော ဘုရားဘုရားတပည့်
 သား၏။ မဂ္ဂါနုဂေါ၊ ကျင့်ရိုးလမ်းကြောင်းသို့လိုက်၍ ကျင့်သော၊ တိက္ခ၊ ရ
 ဟန်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဂုဏော၊
 ရောက်ရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 သည်။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ကြံဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသူကိုထည်း၊ သေ
 ဝေယျ၊ မြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုဏ်တိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၊ ဂုဏ်တော၊ ဟောသော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာ
 နန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမဒေဝဒတ္တသုတ်
 အပြီးထည်း။ စတုတ္ထောဝဂ္ဂေါ၊ စတုတ္ထဝဂ်တည်း။ ။

၉

တဿ၊ ထိုစတုတ္ထဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဘဂဝတိ၊ မြစ်၏။ ဝိသက္ကာ၊
 ဝိသက္ကာသုတ်ထည်းကောင်း၊ သက္ကာရ၊ သက္ကာရသုတ်ထည်းကောင်း။ သဒ္ဓါ
 စ၊ ဒေဝသန္ဓသုတ်ထည်းကောင်း၊ စဝမာနာစ၊ စဝမာနာသုတ်ထည်းကောင်း။
 ယောကောစ၊ ယောကသုတ်ထည်းကောင်း။ အသုဘူ၊ အသုဘသုတ်ထည်း

ကောင်း၊ ဓမ္မ၊ ဓမ္မသုတ်လည်းကောင်း၊ အန္ဓကာရ၊ အန္ဓကာရသုတ်လည်း
ကောင်း၊ မလိအန္တရာ၊ မလသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ္တ
သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမဝဂ်၊

၁၁၀၀တာ၊ ဘုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးထော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤပသာဒသုတ်
ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားမလိုက်၏။
တိ၊ ကွဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝ္ဗပသာဒါ၊ မြတ်သည်နှင့်ကြည်ညိုခြင်းတို့သည်၊ ဣ
မေတယော၊ ဤသုံးပါး တို့သည်၊ ကတမေတယော၊ အထယ် သုံးပါးတို့
နည်း၊ တိကွဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဝတာ၊ အကြင်မျှသောက်ကုန်သော၊ အပဒါ၊
အခြေမရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိပဒါ၊ အ
ခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတု
ပဒါ၊ အခြေထေးချောင်း ရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဗဟုပဒါ၊ များသောခြေရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဣပိနော၊ ရုပ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အဗ္ဗုပိနော၊ ရုပ်မရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သညိနော၊ သညာရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အသညိနော၊ သညာမရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း၊ နေဝသညိနသညိနော၊ သညာရှိ သည်လည်းမဟုတ်သညာမ
ရှိသည်လည်း မဟုတ် ကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါ တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်းအရဟံ၊ ကိလေ
သာတို့မှ ဝေးထော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မထောက်မပြန် ကိုယ်တော်
ထိုင်သာလျှင်ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိကွဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ သေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသန္တာ၊
ကြည်ညိုကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောအရာ
၌၊ ပသန္တာ၊ ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောဘု
ရား၌၊ ပသန္တာနံ၊ ကြည်ညို ကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊

အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ
လောကီကုန်သော၊ သင်္ခတာ၊ အကြောင်း တရားတို့သည် ပြုပြင်အပ်ကုန်
သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ ထရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသင်္ခတာ၊ အကြောင်းထ
ရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတရားတို့တွင်၊ မဒန္တိမ္မဒ္ဒနော၊ ယစ်ခြင်းတို့ကိုနှိပ်
နှင်းတတ်သော၊ ဝိပါသဝိနယော၊ သိပ်ခြင်းကိုပျောက်ထွင်တတ်သော၊ အာ
လယသရုပ္ပာဘော၊ တစ်ခြင်းကို ခွဲတတ်သော၊ ဝရုပစ္ဆေဒေါ၊ ဝန်ကိုဖျတ်
တတ်သော၊ တဗျက္ခယော၊ တဗျာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂေါ၊ ကိလေ
သာတို့၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ တဗျာ
တည်းဟူသောဝါနမရှိသော၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ ယဒိဒံ၊ အ
ကြင်အသင်္ခတံ တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုအသင်္ခတံ တရားကို၊ အ
ဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တော၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ပ
သန္နော၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တေသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော
တရား၌၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်
သောတရား၌၊ ပသန္နောနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊
ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊
အကြင်မျှလောကီကုန်သော၊ သင်္ခတာ၊ အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဂဏဝါ၊ အရတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအ
ပေါင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ ယာနိစတ္တာရိ၊ အကြင်လေးပါးသောယောကျ်ားအရံ
တို့သည်၊ ယဒိဒံ ယေတေအဋ္ဌပုရိသ ဗုဂ္ဂလော၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော
ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သေဓေသော သာဝကသံဃော၊ ဤတပည့်သားသံဃာသည်၊ အာဟုနေယျော၊
အဝေးမှဆောင်ယူခဲ့၍ အပ်သော အလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ ပါဟု
နေယျော၊ ဧည့်သည်အလိုငှါထားအပ်သော အလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်
၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ အဗ္ဗလိကာ
ရဏီယော၊ လက်အုပ်ချိ၍ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ ထောက
ယာ၊ လူ၏အနွှံ့ရှင်၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
မျိုးစေ့၏ပိုက်ပြီးရာလယ်မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သောဝထော
ဝတသာဝကသံဃော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားသံဃာကို၊ အဂ္ဂေါ၊
မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တော၊

အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ သံဃော၊ သံဃာဒွံ၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညို ကုန်၏။
 ကေ သတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော အရာဒွံ၊ ပဿန္နာ၊
 ကြည်ညို သည်မည်ကုန်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော သံဃာဒွံ၊ ပဿ
 န္နာနံ၊ ကြည်ညို ကုန်သော သူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂပဿာဒေါ၊ မြတ်သည်၌ ကြည်
 ညိုခြင်းတို့ သည်၊ ဣမေ ခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမ
 ဝတ္တံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်
 မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဿာဒသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏။ အဂ္ဂတော
 မြတ်သော ရတနာသုံးပါး၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညို ကုန်သော သူတို့အား၊ အဂ္ဂဓမ္မံ
 မြတ်သော တရားတော်ကို၊ ဝိဇာနတံ၊ သိကုန်သော သူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်
 သော၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သော အလှူကံခံတော်မူထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်
 စွာထူး၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညို ကုန်သော သူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဝိရာ
 ဝုပသမေ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြမ်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊
 သုခေ၊ ချမ်းသာသော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညို ကုန်သော သူတို့
 အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ ဝုညက္ခေတ္တေ၊ ကောင်းမှု
 တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ ပိုက်ပျိုးရာ ဖြစ်သော်၊ သံဃော၊ သံဃာဒွံ၊ ပဿန္နာနံ၊
 ကြည်ညို ကုန်သော သူတို့အား၊ အဂ္ဂတ္ထိံ၊ မြတ်သော ရတနာသုံးပါး၌၊ ဒါနံ၊ အ
 လှူကို၊ ဒေသံ၊ ပေးလှူကုန်သော သူတို့အား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု
 သည်၊ ပဝဇာတိ၊ ပွား၏။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ အာယုစ၊ အသက်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အစားသည်လည်းကောင်း၊ ယသောစ၊ အ ဖြီအရံသည်
 လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိစ၊ အကျော်အစောသည်လည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်း
 သာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ပဝဇာတိ၊ ပွား၏။ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သော ရတနာသုံးပါးအား၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူ
 တတ်သော၊ အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော၊ မြတ်သော တရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ မေဓ
 ဝိ၊ ပညာရှိသည်၊ ဒေဝဘူတောဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿော
 ဝါ၊ လူဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပတ္တော၊ မြတ်သော အကျိုးကို ရသည်
 ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူး
 သည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောထော်မူ၏။ အယန္တိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ တ
 ဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောထော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊

မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အပ်နန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်ပဋ္ဌမအပ္ပပဿဒသုတ်အပြီးတည်း။ ၂၅

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇိဝိတာနံ၊ အသက်မွေးခြင်းထက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယဒိဇံ
ပိဏ္ဍောယျံ၊ အကြင်ဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ
၏။ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ အန္တံ၊ ယုတ်သော
အသက်မွေးခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထံ၊ သင်သည်။ ပတ္တုပါဏီ၊
စားခွက်ထက်စွဲသူက်။ ပိဏ္ဍောထော၊ တောင်းယမ်းရပ်ခံထွက် အသက်
မွေးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရထိ၊ သွားထာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်
ဖြစ်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤစကားသည်။
ထောကာပိ၊ ထောကန္တံ၊ အဘိသပေါ၊ ဆဲရေးခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဝဂ္ဂေါဇေဝံပိဏ္ဍောယျံ၊ ထိုဆဲရေးသော စကားဖြစ်သောယုတ်သော
ဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍ အသက်မွေးခြင်းကို၊ မမ၊ ငါ၏။ သာသနေ၊ သာသနာ
ထော်နိုး၊ ဂုဏပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ အတ္ထဝသိကာ၊ အ
ကြောင်းအထူးကိုမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထဝသံ၊ အကြောင်းထူးကို၊ ပဋိပု၊
စွဲကုန်၍၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ရာဇာဘိနိတာ၊ မင်းတို့သည်နှောင်ဖွဲ့စေအပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ စောရာဘိနိတာ၊ ခိုးသူတို့သည်ပမ်း
ငင်ယူဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဣဏဇာ၊ မြီးရှင်တို့
တို့သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဘယဇာ၊ ဘေး
ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ အာဇိဝိကပကတာ၊
အသက်မွေးခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊
အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဇရာယ၊
အိုခြင်းသည်။ မရဏေ၊ သေခြင်းသည်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။
ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့သည်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဒေါမန
သောဟိ၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်းတို့သည်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့
သည်။ ဩဘိတ္ထာ၊ သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်။ အဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခောတိ
တ္ထာ၊ ဇာတိအစရှိသော ဆင်းရဲတို့သည် သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်။ အဗ္ဗာ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဒုက္ခပရေတာ၊ ဇာတိအစရှိသော ဆင်းရဲတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်
သည်။ အဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝလသမာ၊ ရင်းသာနှင့်မရောသော၊ ဣမသဒုက္ခ
က္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ အ
ပ္ပေဝနာမပညာပေထာ၊ အကယ်၍ ထင်ပါပြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ
ပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု

သော၊ အပင်ကုထပုတ္တောစ၊ ဤအမျိုးကောင်းသားသည်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာလ၊
 များသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကိဗ္ဗဿရ၊ ဂေါ၊ အား
 ကြီးသော တစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဗျာဗန္ဓဝိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့် ပျက်သောစိတ်ရှိ
 သည်၊ ပဒုဋ္ဌမနသကံတ္တော၊ ပျက်သောနှလုံးအကြံရှိသည်၊ ရုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်
 သောသတိရှိသည်၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်၊ အသမာ
 ဟိကော၊ မတည်ကြည်သည်၊ ဝိပ္ပန္နဝိတ္တော၊ တုန်ထွက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ပါ
 ကတိန္ဒြိယော၊ ပေါ်လွန်သောဇာတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အဋ္ဌဂိုလမတ္တံ၊ အကျားလက်
 ရှစ်သစ်ရှိသော၊ ဥဘတောပဒိတ္တံ၊ အစွန်းနှစ်ဖက်၌ရဲရဲတောက်သောမီးရှိ
 သော၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ ဂူထဂတံ၊ မစင်ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဆဝါဿာ
 တံ၊ သင်းချိုင်းထင်းကလေးသည်၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ကဋ္ဌတ္တံ၊ ထင်းကိစ္စကို၊ နေဝ
 ဖရတိသေယျထာဝိ၊ မပြီးစေနိုင်သကဲ့သို့၊ အရဉ္စော၊ စော၌၊ ကဋ္ဌတ္တံ၊ ထင်း
 ကိစ္စကို၊ နဖရတိသေယျထာဝိ၊ မပြီးစေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထုပဝံ၊ ထိုသင်းချိုင်းထင်းကလေးလျှင်ဥပမာ
 ရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဂိဟိဘောဂါစ၊ လူ
 တို့သည်ရအပ်သောအသုံးအဆောင်မှထည်း၊ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏၊ သာမည
 ဣဉ္စ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စကိုထည်း၊ နပရိပူရေကိ၊ မပြည့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာမရှိသော
 သူယုတ်သည်၊ ဂိဟိဘောဂါစ၊ လူတို့၏ အသုံးအဆောင်မှထည်း၊ ပရိဟိ
 နော၊ ရှုံး၏၊ သာမညဣဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏ဥစ္စာကိုထည်း၊ ပရိဝံသမာနော၊ ပျော်
 ပျက်လျှက်၊ ပကီရေ၊ ဖရိုဖရဲကြိတ်စေ၍၊ ဆဝါဿာတံဝ၊ သင်းချိုင်းထင်း
 ကလေးကဲ့သို့၊ နဿတိ၊ ပျက်၏၊ ဗဟဝေါ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာသာဝ
 ကဏ္ဍာ၊ သင်္ကန်းကိုထည်း၊ ဝေျောက်ကုန်သော၊ ပါပဗ္ဗော၊ ယုတ်မာသောသ
 ဘောရှိကုန်သော၊ အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်ရှောက်ကုန်သော၊
 ပါပါ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဟေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်၏၊ ဧတပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါပေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ က
 မ္ဘေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ဖြစ်ကြကုန်ရာ
 ၏၊ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်ရှောက်သော၊ ဒုဘိလော၊
 ဘိယမရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံရုဋ္ဌဝိတ္တံ၊ အကြင်တိုင်းနိုင်ငံသူ
 တို့လှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ စောသုဗ္ဗေယျ၊ အကယ်၍စားငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤ
 သို့ဖြစ်ခဲ့သည် ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုဆွမ်းထက်၊ တတ္တော၊ ပြောင်ပြောင်

တောက်သော၊ အတ္တိဘိနုပမော၊ မီးထျှိုနှင့်တူသော၊ အိယောဂုဇ္ဇော၊ သံတွေ
ခဲကိုထုတ္တောဝ၊ စားခြင်း သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤလျှင်ဒုတိယဇီဝိထ သုတ်အပြီးတည်း။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ သဗ္ဗံ၊ သိက္ခာ၊ သဗ္ဗံ၊ သိက္ခာ၊
သင်္ကန်းစွန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပိဋ္ဌိထော၊ ပိဋ္ဌိထော၊ နောက်မှနောက်မှ
ပါဒေ၊ ငါ၏ခြေရာ၌၊ ပါဒံ၊ မိမိခြေကို၊ နိက္ခိပန္နော၊ ချထုတ်၊ အနုပန္နော၊ အ
စဉ်လိုက်သည်၊ ဝေပိအဿ၊ ကယ်၍ ဖြစ်သည်၊ ဖြစ်စေ၊ သောစဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းသည်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာလု၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသည်၊ ကာမေသု၊
ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝိဗ္ဗုသာရာဂေါ၊ အားကြီးသော တစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဗျာပန္န
ပိတ္တော၊ ပျက်သော စိတ်ရှိသည်၊ ပဋ္ဌဒုမနုမနုသင်္ကပ္ပော၊ ပျက်သော နှလုံးအ
ကြံရှိသည်၊ ရုဋ္ဌသတိ၊ လွတ်သော သတိရှိသည်၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအ
ဆင်အခြင်းမရှိသည်၊ အသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သည်၊ ဝိဗ္ဗန္တပိတ္တော၊
တုန်ထွင်သော စိတ်ရှိသည်၊ ပါကိဗ္ဗိယော၊ ပေါလွင်သော ဣန္ဒြေရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
မယှံ၊ ငါမှ၊ အာမုကာဝ၊ ဝေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါ
သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းမှ၊ အာရုကာဝ၊ ဝေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နုပဿတိ၊ မမြင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သော
သူသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ နုပဿတိ၊ မမြင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရုကာဝ၊ ဝေး
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ယောဇနသထေဝိ၊ ယူဇနာတရာတည်၌ပင်သော်လည်း၊ ဝေပိဟာရေယု၊ အ
ကယ်နေစေကာမူ၊ သောစဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာလု၊ များ
သောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝိဗ္ဗုသာရာဂေါ၊ အား
ကြီးသောတစ်ခြင်းမရှိသည်၊ အဗျာပန္နပိတ္တော၊ ပျက်သောစိတ်မရှိသည်၊ အ
ပဋ္ဌဒုမနု သင်္ကပ္ပော၊ ပျက်သော နှလုံးအကြံမရှိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်
သောသတိရှိသည်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်ခြင်းရှိသည်၊ သမာဟိတော၊
တည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂပိတ္တော၊ မတုန်ထွင်သော စိတ်သည်၊ သံဂုတိန္ဒြ
ယော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သောဣန္ဒြေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အ
ထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ သန္တိ

ကောဝ၊ အနိးသာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်း၏။ သန္တိကော၊ အနိးသာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်သောသူသည်။ ဝံ၊ ငါတို့၊
ပဿတိ၊ မြင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တိကော၊ အနိးသာယျင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။
အနေဇဿ၊ တဿာလည်းကင်းပြီးထသော၊ နိဗ္ဗုတဿ၊ ငြိမ်းပြီးထသော၊
ဝိတဂေဓဿ၊ ကင်းပြီးသော တစ်မက်မောခြင်း လည်းရှိထသော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်တော်မှ၊ အနုပန္နော၊ အစဉ်
လိုက်သည်၊ ဝေဝိအဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ဘူးကာမှ၊ မဟိန္တော၊ ကြီးသောအလို
ရှိသော၊ ဝိစာတဝါ၊ ပင်ပန်းသော၊ ဇေဒါသော၊ တဿာ၏ကျန်ဖြစ်သော၊ အ
နိဗ္ဗုတော၊ မငြိမ်းသော၊ ဂိဇ္ဈေါ၊ တစ်မက်မောခြင်းသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
ယာဝဉ္ဇ၊ အလွန်လျှင်၊ အာရကာ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿ၊ ရှုလော့။
မဉ္ဇူတော၊ ပညာရှိသည်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
အဘိညာယ၊ ထူးသောညာထံဖြင့်သိ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အညာယ၊ ပိုင်းခြား
လျက်သိ၍၊ ဥပနိဝါတော၊ ထေမထောင့်သော အရပ်၌တည်သော၊ ရဟဒေါ
ဝါ၊ ရေအိုင်ကြီးကဲ့သို့၊ အနေဇော၊ တုန်ထွက်ခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
ဥပသမတိ၊ ငြိမ်း၏။ အနေဇော၊ တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းပြီး
သော၊ အဂိဇ္ဈေါ၊ တစ်မက်မောခြင်းမရှိသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အနေဇဿ၊
တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗုတဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော၊ ဝိတဂေဓဿ၊ ကင်းသော
တစ်မက်မောခြင်းရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားမှ၊ ယာဝဉ္ဇ၊ အ
လွန်လျှင်၊ သန္တိကော၊ အနိးသာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသံဃာဒီကဗ္ဗာသုတ်အပြီးတည်း။ ၄။ ၃၃။ ၁။ ၃။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း
ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂဟူသောမီးတည်း
ကောင်း။ ဒေါသဂ္ဂိ၊ ဒေါသဟူသောမီးတည်းကောင်း။ မောဟဂ္ဂိ၊ မောဟဟူ
သောမီးတည်းကောင်း။ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးတို့သည်၊ ဣမေဝေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း။ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ရတ္ထော၊

၆

ထပ်ထပ်ကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဓုန္တိဟေ၊ မိန်းမောကုန်
သော၊ မဂ္ဂေသတ္တဝါတို့ကို၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂတည်းဟူသော မီးသည်၊ ဝုဟတိ၊
လောင်၏၊ ပါတာတိပါနော၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချကုန်သတ်ကုန်သော၊
ဗျာပန္နော၊ နှောက်ရှက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ နုရေပန၊ သတ္တဝါတို့ကိုကား၊
ဒေါသဂ္ဂိ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးသည်၊ ဝုဟတိ၊ လောင်၏၊ သံရိန္ဒေ၊ ပြင်း
စွာတွေဝေကုန်သော၊ အရိယမဗ္ဗေ၊ အရိယာတို့၏ထရား၌၊ အကောပိဒေ၊
မထိမ္မာကုန်သော၊ နုရေပန၊ သတ္တဝါတို့ကိုကား၊ မောဟဂ္ဂိ၊ မောဟတည်း
ဟူသောမီးသည်၊ ဝုဟတိ၊ လောင်၏၊ ယေပဇာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဧတေအဂ္ဂိ၊ ဤသုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ အဇာနန္တော၊ မထိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ သက္ကာယာတိရတာ၊ သက္ကာယ၌မွေ့လျော်ကုန်၏၊ တေပဇာ၊ ထိုသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ မာရဗန္ဓနာ၊ မာရ၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ အမုတ္တာ၊ မလွတ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗယဉ္စ၊ ငရဲကိုလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ဗ္ဗယောနိယော၊ တိရ
စ္ဆာန်တို့၏အမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အသုရံစ၊ အသုရာတို့၏အပေါင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိဝိသာယဉ္စ၊ ပြိတ္တာထုံကိုလည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဗယန္တိ၊ ပွား
စေးကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်အရိယာတို့သည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသဘာဝ
နေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာထေဝ်၌၊ ဂုတ္တိဒိဝါ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ယုတ္တာ၊ တာ
ဝနာစီးဖြန်းခြင်း၌ ဖြည့်ကုန်၏၊ နုရုတ္တမာ၊ လူတကာတို့ထက်မြတ်ကုန်သော၊
ထေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ၊ အသုဘ သညိန္ဒော၊ မတင်တပတ်
ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊
ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ဒေါသဂ္ဂိ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးကိုကား၊ မေတ္တာယ၊
မေတ္တာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ မောဟဂ္ဂိ၊ မောဟတည်းဟူ
သောမီးကိုကား၊ နိဗ္ဗေဂေါမိနိ၊ လောဘဝသောထုံးကိုပောက်ခွဲထွက်သွား
တတ်သော၊ ယာယံပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာယပညာယ၊
ထိုပညာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
မဂ်တည်းဟူသောနေဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ရာဂဂ္ဂိအာဒယော၊ ရာဂမီး
အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ သဗ္ဗပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုယံ၊
ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသောနိဗ္ဗာနဓာတ်၌၊ ဝိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ နိပ
ကာ၊ ရင့်သောပညာရှိကုန်သော၊ ဂုတ္တိဒိဝါ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတန္တိတာ၊ မ
ပျင်းမရိကုန်သော၊ ထေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စရိမကစိတ္တာနိရောဓေ
န၊ စရိနိဗ္ဗာန်စိတ်ချုပ်သဖြင့်၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်း
မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊

ငြိမ်းကျန်၏။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အစွန့်၊ လွန်ကျန်၏။ အရိယဒဿ၊ အရိယာတို့သည်မြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ကျန်ထသော၊ ဝေဒဂုဏော၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကျန်ပြီးထသော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကျန်၍၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ ကျန်ရာကို ထည့်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိကျန်၍၊ ပုနဟ္မင်္ဂ၊ တတန်ဖြစ်ခြင်း သို့၊ နဝတ္ထန္တိ၊ မရောက် ကျန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးများသည်။ ။
 ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်စတုတ္ထ အပ္ပိသုတ်အပြီးတည်း။
 ၉။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ စိတ်သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ အဝိက္ခိတ္တံ၊ မပျံ့လွင့်သည်၊ အဝိသဗ္ဗံ၊ မပြန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ စိတ်၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံ၌၊ အသဗ္ဗိတံ၊ တန်ရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ စိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲမယူမူ၍၊ နပရိတသေယျ၊ မတုန်ထွပ်ရာ၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏေ၊ စိတ်သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ အဝိက္ခိတ္တံ၊ မပျံ့လွင့်သည်၊ အဝိသဗ္ဗံ၊ မပြန့်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိညာဏေ၊ စိတ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံ၌၊ သဗ္ဗိတေ၊ တန်ရပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိညာဏေ၊ စိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲမယူမူ၍၊ အပရိတသသိတေ၊ မတုန်ထွပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဇာတိဇရာမရုဏရက္ခသရဒယသမ္ဘဝေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသေခြင်းဟူသော ဆင်းရဲအပေါင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးများသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ သတ္တသင်္ဂပတိနဿ၊ ခုနစ်ပါးသော အပြုအတွယ်ကို ပယ်ပြီးထသော၊ နေတ္ထိန္ဒိန္ဒဿ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးထည်းရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ဇာတိသံသာရာ၊ ဇာတိတည်းဟူသော သံသာသည်၊ ဝိက္ခိတော၊ ကျန်ပြီး၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ ပုနဟ္မင်္ဂ၊ တတန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးများသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ပဉ္စမဥပပရိက္ခသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာရပပတ္တိယော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရခြင်းတို့သည်၊
 ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာတိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့
 နည်း၊ ပစ္စုပဋိတကာမာ၊ အမြဲထင်သော ကာမဝတ္ထု၌ ဖြစ်သောသူတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရုတိနော၊ မိမိဖန်ဆင်းအပ်သော အာရုံထွင်မွေ့ထျော်
 ရာရှိသောသူတို့ထည်းကောင်း၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္ထိနော၊ သူတပါးတို့ဖန်ဆင်း
 အပ်သော ကာမဂုဏ်၌ မိမိအလိုကို ဖြစ်စေသော သူတို့ထည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာရပပတ္တိ
 ယော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့ထွင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။
 ပစ္စုပဋိတကာမာ၊ အမြဲထင်သော ကာမဂုဏ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ၊
 အကြင်နတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဝသဝတ္ထိနော၊ သူတပါးတို့ဖန်ဆင်း
 အပ်သော ကာမဂုဏ်၌ မိမိအလိုကို ဖြစ်စေကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်
 နတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရုတိနော၊ မိမိဖန်ဆင်းအပ်သော အာရုံထွင်
 မွေ့ထျော်ရာရှိကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊
 အညော၊ ခံသိအပ်ပြီးသော နတ်တို့မှတပါးကုန်သော၊ ယေကာမဘောဂိနောစ၊
 အကြင်ကာမဂုဏ်ကိုခံစားကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ထည်းကောင်း၊ သ
 န္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣ
 ဣတာဝညထာဘာဝံ၊ ဤရအပ်သော အတ္တဘော၊ အတ္တဘောမှတပါးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ နာတိဝတ္ထရေ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ကာမဘောဂေ
 သု၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားသော သူတို့တွင်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊
 ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမတို့ သည်ထည်း
 ကောင်း၊ မာနုသာ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမတို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေကာမေ၊ ထို
 ကာမတို့ကို၊ ပရိစ္စဇော၊ စွန့်ရာ၏။ ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ထုရားစသော ပညာရှိတို့
 သည်၊ ဝိယဂ္ဂပသာတဂဓိတံ၊ ချစ်နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော ရူပါရုံ
 အစရှိသည်တို့၌ သာယာသဖြင့် တပ်မက်မောထတ်သော၊ ဒုရုပ္ပယံ၊ သူတ
 ပါးတို့သည် လွန်နိုင်ခဲ့သော၊ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အယဉ်ကို၊
 ဆေတုာ၊ ဖြတ်၍၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကို၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ အဇ္ဈင်္ဂံ၊ လွန်ကုန်၏။ ။ အရိယဒ္ဓသာ၊ ထုရား
 စသော အရိယာတို့သည် မြင်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ထတ်
 ကုန်ထသော၊ ဝေဒဂုနော၊ ထိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီးသော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ

တို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေနေ
ခြင်း၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော
ညာအပ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ ဝုနတ္တံ၊ ထတန်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောထေဝ်မှုအပ်၏။ ။
ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်ဆဋ္ဌဥပပတ္တိသုတ်အပြီးတည်း။ ။

☸ တိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာမယောဂသံယုဒတ္တာ၊ ကာမယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်
သော၊ ဘဝယောဂသံယုဒတ္တာ၊ ဘဝယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သတ္တော၊ သ
တ္တဝါသည်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ ကိုယ်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတိံ၊ ထာသောကြောင့်၊
အာဂါမိ၊ အာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကာမယောဂဝိသံယုဒတ္တာ၊ ကာမယောဂဖြင့်မ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဘဝယောဂသံ
ယုဒတ္တာ၊ ဘဝယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤ
လူ့ကိုယ်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတိံ၊ ထာသောကြောင့်၊ အာဂါမိ၊ အာဂါမိ
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာမယောဂဝိသံယု
ဒတ္တာ၊ ကာမယောဂဖြင့်မ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဘဝယောဂ ဝိသံယုဒတ္တာ၊ ဘဝ
ယောဂဖြင့်မ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဝုတ္တုလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိကာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသော
အာသဝေရှိသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ကာမယောဂနေ
စ၊ ကာမယောဂဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဘဝယောဂနေစ၊ ဘဝယောဂဖြင့်ထည်း
ကောင်း၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသောယောဂဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သံသာရံ၊ သံသရာသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လား၊ မကုန်၏။ ဇာ
တိမရဏဂါနိနေ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ရောက်ရကုန်သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ယေစပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ကာမေ၊
ကာမတို့ကို၊ ပဟတိံ၊ ပဟတိံ၊ ပယ်ကုန်၍၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေ၏ကုန်ရာ
ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ ဘဝယောဂနေ၊
ဘဝယောဂဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ တေပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
အာဂါမိတိ၊ အာဂါမိတို့ဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂရေ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ယေစခေါပုဂ္ဂလော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ခိန္နသံသယာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ယုန်မှား
ခြင်းရှိ ကုန်ပြီ၊ ဝိတာမာနပုနတ္တဝါ၊ ကုန်ပြီးသော မန်တပန်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ပြီ၊ ယေ
စပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ထည်း၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေ၏ကုန်
ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တေပုဂ္ဂလော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယောကေ၊ ယောကန္တိ၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပါရံ၊ ကင်းသို့။

ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမ ကာမ သုတ်အပြီး
ထည်း။ တတိယဘာဏဝါရုံ၊ တတိယဘာဏဝါရုံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီး။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍာဏသီလော၊ ကောင်းသောသီလရှိသော၊
ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောတရားရှိသော၊ ကဏ္ဍာဏပညော၊ ကောင်း
သောပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အထိ
ဓမ္မဝိနည်း၌၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်သော နိဗ္ဗာန်ကိုရပြီးသော၊ ဂုဏိတဝါ၊
သုံးဆပ်ပြီးသောသီတင်းရှိသော၊ ဥတ္တမပုရိသောတိ၊ မြတ်သောယောကျ်ား
ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဍာဏ သီလော၊ ကောင်းသောသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သံဂုဏော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကိုကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊
အာစရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အာစရသီလဂေါစရသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
အနုမတ္တေသု၊ အနုမြူမျှလောက်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿ
ဝိ၊ ဘေးအားဖြင့်ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာ
ပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဍာဏသီလော၊ ကောင်း
သောသီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍာဏသီလော၊
ကောင်းသော သီလရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကဏ္ဍာန ဓမ္မောစ၊ ☸
ကောင်းသော တရားရှိသည်လည်း၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတ္တန္တံ၊
ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိကာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်ထည်းဟူသောဗောဓိ၏
အတို့၌တည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်း
နှင့်ပဉ္စင်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲပဉ္စင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဍာ
ဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောတရားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍာ
ဏသီလော၊ ကောင်းသောသီလရှိသည်၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောတ
ရားရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကဏ္ဍာဏပညောစ၊ ကောင်းသော

ပညာ ရှိသည်ထည်း၊ ကထံဟောတိ၊ အာဟံသိ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣမေ ဤသာသနာထေရ်ဦးဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာ
 သဝေါတရားတို့၏၊ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊
 စေတောပိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ
 ကို၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟံတ္တဖိုလ် ပညာကို၊
 ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင် ယှဉ်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
 အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ၊ ကထွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပ
 ဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကထျာ၊ ကထျာ၊ ကောင်းသော ပညာရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထျာ၊ ကထျာ၊ ကောင်းသော သိစွမ်းရှိသော၊ က
 ထျာ၊ ကထျာ၊ ကောင်းသော တရားရှိသော၊ ကထျာ၊ ကထျာ၊ ကောင်းသော
 ပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာပိ
 နည်း၌၊ ကေဝထံ၊ သက်သက်သော နိဗ္ဗာန်ကိုရပြီးသော၊ ဝုသိတဝါ၊ သုံးအပ်
 ပြီးသော သိထင်းရှိသော၊ ဥတ္တမပုရိသောတိ၊ မြတ်သော ယောကျ်ားဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ သို့အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ယသ၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ အကြင် ရဟန်းအား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ ဣတ္ထတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သော နုစရိုက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထိရိ
 မနံ၊ အကုသိုလ်တို့ကို စက်ဆုပ်သော စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရ
 ဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထျာ၊ ကထျာ၊ ကောင်းသော သိစွမ်းရှိ
 သော သူဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဧဝံ
 ကုန်ပြီ၊ ယသ၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊ သမ္မော ဝေါမိနော၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်
 ထည်းဟူသော သမ္မောမိသို့ ရောက်တတ်ကုန်သော၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ သုဘာပိတာ၊ ကောင်းစွာပွားစေ
 ကုန်ပြီ၊ အနုဿဒံ၊ ရာဂ၏ပွားခြင်းစသည်တို့မှ ကင်းထသော၊ တံဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထျာ၊ ကထျာ၊ ကောင်းသော တ
 ရားရှိသော သူဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊
 ဧဝံ ကုန်ပြီ၊ ယော၊ ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဣဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌
 ပင်လျှင်၊ အတ္တနေဒ၊ မိမိ၏၊ ဣက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝဟံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အနာသဝံ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ ထံဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထျာ၊ ကထျာ၊ ကောင်းသော ပညာရှိ

သောယုဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ ၊ တေဟိဓမ္မေတိ၊ ထိုတရားတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အနိဗ္ဗံ၊
 ဆင်းရဲမရှိသော၊ ဝိနိဗ္ဗာန်သံသယံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသော၊ သဗ္ဗ
 ဗဟာယိနံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ဒိဏာသင်္ဂ၊ ရဟ
 န္တာကု၊ ကမ္မလောကသား၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌၊ အသိတံ၊ တဏှာမိဋ္ဌိ
 အားဖြင့်မရှိသောယုဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ ဣတိဤလျှင်အဋ္ဌမကထာဝာသုတ်အပြီးတည်း၊ ၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့သည်၊ အာမိသဒါနဉ္စ၊ အာမိသအ
 လှူလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါနဉ္စ၊ တရားအလှူလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဓန္ဓေ၊ ဤ
 နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံစိန္တံဒါနာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောအ
 လှူတို့တွင်၊ ယဒိဗ္ဗဓမ္မဒါနံ၊ အကြင်တရားအလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဓမ္မဒါ
 နံ၊ ဤတရားအလှူသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝိဘာဂါ၊ ခွဲ
 ခြမ်းဝေတန်ခြင်းတို့သည်၊ အာမိသသံဝိဘာဂေါ၊ အာမိသကိုခွဲခြမ်းဝေ
 တန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ တရားကို ခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဓန္ဓေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
 မေသံစိန္တံသံဝိဘာဂါနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဗ္ဗဓမ္မ
 သံဝိဘာဂေါ၊ အကြင်တရားကိုခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဓမ္မ
 သံဝိဘာဂေါ၊ ဤတရားကိုခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ အနုဂ္ဂဟာ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းတို့သည်၊ အမိသာနုဂ္ဂဟော၊ အမိသ
 ဖြင့်ချီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ တရားဖြင့် ပြီးမြောက်
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဓန္ဓေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣမေသံစိန္တံ အနုဂ္ဂဟာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောပြီးမြောက်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဗ္ဗဓမ္မာ
 နုဂ္ဂဟော၊ အကြင်တရားတို့ဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဓမ္မာနု
 ဂ္ဂဟော၊ ဤတရားဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူ
 ကို၊ ပရဝံ၊ မြတ်၏၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်၊ အာဟု၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ယံသံဝိဘာဂံ၊ အကြင်ခွဲခြမ်းဝေတန်
 ခြင်းကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ အဝတ္ထုပိ၊ ပြီးမွမ်းတော်မူပြီ၊ ထံဒါနသံဝိဘာဂံ၊ ထိုပေးလှူခွဲခြမ်း
 ဝေတန်ခြင်းကို၊ ပဇာနံ၊ ကောင်းစွာသိသော၊ ဝိည္ဗူ၊ ပညာရှိသော၊ ကော၊ အ

ဘယ်မည်သောသူသည်၊ အဂ္ဂမိခေတ္တမိ၊ မြတ်သောအလှူခံ၌၊ ပဿန္နပိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလေ၊ သင့်တင့်သျှောက်ပတ်သော၊ အ
 ခါ၌၊ နယဇေထ၊ မပူဇော်ရာအံ့နည်း၊ ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုဂတ
 သာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဿန္နပိတ္တော၊ ကြည်ညို
 သောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းထူးကို၊ ထာသန္တိ၊
 ဟောမူထည်းဟောကုန်၏၊ သုတန္တိ၊ စာနာမူထည်းနာကုန်၏၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံ
 သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ပရမော၊ မြတ်၏၊
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုဂတသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသ
 နာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမှေ့မထေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမိဝိထသိက္ခာဒယော
 အမိဝိထသိက္ခာ အစရှိသည်တို့ကို၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရိုသေစွာ၊ သမ္မာဓေန္တိ၊ ပြည့်စုံ
 စေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ အ
 ထူးသဖြင့်စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမဒါနသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟထာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးထောင်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤတေဝိန္ဒသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားမိလိုက်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝ
 ဇ္ဇေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိန္ဒံ၊ ဝိန္ဒာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မ
 တံ၊ ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ အညံ
 ကောင်းစွာကျင့်သောသူမှတပါးသောသူကို၊ ထပိတထာပနမတ္တေန၊ အဋ္ဌ
 ကအစရှိသောရသေ့တို့သည် ဆိုအပ်သည်ကို လိုက်၍ဆိုတတ်ကာမျှဖြင့်၊
 တေဝိန္ဒံ၊ ဝိန္ဒာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မတံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘု
 ရားသည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူမူ၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အ
 ဘယ်သို့လျှင်၊ ဝဇ္ဇေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိန္ဒံ၊ ဝိန္ဒာသုံးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မတံ၊ ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊
 ပညတ်တော်မူသနည်း၊ အညံ၊ ကောင်းစွာကျင့်သောသူမှတပါးသောသူကို၊
 ထပိတထာပနမတ္တေန၊ အဋ္ဌကအစရှိသောရသေ့တို့သည် ဆိုအပ်သည်ကို
 လိုက်၍ဆိုတတ်ကာမျှဖြင့်၊ တေဝိန္ဒံ၊ ဝိန္ဒာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မတံ၊
 ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း၊
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနေက
 ဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဝေဠုနိဝါသံ၊ ရှေ့၌နေထူးသောခန္ဓာကိုယ်

ကို၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣဒံအယံပုဗ္ဗေဒိဝါသော၊ ရှေးဦးနေဘူးသော
 ခန္ဓာဟူသည်၊ သေယျထာကတမော၊ အထုတ်နည်း၊ ကေမိဇာတိ၊ တဘဝ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသေသာ
 ဝိဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတသေသာဝိဇာတိယော၊ လေး
 ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမိဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓ
 သမိဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသမိဇာတိယော၊ ဘဝနှစ်
 ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသမိဇာတိယော၊ ဘဝသုံးဆယ် တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ စတ္တာလိသမိဇာတိယော၊ ဘဝလေးဆယ် တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညာသမိဇာတိယော၊ ဘဝ ငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသ
 တံပိစ၊ ဘဝတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသဟယသမ္ဘိ၊ ဘဝအထောင်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဇာတိသကသဟယသမ္ဘိ၊ ဘဝထိန်းကိုလည်းကောင်း၊ အ
 နေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝရုကပ္ပေပိ၊ သံဝရုကင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝိဝရုကပ္ပေပိ၊ ဝိဝရုကင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝရုဝိဝရုကပ္ပေပိ၊ သံဝရု ဝိဝရုကင်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ကထံအနုဿရတိ၊ အဘယ်သို့
 အောက်မေ့သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရတြိ၊ ဤမည်သောကမ္ဘာဘဝယော
 နိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယဒွံ၊ ဇေနာမော၊ ဤသို့အမည်ရှိ
 သည်၊ ဇေဝေါတ္ထော၊ ဤသို့အနွယ်ရှိသည်၊ ဇေဝတ္ထော၊ ဤသို့အဆင်းရှိ
 သည်၊ ဇေမာဟာရော၊ ဤသို့အစာအဟာရရှိသည်၊ ဇေသုခဒုက္ခပဋိသံဝေဒိ၊
 ဤသို့ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားသည်၊ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့အသက်
 အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အဟိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တတော၊ ထို
 ကမ္ဘာဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယမှ၊ ရတော၊ ရ
 တေသည်ဖြစ်၍၊ အရတြိ၊ ဤမည်သောကမ္ဘာဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိ
 သတ္တဝါသသတ္တနိကာယဒွံ၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တတြာပိ၊ ထိုကမ္ဘာဘဝ
 ယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယဒွံလည်း၊ ဇေနာမော၊ ဤ
 သို့အမည်ရှိသည်၊ ဇေဝေါတ္ထော၊ ဤသို့အနွယ်ရှိသည်၊ ဇေဝတ္ထော၊ ဤသို့အ
 ဆင်းရှိသည်၊ ဇေမာဟာရော၊ ဤသို့အစာအဟာရရှိသည်၊ ဇေသုခဒုက္ခပဋိ
 သံဝေဒိ၊ ဤသို့ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားရသည်၊ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့
 အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အဟိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တ
 တော၊ ထိုဘဝယောနိဂတိဝိညာဏ ဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တ နိကာယမှ၊ ရ

တော၊ ရတေသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ

သို့၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သာကာရံ၊ အဆင်းစ
သော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော၊ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ၊ အမည်အနွယ်စသောညွှန်
ကြောင်းနှင့်တကွသော၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိ
ဝါသံ၊ ရှေး၌နေထူးသောခန္ဓာကို၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ အဿအနေန၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အသံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဝိဂတာ၊
ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာ
တာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ
တတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေ
သော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟညေယျယ
ထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့
သို့၊ တမော၊ အရိက်သည်၊ ဝိဟညေယျယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ အာ
ထောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထို
အတူ၊ ကဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟထာ၊
ပျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တမော၊ အရိက်သည်၊ ဝိဟတော၊
ပျော်ပြီ၊ အာထောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ပုန၊ ထာဘန်၊ ပရံစ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
သော၊ အတိက္ကန္တမာနုဿကေန၊ လူတို့သည်မြင်ကောင်းသော ဥပစာကို
လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့်၊ စဝမာနေ၊ စုတေ၊ ခါးနီးဖြစ်
ကုန်သော၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေပြီးခါ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိနေ၊ ယုတ်ကုန်
သော၊ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သုဝဇ္ဈော၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်
သော၊ ဗုဗ္ဗဇ္ဈော၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သုဂတေ၊ ကောင်း
သောအထား ရှိကုန်သော၊ ဗုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အထားရှိကုန်သော၊
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟဿတိ၊ မြင်၏၊ ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျော်
စွာလားကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနဒတိ၊ သိ၏၊ ဘောန္တော၊ အ
ရှင်တို့၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဗုဒ္ဓရိတေန၊ ကာယဗုဒ္ဓရိက်
နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစီဗုဒ္ဓရိတေန၊ ဝစီဗုဒ္ဓရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂ
တာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောဗုဒ္ဓရိတေန၊ မနောဗုဒ္ဓရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
စုံကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာ
ဒိဗ္ဗိကာ၊ များသောအမြင်ရှိကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာဒိဗ္ဗိကမ္ပဿမာဒါနာ၊ များသောအမြင်
၏အစွမ်းဖြင့်မြဲစွာ သူအပ်သော အကုသိုလ်ကံရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ ကာယဿ၊ နှာကိုယ်၏၊ ဘောဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေ

သည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ ကာလန္တံ၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မ
 ကောင်းသော သူတို့၏ ထားရာ ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးလျက် ထူရာ ဖြစ်
 သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘောဗန္ဓာ၊ အရှင်တို့၊ ဣမေဝါပန
 သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည် ကား၊ ကာယသုခရိတေန၊ ကာယသုခရိုက်နှင့်၊
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစီသုခရိတေန၊ ဝစီသုခရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောသုခရိတေန၊ မနောသုခရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
 စုံကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲ တတ်ကုန်၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသော အမြင်ရှိကုန်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မ သမာဒါနာ၊
 ကောင်းသော အမြင်၏ အငွမ်းဖြင့် ဖြစ်စွာ ယူဆင်သော ကုသိုလ်ကံရှိကုန်၏၊
 ဘေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယသာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
 ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ ကာလန္တံ၊ သုဂတိံ၊
 ကောင်းသော သူတို့၏ ထားရာ ဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဥပ
 ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အုတ်၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အုတ်၊ ဤသို့သော အပြားအား
 ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော၊ အတိတ္တန္တမာနုဿကေန၊ လူတို့သည် မြင်
 ကောင်းသော ဥပစာကို လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗနုစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်ဖြင့်၊ စဝ
 မာနေ၊ စုတေခါနိုး ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ပြီးခါစ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ ပဏိဇေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သုဝဇ္ဇေ၊ ကောင်း
 သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ သု
 ဝဇေ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိ
 ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယထာကမ္မ၊ ပကေ၊ ကံ
 အား လျော်စွာ ထားကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊
 အယာအနေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံ ဝိဇ္ဇာ၊ ဤ
 ဝိဇ္ဇာကို၊ အဝိဂတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့
 သည် ဖြစ်၍၊ အာတာပိနေ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့ လှိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော နှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရ
 တော၊ နေသော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟာ နေ
 ယူ သထား၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသ
 ကဲ့သို့၊ တမော၊ အရိုက်သည်၊ ဝိဟာနေယျ၊ ယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ အာ
 ထောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တဿာဝိက္ခု
 နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟာတာ၊ ပျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ထမော၊ အရိုက်သည်၊ ဝိဟာတော၊ ပျောက်ပြီ၊ အာထော

ကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထတန်း၊ ပရံ၊
 စ၊ တပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ခယ၊ ကုန်းခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတော၊ ဝိရတ္တိံ၊
 စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ ဗုဒ္ဓေဝေဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာယ၊ ထူး
 သော ဉာဏ်ဖြစ်သိ၍၊ သတ္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ
 ၍ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿအနေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်
 သော၊ အသံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပ
 မတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့ သရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
 နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အ
 ဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟညေယျယထာ၊ ဖျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ
 သည်၊ ဥပ္ပန္နေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝေမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟညေယျ
 ယထာ၊ ဖျော်ရာသကဲ့သို့၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နေယျယထာ၊
 ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာ၊ ဖျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊
 တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊ ဖျောက်ပြီ၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မေန၊ သင့်
 သော အကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မ
 ဏကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ အတ္ထံ၊ ကောင်း
 စွာကျင့် သောသူ မှတပါးသော သူကို၊ ထပတလံပန မတ္တေန၊ အဋ္ဌက
 အစရှိသော ရသေ့တို့သည် ဆိုအပ်သည်ကိုလိုက်၍ ဆိုတတ်ကားပျံဖြင့်၊ တေ
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုထေ
 ဝိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ပုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာကို၊ အဝေဒါ၊ ထင်စွာသိပြီ၊ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်
 ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပါယဉ္စ၊ အပါယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်
 ၍၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်

နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပစ္စေယာ၊ ရပြီ၊ အဘိညာဝေါသိတော၊ သိခြင်းကိစ္စကိုပြီးစေပြီ၊ တာ၊
 ဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ရုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရုနိသည်၊ တောဟိ ☰
 တိဟိ၊ ဤသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဗြာဟ္မဏာနာမ၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေဝမု
 နိ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော ရုနိကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ပါတုနားသည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိ
 ဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အညံ၊ ရဟန္တာ
 မှတပါးသော၊ လင်္ဂိတသာပနံ၊ အဋ္ဌကအစရှိသော ရသေ့တို့သည် ဆိုအပ်
 သည်ကိုလိုက်၍ ဆိုတတ်ကာမျှသော သူကို၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုနားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊
 အယဒ္ဓိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
 သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမဓမ္မ သုတ်အပြီး
 တည်း၊ ပဉ္စမေဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စမဝဂ်တည်း၊ ၊

တဿ၊ ထိုပဉ္စမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ပသာဒ၊ အဝပသာဒ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိဘ၊ ဇိဝိတသုတ်လည်းကောင်း၊ သံဃာဓို၊ သံဃာ
 ဓိုကဏ္ဍသုတ်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိ၊ အဂ္ဂိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဥပပရိက္ခယ၊ ဥ
 ပပရိက္ခယ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိကာ၊ ဥပပတ္တိက သုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ကဿုဇာ၊ ကဿုဇာသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒါနံ၊ ဒါနသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မသုတ်နှင့်တကွ၊ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ တိကနိပါတံ၊
 တိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏၊ ၊

စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဗြာဟ္မဏသုတ်၊

☰ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေ၊ ဤဗြာဟ္မဏသုတ်ကို၊
 မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ တိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုနားသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ယာစယောဂေါ၊
 တောင်းအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပယဘပါတီ၊ ပေးလှူခြင်း၌ ဆန့်သော
 လက်ရှိသော၊ အန္တိမဒေဟာသာရော၊ အဆုံးစွန်သော ငိုယပ်ကိုဆောင်သော၊

အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ဘိသုက္ကော၊ ဆေးသမားဖြစ်သော၊ သတ္တက
 ဣတ္ထော၊ ရာဂအစရှိသောပြောင့်ကို ချွတ်နှုတ်တတ်သော၊ ပြာဟုဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံသယမေ၊ ထိုငါတုရား
 ၏၊ ဩရသာ၊ ရင်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရခတော၊ ငါ၏ခံတွင်းမှဖြစ်သောတရား
 ဒေသနာကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဇာ၊ တရား၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မန
 ဝိကာ၊ တရားသည်တန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်ကုန်သော၊ တု
 ဓော၊ သင်တို့သည်။ ဓမ္မဒါယဒါ၊ တရားပူသောအမွေကို ခံထိုက်ကုန်သည်။
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာမိ သဒါယာဒါ၊ သာဘ်ပူဇော်သကာတည်းဟူ
 သောအမွေကိုခံထိုက်ကုန်သည်။ နဟောဒထ၊ မဖြစ်ကုန်လင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့သည်။ ဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမာနိန္ဒေ၊
 အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ အာမိသဒါနုဉ္စ၊ အာမိသအလှူလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါ
 နုဉ္စ၊ ဓမ္မအလှူလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ဣမေသံဒိန္နံဒါနာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောအလှူတို့တွင်၊ ယဒိဒံဓမ္မဒါနံ၊ အ
 ကြင်ဓမ္မအလှူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံဓမ္မဒါနံ၊ ဤဓမ္မအလှူ သည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဝန်ခြင်းတို့သည်။ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါး
 တို့တည်း။ ကတမေန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ အာမိသသံဝိဘာဂေါ၊ အာ
 မိသကိုဝေဝန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ ဓမ္မကိုဝေဝန်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
 မေသံဒိန္နံသံဝိဘာဂါနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောဝေဝန်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအ
 ယံသံဝိဘာဂေါ၊ အကြင်တရားကိုဝေဝန်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံဓမ္မသံ
 ဝိဘာဂေါ၊ ဤတရားကိုဝေဝန်ခြင်းသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အနုဂ္ဂဟာ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းတို့သည်။ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမေ
 န္တေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ အာမိသနုဂ္ဂဟောစ၊ အာမိသဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မနုဂ္ဂဟောစ၊ ဓမ္မဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတံသံဒိန္နံအနုဂ္ဂဟာနံ၊
 ဤနှစ်ပါးသောပြီးမြောက်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံဓမ္မနုဂ္ဂဟောစ၊ အကြင်ဓမ္မဖြင့်
 ပြီးမြောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံဓမ္မနုဂ္ဂဟောစ၊ ဤဓမ္မဖြင့်ပြီးမြောက်
 ခြင်းသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဂေါ၊ ပူဇော်ခြင်းတို့သည်။
 ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမေန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ အာမိသ
 ယာဂေါစ၊ အာမိသဖြင့်ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မယာဂေါစ၊ ဓမ္မဖြင့်ပူ
 ဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း

တို့၊ ဣမေသံဒ္ဓိန္ဒယာဂါနံ၊ ဤဒုစိပါးသော ပူဇော်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံဓမ္မယာ
 ဂေါ၊ အကြင်ဓမ္မဖြင့် ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဓမ္မယာဂေါ၊ ဤဓမ္မ
 ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၂၀ ဗ္ဗတုတာနုကန္တိ၊ ခပ်
 သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို ငြီးမြှောက်လေ့ ရှိတော်မူသော၊ ယောတထာ၊ ဂ
 တော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမတ္ထိ၊ ကင်းသော ဝန်တိုခြင်းရှိတော်
 မူသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မယာဂံ၊ တရားတည်းဟူသော ယဉ်ကို၊ အယဇိ၊ ပူဇော်
 တော်မူပြီး၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ဒေဝမနုဿသေဋ္ဌံ၊ နတ်လူတ
 ကာတို့ထက်မြတ်တော်မူထသော၊ ဘဝဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏၊ ပါရဂုံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကမ်းသို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၂၀ အယံ အ
 ညော၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တံ အာနန္ဒာသည်၊ သ၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဗုဒ္ဓမဗြဟ္မဏသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဝတုတ္တနိပါတ်- ၂-စတ္တာဂိသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိစတ္တာဂါ၊ ဤထေးပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်၊
 အပ္ပာနိစေဝ၊ နည်းထည်းနည်းကုန်၏၊ သုလဘာနိစ၊ ရလည်းရလွယ်ကုန်၏၊
 တာနိစ၊ ထိုထေးပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊
 ကတမာနိစတ္တာဂါ၊ အတယ်ထေးပါးတို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပံသုကု
 လံ၊ ပံသုကု သင်္ကန်းသည်၊ စိဝရာနံ၊ သင်္ကန်းထကာတို့အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်း
 ထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုပံသုကုသင်္ကန်း
 သည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိလ္လိယာလောပေါ၊ သ
 လုံးမြင်းခေါင်းဖြင့်ရင်း၍ ရသောဘောဇဉ်သည်၊ တောဇနာနံ၊ ဘောဇဉ်တ
 ကာတို့ အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်းထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်
 ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသလုံးမြင်း ခေါင်းဖြင့်ရင်း၍ ရသောဘောဇဉ် သည်ထည်း၊
 အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူ
 သောကျောင်းသည်၊ ဝေဒနာသနံ၊ ကျောင်းထကာတို့အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်း
 ထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ ကဉ္စ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းတည်း
 ဟူသောကျောင်းသည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပူတိ

ရတ္တံ၊ နွားကျင်ငယ်တည်းဟူသောဆေးသည်၊ တောသဇ္ဇာနံ၊ ဆေးတကာတို့
 အောက်၊ အပ္ပပ္ပနည်းလည်းနည်း၏၊ သုလတာမ္ဗ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊
 ထိုနွားကျင်ငယ်တည်းဟူသော ဆေးသည်လည်း၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ ခေါစတ္တာရိ၊ ဤထေးပါးသောဝတ္ထုတို့သည်လျှင်၊
 အပ္ပါနိစေဝ၊ နည်းလည်းနည်းကုန်၏၊ သုလတာနိစ၊ ရလည်းရလွယ်ကုန်
 ၏၊ တာနိစ၊ ထိုဝတ္ထုတို့သည်လည်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယဘော၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပေနစ၊ အနည်း
 ငယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုလဘောနစ၊ ရလွယ်သောဝတ္ထုဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏၊ သီလသံဝရာဒိသု၊ သီလသံဝရအစရှိသည်
 တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တရသော၊ သာမညဉ်၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ပော်မူ၏၊ အနဝဇ္ဇေနစ၊
 အပြစ်မရှိ သည်လည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပေနစ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ သု
 လဘောနစ၊ ရလွယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဋ္ဌဿ၊
 ရောင်ရဲသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သေနံသနဉ္စ၊ ဝေချောင်းအိပ်ရာနေရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်
 ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဓိပ္ပာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဝိဇာ
 ထော၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာသည်၊ နဋီ
 ဟညတိ၊ မပိတ်ပင်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သာမညဿ၊ ရဟန်းတရား
 အား၊ အနုဇောမိကာ၊ လျော်ကန်သော၊ ယေစဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 ၏၊ တောသဇ္ဇေ၊ ထိုအထုံးပုံသောတရားတို့ကို၊ တုဋ္ဌဿ၊ ရောင်ရဲသောဝိတ်ရှိ
 သော၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မစေ့မထျော့သော၊ ဘိက္ခတော၊ ကောင်းစွာကျင့်သော၊
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ အဝိဂ္ဂဟိတာ၊ နှိပ်နင်း၍ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟော
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယစတ္တာရိသုတ်ပြီး၏။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဇဝနသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဇာနတော၊ သိသောသူအား
 ပဿတော၊ မြင်သောသူအား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်

ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အစာနုတော၊ မသိသော သူအား။ အပဿတော၊ မမြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်ကို၊ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိပ္ပ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဇာနုတော၊ သိသောသူအား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနုတော၊ သိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနုတော၊ သိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနုတော၊ သိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနုတော၊ သိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဇာနုတော၊ သိသောသူအား။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သိက္ခာမာနဿ၊ ကျင့်ဆဲသော၊ ဥဇ္ဇမဂ္ဂါနုဿ၊ ရိသော၊ ဖြောင့်စွာသောမဂ်၏အစဉ်သို့ရှောက်ထသော။ သေခဿ၊ သေခရတ္တိလ်အား။ ခယသိတ္ထိံ၊ ကိလေသာကိုကုန်စေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်၌၊ ဥာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သည်၊ ပဗ္ဗမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်မှ၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အညာပိရုပ္ပဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်သော သူအား။ ဥပ္ပဏံ၊ မြတ်သော၊ ပိရုပ္ပိဥာဏဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌ဖြစ်သောပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်သည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ခယော၊ အာသဝဝသံယောဇဉ်တို့၏

☰

☰

ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအရိယမဂ်၌၊ ဥာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဉ္စ ဥာဏံ သည်လည်း
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်သည်၊ ဝိတံ၊ ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဉ္စ ဥာဏံ သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဝန္တပမေဝစနံ၊
 ခပ်သိမ်းသော အနှောင်းအဖွဲ့မှလွတ်ရာဖြစ်သော၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊
 အဝိဇာနဘာ၊ မသိသော၊ ဗာလေန၊ သူရိုက်သည်၊ နအမိ ဂန္တုဗ္ဗယထာ
 မရအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကုသိတေနာပိ၊ ပျင်းရိသောသူသည်လည်း၊
 နအမိဂန္တုဗ္ဗယမရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော် မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ထတိယ ဇေနသုတ်အပြီး
 တည်း။

ဝတုက္ကနိပါတ်-၄- သမဏသုတ်

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဟိကေစိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ သမဏာ
 ဝါ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အ
 ဟုတ်အမှန်၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊
 ဒုက္ခ၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နပ္ပဇာန
 နန္တိ၊ မသိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဓိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နပ္ပဇာန
 နန္တိ၊ မသိကုန်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သမဏာ
 ဝါ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 မေ၊ ငါသည်၊ သမဏေ သုဝါ၊ ရဟန်းတို့၌လည်း၊ နသမဏသမတာ၊ ရဟန်း
 ဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ ဗြာဟ္မဏေ သုဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း၊ နဗြာဟ္မဏသမ
 တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ ဧတေ အာယသ္မေန္တော၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ သာမညတ္တံဝါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မညတ္တံဝါ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကံ့ယံ၏၊
 အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏံဖြင့်သိ၍၊ သ
 န္တိကထော၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ နစဝိဟုရန္တိ၊ မနေကုန်၊
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေကေစိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊
 သမဏာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်

လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နုက္ခသမုဒယော နုက္ခဏိဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နုက္ခနိရောဓော၊ နုက္ခဏိချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နုက္ခနိရောဓဂေါပိနိပဗ္ဗံပဒါ၊ နုက္ခဏိချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော သမဏာဝါ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမထေသုစေ၊ ရဟန်းတို့၌လည်း၊ သမဏသမ တာ၊ ရဟန်းဟုသမုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏေသုစေ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌လည်း၊ ဗြာ ဟ္မဏသမဏာ၊ ပုဏ္ဏားဟုသမုတ်အပ်ကုန်၏၊ ထေစပနာယသ္မန္တော၊ ထိုရ ဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် သာသျှင်၊ သာမညတ္တဉ္စ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဗြာဟ္မညတ္တဉ္စ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တို့၌၊ အတိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ သုန္တိ၊ ကထွာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၍၊ ဥပသမ္ပန္တ ပြည့်စုံစေကုန်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂေါ၊ မြတ်စွာထူး သည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခကို၊ နုပ္ပ ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၏အထော၊ ထို၍၊ နုက္ခဿ၊ နုက္ခ၏၊ သမ္ဘဝံစ၊ ဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်း၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခ သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အသေဘံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥပရုက္ခိတိ၊ ချုပ်၏၊ ထဉ္စ၊ ထိုနုက္ခဏိချုပ်ရာကိုလည်း၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ နုက္ခာ၊ ပာသမဂါပိနိ၊ နုက္ခဏိငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ နုဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စေထောဝိရတ္တိပီနာ စေထောဝိရတ္တိမှယုတ်ကုန်၏၊ အထော၊ ထို၍၊ ပညာဝိရတ္တိယာ၊ ပညာဝိရ တ္တိမှ၊ ပီနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိ ရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတိဇရူပဂါ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသို့ကပ်ကုန်သည်၊ ဟော နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ယထော၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခကို၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ နုက္ခဿ၊ နုက္ခ၏၊ သမ္ဘဝံစ၊ ဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်း၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခ

၂၅

သည်။ သဗ္ဗဒေသံ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အသေသတ်။ အကြွင်းမဲ့
 ဥပရုက္ခာဘိချုပ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဒု
 က္ခ၊ ပသမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊
 မဂ်ကိုလည်း။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တဟော၊ ထိုကြောင့်တော၊ ထိုသူတို့
 သည်းစေတောဝိမုတ္တိသမ္ပန္နာ၊ စေတောဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ အထော၊
 ထိုမြို့ပညာဝိမုတ္တိသာ၊ ပညာဝိမုတ္တိနှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တော၊ ထိုသူ
 တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ သောင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗ
 ထိုက်ကုန်၏။ တော၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇာဘိဇဗ္ဗပဂါ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းဆိုခြင်း
 သို့ကပ်ကုန်သည်။ နယောနန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 သူအားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ကောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထ
 သုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၅-သီလသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သီလသ
 မ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သမာဓိသမ္ပန္နာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ပညာ
 သမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နာ၊ ဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိရ
 ဟိဉ္စ၊ ဘဒ္ဒသန္တာ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဩဒါဒကာ၊
 ဆုံးမတတ်ကုန်၏။ ဝိညာပကာ၊ သိစေတတ်ကုန်၏။ သန္ဓုဿကာ၊ ကောင်း
 စွာပြုကတ်ကုန်၏။ သမာဒပကာ၊ ကောင်းစွာဆောင်တည်စေတတ်ကုန်၏။
 သရုတ္တဇကာ၊ ကောင်းစွာထက်စေတတ်ကုန်၏။ သမ္ပဟိသကာ၊ ကောင်း
 စွာရှင်စေတတ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဝမ်းနှိုင်းသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓမ္မာယ၊ သူတော်
 ကောင်းတရားကို။ သမက္ခာတာရော၊ ကောင်းစွာကြားပေတတ်ကုန်၏။ ဝိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒဿနတ္ထိ၊ များမြင်ရခြင်းကို
 လည်း။ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါ
 မိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ သဝနံ၊ ကြားနာခြင်းကိုလည်း။ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ
 ၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ဂဟိမနတ္ထိ၊ အနီးသို့ကပ်ရခြင်းကိုလည်း
 ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ပယိဂ္ဂပါ
 သနတ္ထိ၊ ကပ်၍ပြုသောနာမေးရခြင်းကိုလည်း။ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူး

ရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အနုဿရဏန္တိ၊ အောက်မှေ့ရခြင်းကိုးသည်၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အနုပဗ္ဗန္တိ၊ အတူလိုက်၍ ရဟန်းပြုရခြင်းကိုသည်၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှာရူပေ၊ ထိုသို့သောသော့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သေဝတော၊ မြစ်သောသုအား၊ ဘာဝတော၊ ဆည်းကပ်သောသုအား၊ ဖေပိဓူပါသတော၊ ကပ်၍ပြုသောနာမေးသောသုအား၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ ဘိသက္ခန္ဓောပိ၊ ဘိသက္ခန္ဓေးဇူးသည်သည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဝတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ သမာဓိက္ခန္ဓောပိ၊ သမာဓိကျေးဇူးသည်သည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဝတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ ပညက္ခန္ဓောပိ၊ ပညာကျေးဇူးသည်သည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဝတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ ဝိရတ္တိက္ခန္ဓောပိ၊ ဝိရတ္တိကျေးဇူးသည်သည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဝတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ ဝိရတ္တိညာဒဿနက္ခန္ဓောပိ၊ ဝိရတ္တိညာဒဿနကျေးဇူးသည်သည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဝတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဇ္ဇပါ၊ ဤသဘောရှိကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သတ္တာရောတိပိ၊ ဆုံးမပေတတ်သောဆရာတို့ဟူ၍သည်၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သတ္တာဝဟာတိပိ၊ ဇာတိကန္တာရအစရှိသည်မှ ထုတ်ဆောင်ပေတတ်သောထွန်းမှူးတို့ဟူ၍သည်၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ရတဂ္ဂဟာတိပိ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ ကိုစွန့်ပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍သည်၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တမောနုဒါတိပိ၊ အရိုက်ကို ဖျေခံတတ်ပျက်ဆီးတတ်သောသူတို့ဟူ၍သည်၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အာထောကာကရာတိပိ၊ အဝင်းကို ပြုပေတတ်သော သူတို့ဟူ၍သည်၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဩဘာသကာရာတိပိ၊ အရောင်ကိုပြုတတ်သော သူတို့ဟူ၍သည်၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပဇ္ဇေယကရာတိပိ၊ အသျှိုက်ပြုတတ်သော သူတို့ဟူ၍သည်၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဥက္ကာခာရာတိပိ၊ တဆောင်ကိုထွန်းပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍သည်၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပတာကံရာတိပိ၊ ပြီးပြီးပြန်သောအရောင်ကိုပြု

ပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အရိယာတိပိ၊ ကိ
 လေသယတို့မှဝေးသော သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ စက္ခုမ
 န္ဓောတိပိ၊ မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။
 ၉။ သာဝိဘတ္တာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောသမာဓိပညာတည်းဟူသောသန္တာန်ရှိကုန်
 သော၊ ဓမ္မဇီဝိနံ၊ တရားသဖြင့်အသက်မွေးကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့
 ကို၊ ယဒိဒံပသာနံ၊ အကြင်ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ပေ၊ ဝါတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ အရိဒဿ
 နံ၊ ဤအရိယာတို့ကိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ပါမောဇ္ဇကရဏဋ္ဌာနံ၊ ဝမ်းမြေ့ခြင်းကိုပြုတတ်သောအကြောင့်တည်း၊
 ယေသံ၊ အကြင်အရိယာတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိ
 ကုန်၍၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အဘိညာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ တတန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း
 သို့၊ နာဝုပ္ပန္နိ၊ မရောက်ကုန်၊ ပဘဂီရာ၊ ပြီးပြီး မြက်သော အရောင်ကိုပြု
 တတ်ကုန်သော၊ အာလောကကရဏိယာ၊ အလင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ မိ
 ရာ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊ စက္ခုမန္ဓော၊ မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဓမ္မဇ္ဇ
 ဟာ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသတို့ကိုကုန်စေပြီးကုန်သော၊ ထေအရိယာ၊
 ထိုအရိယာတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော် ကောင်းစွာကို၊ ဇောတယန္တိ၊
 ထွန်းပစေကုန်၏။ ဘာသယန္တိ၊ တောက်ပစေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသည်
 ဟျင်ပဉ္စမသီလသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၆-တဏှာသုတ်၊

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ
 တဏှုပ္ပာဒါ၊ ထိုတဏှာ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမေစ
 ဣာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ကတမေစဏှာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့
 နည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စိဝရဟေတုဝါ၊ သင်္ကန်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 အား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဏ္ဏုပါတဟေ-

တုဝါ၊ ထွင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ သေနာသန ဟေတုဝါ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိဇံ၊
 ဤအတူ၊ တဝါဘဝဟေတုဝါ၊ မြတ်ကုန်မြတ်ကုန်သောထေရ်ပတ်ဆီဦးအစ
 ရှိသောအကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိ
 က္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတဏှုပ္ပာဒေါ၊ ထိုတဏှာဖြစ်
 ကြောင်းဖြစ်သောဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမေခေါစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့တွင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊
 တဏှာဒုတိယော၊ တဏှာဟူသောအဖော်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ သတ္တဝါသည်
 ဒီဏံ၊ ရှည်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကံလပတ်ထုံး၊ သံသရံ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဣတ္ထဘာဝညထာသာဝံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှထပါးသော အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိ
 သော၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အာဒိ
 နံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ဘဝံ
 ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိတတဏှော၊ ဟတ္ထာကင်း
 သော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနာဒါနော၊ မ
 စွဲမယူမှု၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ထွက်မြောက်နိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထေရ်မူအင်၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသည်တွင်ဆဋ္ဌ
 တဏှာသုတ်အပြီးတည်း၊ ၊

စတုတ္ထနိပါတ်-၇-ဗြဟ္မသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏၊ အဇ္ဈာဂါရေ၊
 အိမ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပုဇိတာ၊ ပုဇော်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုယာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ သဗြဟ္မကမ္မံ၊ ဗြဟ္မာ
 နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပု
 တ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏၊ အဇ္ဈာဂါရေ၊ အိမ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့
 ကို၊ ပုဇိတာ၊ ပုဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုယာနိ၊ ထိုအ
 မျိုးတို့သည်၊ သပုဗ္ဗဒေဝတာနိ၊ အိမ်ရှေ့နတ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟော
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏၊ အ

ဣာဂါရေ၊ အိမ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိကုဿာနံ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ သုဗ္ဗစရိယာနံ၊ လက်ဦးဆရာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏။ အဣာဂါရေ၊ အိမ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိကုဿာနံ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ သအာဟု နေယျကာနိ၊ အဝေးမှ ဆောင်၍ ဣအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သော မြတ်သော အလှူခံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မာတိဇေတံဝစနံ၊ ဗြဟ္မာဟူသော ဤအမည်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အပိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗဒေဝါတိဇေတံအပိဝစနံ၊ အိမ်ရှေ့နတ်ဟူသော ဤအမည်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အပိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဟုနေယျာတိဇေတံအပိဝစနံ၊ အဝေးမှ ဆောင်အပ်သော မြတ်သော အလှူခံဟူသော ဤအမည်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အပိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့အား၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ အပါဒကာ၊ စောင့်ရှောက်ပေတတ်ကုန်၏။ ပေါသကာ၊ မွေးတတ်ကုန်၏။ ဣမဿသောကဿ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်သော ကကို၊ ဒသောတာရော၊ ပြုပေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့၏။ ဗြဟ္မာတိစ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍ ထည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗဒေဝါတိစ၊ အိမ်ရှေ့နတ်ဟူ၍ ထည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗာစရိယာတိစ၊ လက်ဦးဆရာဟူ၍ ထည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အာဟုနေယျာတိစ၊ မြတ်သော အလှူခံဟူ၍ ထည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗတေယ၊ မိမိသားကို၊ အနုကမ္ပကာ၊ ချီးမြှောက်ပေတတ်ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိပေကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ နမသေယျစ၊ ကောင်းစွာလံ့ညးရှိခိုးရာ၏။ အနန္တနစ၊ ထမင်းဖြင့် ထည်း၊ ကောင်း၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ မါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့် ထည်း၊ ကောင်း၊ ဝဇ္ဇေ

နဝ၊ အဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သယံဇာတ၊ အိပ်ရာနေရာဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဥက္ကဋ္ဌာဒနေနဝ၊ ကောင်းသောအနံ့ကိုထုံစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှာပေနေဝ၊
 ရေမျိုးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတံ့ကို၊ ခေဝနေနဝ၊ ဆေးသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သက္ကာရေယျဝ၊ မြတ်နိုးတနူးလုပ်ကျွေးရာ၏၊ မာတုပိတုသု
 အမိအဘတို့၌၊ တာယံပါရိဝရိယာယ၊ ထိုသို့လုပ်ကျွေးခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထို
 အမိအဘတို့ကိုလုပ်ကျွေးသောသူကို၊ ဣဝေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊
 ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးပွင်းကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ အမိအဘ
 လုပ်ကျွေးသောပညာရှိသည်၊ ပပွ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမော
 ဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးများသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သည် သတ္တမဗြဟ္မသုတ်အပြီးတည်း။

စက္ကနိပါတ်-ဂ-ဗဟုပကာရသုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတေဗြဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်များသူ
 ကြွယ်တို့သည်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား၊ စိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဇာနပ
 ဗ္ဗယသေသန္တပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်တို့ဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၊ သူနာ၏အ
 ထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပရိက္ခာရတို့ဖြင့်၊ ပပုပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာလုပ်
 ကျွေးကုန်၏၊ တေဗြဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသူကြွယ်တို့သည်၊ တုဗ္ဗာ
 ကံ၊ သင်တို့အား၊ ဗဟုပကာရ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ယေတေ၊ အကြင်သင်တို့သည်၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသူကြွယ်တို့
 အား၊ အာဒိကဇ္ဈာတံ၊ အစဇ္ဈကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေကဇ္ဈာတံ၊
 အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယောသောနကဇ္ဈာတံ၊ အဆုံး
 ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေထ၊ ဟောကုန်ထော၊
 သတ္တံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗုန္နံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပု
 ဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သော၊ အကျင့်ကို၊ ပကာသေထ၊ ပြကုန်၏၊ တေတုဗ္ဗေဟိ၊ ထိုသင်တို့သည်
 လည်း၊ ဗြဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသူကြွယ်တို့အား၊ ဗဟုပကာရ၊ များ
 သောကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဟဗ္ဗပဗ္ဗဗ္ဗိတေဟိ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာမိသဒါနဓမ္မဒါနဝသေန၊ အာမိသင်္ကပေးခြင်းဓမ္မကို
 ပေးခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နိဿယ၊ မှီကုန်၍၊ ဩ
 စာဿ၊ ထေးပါးသော၊ ဩစာမှ၊ နိက္ကရဏတ္ထာယ၊ ကူးမြောက်ခြင်း၌၊ သမ္မာ
 ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ခပ်သိမ်းသောဝရီဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံး

ကျိပြုခြင်းငှါ၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝုယသတိ၊ သုံးအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 သာဂါရာစ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနဂါရာစ၊
 အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ တောဥတော၊ ထိုနှစ်
 ပါးစုံသော သူတို့သည်၊ အညောညနိသဝိတာ၊ အချင်းချင်း မှီကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂတည်းဟူသော ဘေးမရှိ
 သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်
 ကောင်းဘုရားကို၊ အာရာဇယန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏၊ အနဂါရာ၊ အိမ်ရာမ
 ထောင်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သာဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့မှလည်း၊
 ဝိဝဇ္ဇု၊ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ပရိလယပိနေဒဒန္တံ၊ ဘေးရန်ကိုပယ်
 ဖျောက်တတ်သော၊ သေနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိမ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊
 ပစ္စယဉ္စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော ဆွမ်းဆေးပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပဋိန္တန္တိ၊ ခံကုန်၏၊ ဂဟဋ္ဌာပန၊ လူတို့သည်ကား၊ သုဂတံ၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဿယ၊ မှီကုန်၍၊ စာရမေသိနော၊ အိမ်၌နေ
 ကုန်၍ စည်းဝိပ်ဥစ္စာလူတို့၏ သီလအစရှိသည်တို့ကို ရှာဖွေထွေရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အရဟတံ၊ အရိယာတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်ကုန်
 လျက်၊ အရိယာပညာ၊ စင်ကြယ်သော ဝိညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဈာယိနော၊
 ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ မဂ္ဂံ၊ ထောက်ထားကာ
 ဣရာချမ်းသာ၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရိတွာန၊ ကျင့်
 ကုန်သောကြောင့်၊ သုဂတိဂါမိနံ၊ သုဂတိထုံမှထားကုန်သော သူတို့အား၊ ဧဝ
 ထောကတ္ထိံ၊ နတ်ပြည်၌၊ နန္ဒိနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်၊ ကာမဂါမိ
 နော၊ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထု၊ ကာမနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ မွေ
 လျော်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အဋ္ဌမဗဟုပကာရသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၉-ကုဟနသုတ်၊

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေကေပိ၊ အကြင်အစိုးရ်ကုန်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ကုဟာ၊ သူတပါးတို့နှစ်သက်အောင်ပြုတတ်ကုန်၏၊ ထန္ဒါ၊ အမျက်
 ခေါသမာန်မာနတို့ဖြင့် ခက်ထန်ကုန်၏၊ လပေါ၊ လူတို့အား၊ မြူများ၍ပြောဆို
 တတ်ကုန်၏၊ သိဂီ၊ အဘင့်အတယ်ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဥန္တုထာ၊ အချည်းနှီးသော
 မာန်ဖြင့်ထောင်ထွားတတ်ကုန်၏၊ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်၊ သိက္ခ

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မေ၊ဝါတုရားအား၊ နမာမ
 ကာ၊မမြတ်နိုးကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေတေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
 ဘည်း၊ ဣမသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းမှ၊ အပဂတာ၊ကင်း
 ကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တေတိက္ခ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိန
 ယေ၊ဤသုတ် အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ပွားစိုးခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊စည်ပင်ခြင်း
 သို့၊ဝေပုလ္လံ၊ပြန်ပြောခြင်းသို့၊နဝအာပစ္စန္ဓိံ၊မရောက်ကုန်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊ယေတေခေါတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ကား၊ နိကဟာ၊ သူတပါးတို့
 နှစ်သက်အောင်ပြုခြင်းမရှိကုန်၊ နိလ္လပါ၊လူတို့ကိုဖြူဖွား၍ ပြောဆိုခြင်းမရှိ
 ကုန်၊ဝိရာ၊မြဲမြံကုန်၏၊ အထဒ္ဓါ၊အမျက်ဒေါသမာန်မာန်ဖြင့် မခက်ထန်ကုန်၊
 သုသမာဟိတာ၊ကောင်းစွာထည့်ကြည့်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တေတ
 ခေါတိက္ခ၊ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊မေ၊ဝါတုရားအား၊မာမကာ၊မြတ်နိုး
 ကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တေတေခေါတိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်သာလျှင်၊ ဣ
 မသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းမှ၊ အနာပဂတာ၊မကင်းကုန်၊ဘိက္ခ
 ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တေတေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိန
 ယေ၊ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ပွားစိုးခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊စည်ပင်ခြင်းသို့၊
 ဝေပုလ္လံ၊ပြန်ပြောခြင်းသို့၊အာပစ္စန္ဓိံ၊ရောက်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊အဝေ၊ခါးခါးဟော်မူ၏၊ ယေတိက္ခ၊အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်၊ကုဟာ၊သူတပါးတို့နှစ်သက်အောင်ပြုတတ်ကုန်၏၊ထဒ္ဓါ၊အမျက်
 ဒေါသမာန်မာန်တို့ဖြင့်ခက်ထန်ကုန်၏၊ထပါ၊လူတို့ကိုဖြူဖွား၍ပြောဆိုတတ်
 ကုန်၏၊ သိဂီ၊အတင့်အဟယ်ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဥန္တုယာ၊ အချည်းနှီးသောမာန်
 ဖြင့်ထောင်စွားတတ်ကုန်၏၊ အသမာဟိတာ၊ မထည့်ကြည့်ကုန်၊ တေတိ
 က္ခ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဧဝေ၊ မြတ်စွာထုရားသည်ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ထရား၌၊ နဝိရုဟန္တိ၊ စည်ပင်ကုန်၊ ယေတိ
 က္ခ၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ နိက္ကဟာ၊ သူတပါးတို့ကိုနှစ်သက်အောင်ပြု
 ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊နိလ္လပါ၊လူတို့အားဖြူဖွား၍ ပြောဆိုခြင်းမှကင်းကုန်၏၊
 ဝိရာ၊မြဲမြံတည်ကြည်ကုန်၏၊အထဒ္ဓါ၊အမျက်ဒေါသမာန်မာန်ဖြင့်မခက်ထန်
 ကုန်၊သုသမာဟိတာ၊ကောင်းစွာထည့်ကြည့်ကုန်၏၊ တေတိက္ခ၊ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဧဝေ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ဓမ္မေ၊ ထရား၌၊ဝိရုဟန္တိ၊ စည်ပင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်
 နပမကုဟာနသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၀-ပုဂ္ဂိုလ်သုတ်။

၀ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုဂ္ဂိုလော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ဝိယရူပသာတရူပေန၊ချစ်အပ်သောသဘောသာယာအပ်
 သောသဘောရှိသောဝတ္ထုကြောင့်၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ သောတေန၊ အယဉ်ဖြင့်၊
 ဩဝုပ္ပယျ၊ ဈောရာ၏၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအဖြစ်
 ရှိသော၊ ပုဂ္ဂိုလော၊ ယောကျ်ားသည်၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဌိတော၊ တည်ထွက်။
 ဒိဝ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ အတ္ထောပုဂ္ဂိုလော၊ အိုယောကျ်ားတို့၊
 သင်သည်၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ သောတေန၊ အယဉ်ဖြင့်၊ ဩဝုပ္ပတိ၊ ဈော၏၊ တ
 သံနဒိယံ၊ သို့မြစ်၏၊ ဝိယရူပသာတရူပံ၊ ချစ်အပ်သောသဘောသာယာအပ်
 သောသဘောရှိသောဝတ္ထုသည်၊ ကိဉ္ဇာပိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားရှိ၏ရှင်၊ အ
 ဈောပုဂ္ဂိုလော၊ အိုယောကျ်ား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမြစ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ယံရဟဒံ၊ အ
 ကြင်အိုင်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မရတံဝါ၊ သေခြင်းသို့ မူလည်း၊ နိဂစ္ဆယိ၊
 ရောက်ရအံ့၊ မရတမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့မူ
 လည်း၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရအံ့၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဉ္ဇပိ၊
 ထိုင်းတံပိုးနှင့်တကွသော၊ သာဝဇ္ဇေါ၊ ဝဲနှင့်တကွသော၊ သဂဟော၊ ကြမ်း
 သောမကမ်းငါးနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသေနာ၊ ကြမ်းသောရေစေတံတီလူး
 နှင့်တကွသော၊ ရဟဒေါစ၊ အိုင်ကြီးသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ
 ဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပုဂ္ဂိုလော၊
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ တဿပုဂ္ဂိုလဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ သန္တံ၊ အသံကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟတ္ထေဟိစ၊ ထက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါဒေဟိစ၊ ခြေတို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပမ္ပိသောတံ၊ ခေအယဉ်သို့ရှေးရှု၊ ဝါယမေယျသေယျ
 ထာပီ၊ ထုံ့လပြုရာသကဲ့သို့၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေ၊ ငါတုရား၏၊ အယံခေါ
 ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာပနာယ၊ ထိစေခြင်းငှါ၊ က
 ထာ၊ ယောအပ်၏၊ အယံစ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ နဒိယာသောတောကိဧတံ
 အမိဝစနံ၊ နဒိယာသောဟောဟူသောဤအမည်သည်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏
 အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိယရူပံသာတာ၊ ရူပန္တိခေါ
 ဧတံအမိဝစနံ၊ ဝိယရူပံသာတရူပံဟူသောဤအမည်သည်၊ ဆန္တံ၊ ခြောက်
 ပါးကုန်သော၊ အတ္ထတ္ထိကာနံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယံ တနာ
 နံ၊ အာယတနတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်ထည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဟေဋ္ဌာရဟဒေါတိဧတံအမိဝစနံ၊ ဟေဋ္ဌရဟဒေါဟူသောဤအမည်

သည်၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တဂိယာနံ၊ အောက်အဖျိအားထွက်
ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သဉ္စမိတိတေအဓိဝစနံ၊ သဉ္စမိဟူသော
ဤအမည်သည်၊ ကောရပါယာသဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပင်ပန်းခြင်း၏၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ သာဝဇ္ဇောတိခေါ တေအဓိ
ဝစနံ၊ သာဝဇ္ဇောဟူသော ဤအမည်သည်၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာ
မဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သဂဟောသရက္ခ သောတိတေအဓိဝစနံ၊ သဂဟောသ
ရက္ခသောဟူသော ဤအမည်သည်၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ အဓိ
ဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိသောတော တိခေါ တေ
အဓိဝစနံ၊ ပဋိသောတောဟူသောဤ အမည်သည်၊ နေက္ခမဿ၊ ရဟန်းပြု
ခြင်းဥပစာရချာန်ပညာနိဗ္ဗာန်ခပ်သိမ်းသော ကုသိုလ်တရား၏၊ အဓိဝစနံ၊
အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟတ္ထေဟိစပါဒေဟိစဝါယာမောတိ
ခေါတေအဓိဝစနံ၊ ဟတ္ထေဟိစပါဒေဟိစဝါယာမော ဟူသောဤအမည်
သည်၊ ဝိရိယာရုတ္တဿ၊ လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ခုမာရုရိသောတိရေဋ္ဌိတောတိတေအ
ဓိဝစနံ၊ စက္ခုမာရုရိသောတိရေဋ္ဌိတောဟူသော ဤအမည်သည်၊ အရဟ
တော၊ ကိလေသာတို့မှတော့တော်မူသော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘာဝက်မပြန်
ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော၊ တ
ထံဂတဿ၊ ငါးဘုရား၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဣာနမဂ္ဂါမိဂမတ္ထံ၊ ဣာန
မင်္ဂလိကံကိုရခြင်းငှါ၊ သမထပိပဿနာနုယောဂံ၊ သမထပိပဿနာနှင့်လုံ့လ
နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣက္ခန္ဓာ၊ ဆင်းရဲ
ပြုပြင်ခြင်းနှင့်၊ သဟာဝိ၊ တကွသည်၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ဧဟေယျ၊ ဝှံ့ရ
ထည့်စေ၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ယောဂက္ခမံ၊ ယောဂတည်းဟူသော
ဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်မှု၊ သမ္မ
ဇာနော၊ ပိပဿနာနှင့်တကွသောမဂ္ဂပညာဖြင့်ကောင်းစွာသိလတ်သော်၊ သု
ဗ္ဗိရုတ္တမိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှကောင်းစွာလွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တ
တ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောမင်္ဂလိကံကိုရသောကာလ၌၊ ဝိရတ္တိယာ၊ ခပ်သိမ်း
သောကိလေသာတို့မှလွတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝုဿယေ၊ ရောက်ရာ၏၊ သော၊
ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသောရဟန်းကို၊ ဝေဒဂျ၊ ထေးပါးသော သိခြင်း၏အ

ဆုံးသို့ရောက်ပြီ၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်တည်းဟူ
လောသိတင်းရှိပြီ၊ ထောကန္တဂူ၊ ထောကဏိ အဆုံးသို့ ရောက်ပြီ၊ ပါရ
ဂီထော၊ နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသောသံသရာဏိကမ်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်ဒသမပုရိသသုတ်အပြီးထည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၁-စရသုတ်၊

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ စရတောပိ၊ သွားစဉ်
သော်လည်းကား၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပ
ဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာ ဝိတက်သည်မူ
လည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ စေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ စေနပ္ပဇ
ဟတိ၊ အကယ်၍မဝွန်အံ့၊ စေနဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊
ကင်းသည်ကို၊ စေနကရောတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်ထလဲလဲ
မဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေနဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
စရံပိ၊ သွားသော်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ ဖြစ်သော၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အ
နာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့၊ ထမဂ္ဂိသောသု၊ အနောတ္တဗ္ဗိ၊
အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှမထိဘ်ထန်တတ်သောသု၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိုင်း၊
သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသော သူ၊ ဟိနဝိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့၊
လဂ္ဂိသောသု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ ဌိတဿပိ၊ ရပ်စဉ်လည်း၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိ
တက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာ
ပါဒဝိတက်သည်လည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကော
ဝါ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ
ဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ စေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်
၍သည်းခံအံ့၊ စေနပ္ပဇဟတိ၊ အကယ်၍မဝွန်အံ့၊ စေနဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍
မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်ကို၊ စေနကရောတိ၊ အကယ်၍ မပြုအံ့၊ အန
ဘာဝံ၊ အဘန်ထလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေနဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေ
အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဌိတောပိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်
သော၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အနာတာပိ၊ ကိလေသာတို့မှပူပန်စေတတ်သော

လုံ့လမရှိသောသူ၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားတို့မှမထိတ်လန့်
 တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊ ဖျင်းရိ
 သောသူ၊ ဟိနုပိရိယော၊ ယုတ်သော လုံ့လမရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိဿိန္နဿပိ၊ ထိုင်
 စဉ်လည်း၊ ကာမပိတက္ကောဝါ၊ ကာမပိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပဇ္ဇတိ၊ အ
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒပိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒပိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠု
 ပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာပိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာပိတက်သည်မူ
 လည်း၊ ဝေဠုပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ တံ၊ ထိုပိတက်ကို၊ ဝေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ ဝေနပ္ပဗဟတိ၊ အ
 ကယ်၍မစွန့်အံ့၊ ဝေနပိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်း
 သည်ကို၊ ဝေနကရောတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်
 ခြင်းသို့၊ ဝေနဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဿိ
 န္နောပိခေါ၊ ထိုင်သော်လည်း၊ ဧဝံဘုတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊
 အနာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ အနောတ္တ
 ပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားတို့မှ မထိတ်လန့်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အ
 ခါခပ်သိမ်း၊ ကုသိတော၊ ဖျင်းရိသောသူ၊ ဟိနုပိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လမရှိ
 သောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရ
 ဟန်းအား၊ သယာဒနဿပိ၊ လျောင်းစဉ်လည်း၊ ဇာဂဓဿပိ၊ နိုးကြားစဉ်
 လည်း၊ ကာမပိတက္ကောဝါ၊ ကာမပိတက် သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပဇ္ဇတိ၊ အ
 ကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒပိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒပိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာပိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာပိတက်သည်မူလည်း၊
 ဝေဠုပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊
 ထိုပိတက်ကို၊ ဝေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ ဝေနပ္ပဗဟတိ၊ အ
 ကယ်၍မစွန့်အံ့၊ ဝေနပိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်
 ကို၊ ဝေနကရောတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်း
 သို့၊ ဝေနဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သယာ
 နောပိ၊ လျောင်းသော်လည်း၊ ဇာဂဓော၊ နိုးကြားထုတ်လည်း၊ ဧဝံဘုတော၊
 ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှမထိတ်
 လန့်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊
 ဖျင်းရိသောသူ၊ ဟိနုပိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စ

☰

တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ စရထော
 ပိ၊ သွားစဉ်လည်း၊ ကာမပိတက္ကောဝါ၊ ကာမပိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပ
 ဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒပိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒပိတက်သည်မူလည်း၊
 စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပိဟိ သာပိတက္ကောဝါ၊ ပိဟိ သာပိတက်သည်
 မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ တံ၊ ထိုပိတက်ကို၊ စေနအပိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းမခံအံ့၊ စေပဇ
 ဟတိ၊ အကယ်၍စွန့်အံ့၊ ဝေပိနောဒေတိ၊ အကယ်၍ပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိ ၊ ကင်း
 သည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အတန်တလဲလဲမဖြစ်
 ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊ အကယ်၍ရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စရံပိ၊
 သွားသော်လည်း၊ ဇေဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာတာပိ၊
 ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အဏုသိုတ်ဒု
 ရိုက်တို့မှထိတ်လန့်တတ်သော သူ၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ အာရဒ္ဓပိရိယော၊ အား
 ထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ်အပ်
 သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိ
 က္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဌိတဿပိ၊ ရပ်စဉ်လည်း၊ ကာမပိတက္ကောဝါ၊ ကာမပိ
 တက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒပိတက္ကောဝါ၊ ဗျာ
 ပါဒပိတက်သည် မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပိဟိ သာပိတ
 က္ကောဝါ၊ ပိဟိ သာပိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိ
 က္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုပိတက်ကို၊ စေနအပိဝါသေ
 တိ၊ အကယ်၍သည်းမခံအံ့၊ စေပဇဟတိ၊ အကယ်၍စွန့်အံ့၊ ဝေပိနောဒေတိ၊
 အကယ်၍ပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိ ၊ ကင်းသည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့၊
 အနဘာဝံ၊ အတန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊ အကယ်၍ ရောက်စေ
 အံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဌိတောပိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ ဇေဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့
 လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အဏုသိုတ်ဒုရိုက်တို့မှ ထိတ်လန့်တတ်သောသူ၊
 သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာရဒ္ဓပိရိယော၊ အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ်အပ်သော နှလုံးရှိ
 သောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ ဌိတိန္ဒဿပိ၊ ထိုင်စဉ်လည်း၊ ကာမပိတက္ကောဝါ၊ ကာမပိတက်
 သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒပိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒ
 ပိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပိဟိ သာပိတက္ကောဝါ၊

ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ထံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ စေနအမိဝါသေတိ၊ အ
 ကယ်၍သည်းမခံအံ့၊ စေဗဟတိ၊ အကယ်၍စွန့်အံ့၊ စေဝိနောဒေတိ၊ အကယ်
 ၍ပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့၊ အနဘာဝံ
 အထန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊ အကယ်၍ရောက်ပေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ နံသိန္နောပိ၊ ထိုင်သော်လည်း၊ ဇေတုတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတောပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိ
 သောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှ ထိတ်ထန်
 တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာရဒ္ဓဗီရိယော၊
 အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ်အပ်
 သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထောဝ်မူ၏၊ စေရံဝါ၊ သွားသော်လည်း
 ကောင်း၊ ယဒိ၊ သိမြို့၊ တိဋ္ဌံဝါ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ နံသိန္နော၊ ထိုင်သော်
 လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ သဟံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်း ကောင်း၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဂေဟာနိသမိတံ၊ အိမ်
 ကိုပြုသော၊ ဝိထက္ကံ၊ အကြံကို၊ ဝိတက္ကတိ၊ ကြံ၏၊ ကုမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ အဘိဇ္ဈာ

အစရှိသော မကောင်းသော ခဏ်းသို့သွားသော၊ မောဟနေယျသု၊ တွေဝေ
 ခြင်းကိုဖြစ်စေထက် ကုန်သော ရှုပါရုံအစရှိ သည်တို့၌၊ ခုတ္တိတော၊ သိန်းမော
 သော၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗောဓိ၊ အရိယာမဂ်ဥာဏ်သို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အ
 ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဝေ၊ စရံ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ ကထ၊ ထိုမြို့၊ တိဋ္ဌဝါ၊
 ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္ဒောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊
 သယံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊ သမယိတွာန၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဝိတက္ကုပသမေ၊ အကြံ၏ငြိမ်း
 ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ ရထော၊ အလွန်မွေ့လျော်၏၊ တာဒိ
 သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
 သော၊ သဗ္ဗောဓိ၊ အရိယာမဂ်ဥာဏ်သို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကောဒသမစရသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဝဏ္ဏနိပါတ်-၁၂-သမ္ဗန္ဓာသီလသုတ်၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ဗန္ဓာသီလာ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သမ္ဗန္ဓာပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ ပြည့်စုံသော
 ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို ကောင်းစွာစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာစာရ
 ဂေါစရသမ္ဗန္ဓာ၊ အာစာရသီလဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနု
 မက္ခေသု၊ အနုမြူမျှလောက်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝိ၊
 ဘေးအားဖြင့်ရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေ
 သု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူကုန်၍၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်သော
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ဗန္ဓာသီလာနံ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သမ္ဗန္ဓာပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတာနံ၊ ပြည့်စုံသောပါ
 တိမောက္ခသံဝရသီလကိုကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အာစာရဂေါစရသမ္ဗန္ဓာနံ၊ အာစာရသီလဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနုမက္ခေသု၊ အနုမြူမျှလောက်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယ
 ဒဿာဝိနံ၊ ဘေးအားဖြင့်ရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊
 သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူ၍၊ သိက္ခတံ၊ ကျင့်
 ကုန်သော၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အ

လွန်၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုဘွယ်သည်၊ ကိဿ၊ အကယ်မှာရှိနေနည်း၊ ဘိက္ခဝေ ခု
ဟန်းတုံ၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ စရေတာပိ၊ သွားစဉ်သည်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကင်
၍ရှုခြင်းသည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါ
ဒေါ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်
အံ့၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ မခုံခြင်းကိုမည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ မှုလွင့်ခြင်းအလို့လျှင်ရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ။
ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဝိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ပဟိ
နာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အာရ
န္တံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အသလ္လိနံ၊ မတွန့်တိုသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မမေ့မထော
သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်း
သည်၊ အသာရဋ္ဌေါ၊ မပူပန်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်
သည်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ မတုန်ထွပ်သည်၊ စေဟောတိ
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတုံ၊ စရိဟံ၊ သွားသော်လည်း၊ ဧဝံဘူတော။
ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာတာပိ၊ ကံလေသာကိုပူပန်စေထတ်
သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ရုစရိုက်တို့မှထိတ်လန့်တတ်
သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာရန္တဝိရိယော၊ အား
ထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတဇ္ဈော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
နှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတုံ၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ ပြုတသပိ၊ ရပ်စဉ်သည်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကင်၍ရှုခြင်းသည်၊ ဝိ
ဂတာ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒေါ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း
သည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ မခုံ
ခြင်းကိုမည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ မှုလွင့်ခြင်းအလို့လျှင်ရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟော
တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဝိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ပဟိနာ။ ပယ်အပ်သည်
စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်
သည်၊ အသလ္လိနံ၊ မတွန့်တိုသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သတိ၊ သတိ
သည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မမေ့မထည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်၊ အသာရဋ္ဌေါ၊ မပူပန်
သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ သမာဟိတံ၊ တည်
ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ မတုန်ထွပ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခ

ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ငြိမ်းကာလ၊ ရစ်သော်လည်း၊ ဧဝံဘုတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဝိက္ခု၊
ရဟန်းကို၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာ၊ ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့၊ ထရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊
အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှထိတ်သန့်တတ်သောသူ၊ သကတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့၊ ထရှိသောသူ၊
ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေထွတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဝိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိဝိန္ဒသယိ၊ ထိုင်
စဉ်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကပ်၍ရှုခြင်းသည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊
အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒေါ၊ မန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းသည်၊ စေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ထိနမိန္ဒံ၊ မခုံခြင်းငိုက်မည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊
ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဥဒ္ဓစ္စကုတ္တုန္တံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းအသို့လို့
ရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ယုံ
မှားခြင်းသည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံ
လုံ့လသည်၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အသုဗ္ဗိနံ၊ မတွန့်တိုသည်၊ စေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ ထင်သည်၊ အသံရ
ဋ္ဌာ၊ မမေ့သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပဿ
ဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်၊ အသာရဒ္ဓေါ၊ မပူပန်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊
ဝိတ္တံ၊ ဂိတ်သည်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဧကဝံ၊ မတုန်ထုပ်သည်၊
စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဝိန္ဒောပိ၊ ထိုင်သော်
လည်း၊ ဧဝံဘုတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာတာပီ၊ ကိလေ
သာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့၊ ထရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်
တို့မှထိတ်သန့်တတ်သောသူ၊ သကတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာ
ရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့၊ ထရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့
စေထွတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိက္ခပေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သယာနသယပိ၊ လျောင်းစဉ်လည်း၊ ဇာဂ
ရသယပိ၊ နိုးကြားစဉ်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကပ်၍ရှုခြင်းသည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်း
သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒေါ၊ မန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဝိဂ
ထော၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ထိနမိန္ဒံ၊ မခုံခြင်းငိုက်
မည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဥဒ္ဓစ္စကု
တ္တုန္တံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းအသို့လို့ရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အ
ကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ စေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်

သည်၊ အသလ္လိန္ဒ၊ မထွန်တိုသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မစေ့သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်၊ အသာရဋ္ဌေါ၊ မပူပန်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဟိတံ၊ ထည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ မတုန်ထွင်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာယာနေပီ၊ ထောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဇာဂရေပီ၊ နိုးကြားထူးလည်းကောင်း၊ ဇေတုထော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သော လုံ့လရှိသော၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှစိတ်လန့်တတ်သော၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အရေခွေပီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိဘဏ္ဍော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါဇာပိန္နဲတော်မူ၏၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ စရေ၊ သွားရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ တိဋ္ဌေ၊ ရပ်ရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ အတ္ထေနရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ သယေ၊ အိပ်ရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ ဟတ္ထပါဒံ၊ လက်ခြေကို၊ သမိဉ္ဇေယေ၊ ကွေးရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ ဧနံ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသောလက်ခြေအစရှိသည်ကို၊ ပဿာရယေ၊ ဆန့်ရာ၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ပီယာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ အပါပိ၊ အောဝံ၌လည်းကောင်း၊ ယာဝတာ၊ အကြင်၍လောက်၊ ထောကဂတိ၊ သတ္တထောကသင်္ခါရထောက၏ဖြစ်ရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထစ၊ ထိုအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်ထုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းထုန်သော ရုပ်နံတရားတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗဟံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဝိက္ခိတာစ၊ ရှုသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇေတုပိနာဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝိဟာရိ၊ နေထေ့ရှိသော၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သော လုံ့လရှိသော၊ သန္တဝုတ္တိံ၊ ငြိမ်သက်သောအကျင့်ရှိသော၊ အနုဒ္ဓတံ၊ မပျံ့လွင့်သော၊ စေတောသမထသာပိဝိ၊ စိတ်ကိုငြိမ်းစေတတ်သော အရိယမဂ်အားထောင်သော အကျင့်ကို၊ ဝိက္ခမာနံ၊ ကျင့်သော၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တထာဝိဝံ၊ ယိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဟိဘဏ္ဍောတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်သော နှလုံးရှိသော သူဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဝုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုထုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ

သို့၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ခွါဒသမသမ္ပန္နသီလသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၃-လောကသုတ်။

ဘဝတော၊ ဟုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤလောကသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါထုရားသည်၊ လောကော၊ လောကကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊ တထာဂတော၊ ငါထုရားသည်၊ လောကသ္မာ၊ လောကမှ၊ ဝိသညုဇ္ဇော၊ ကင်းတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါထုရားသည်၊ လောကသရဒယော၊ လောက၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။ ။ တထာဂတဿ၊ ငါထုရားသည်၊ လောက သရဒယော၊ လောက၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါထုရားသည်၊ လောကနိရောဓေ၊ လောက၏ ချုပ်ရာကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။ ။ တယာဂတဿ၊ ငါထုရားသည်၊ လောကနိရောဓေ၊ လောက၏ချုပ်ရာကို၊ သတ္ထိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါထုရားသည်၊ လောကနိရောဓေါ၊ ဝါသိနိပရိပဒေါ၊ လောက၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊ တထာဂတဿ၊ ငါထုရားသည်၊ လောကနိရောဓေါ၊ ဝါသိနိပရိပဒေါ၊ လောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ ဘာပိတာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့်ထက္ကသော၊ သမာဓကဿ၊ မာန်နှင့်ထက္ကသော၊ သဗြဟ္မကဿ၊ ဗြဟ္မာနှင့်ထက္ကသော၊ ထောကဿ၊ ထူသည်၊ သသမထာဗြဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ထက္ကသော၊ သဒ္ဓေမနုဿ၊ ယာမင်းတည်းဟူသော သရုတိနတ်ကြွင်းသော လူနှင့်ထက္ကသော၊ ပဇာယာ၊ သတ္တဝါသည်၊ နိဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်သော၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သော၊ ရတံ၊ တွေ့အပ်သော၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော၊ ပရိယေသိတံ၊ ရှာဖွေအပ်သော၊ မနုဿာ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ အနုပိစရိတံ၊ ရံပင်းဆင်ခြင်အပ်သော၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်ထရားသဘောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုထရားသဘောကို၊ တထာဂတေန၊

ငါတုရားသည်၊ ယသွား၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိသမ္မုန္တံ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိတော်မူ
အပ်၏။ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊
တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါတု
ရားသည်၊ ယံစရတ္တိံ၊ အကြင်ညဉ့်လည်း၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာ
သဗ္ဗေမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဓိကို၊ အဘိသမ္မုန္တံ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိတော်မူ
အပ်၏။ ယံစရတ္တိံ၊ အကြင်ညဉ့်လည်း၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါကံကမ္မဇ
ရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဘေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဘေတုဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိ
ဗ္ဗာန်ပြုတော်မူတတ်၏။ ဧတသ္မိံ၊ အန္တရေ၊ ဤအကြား၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
ကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ လပတိ၊ ပြောတော်မူ၏။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ
၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားထော်သည်။ တထေဝ၊ ထိုဆိုတော်မူ
တိုင်းသာလျှင်၊ ဧဟံကိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားကို၊ တ
ထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တ
ထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်
မူထေရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထေရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထေရှိ၏။ တ
ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူထေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အုတိ၊
ဤသို့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူထေရှိ၏။ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထေရှိ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထေရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူ
ထေရှိ၏။ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊
တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေဝကော၊ ကော
မာဝစရနတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကော၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်
နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊ ဩကဒသ
ထောကန္တံ၊ သသမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒ္ဓေဝမ
နုသာယာ၊ မင်းတည်းဟူသော သရုတ်နတ်ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော၊ ပ
ဇာယ၊ သတ္တဝါ၌၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ အဘိဘူ၊ နှိပ်နှင်းတော်မူ
တတ်၏။ အနဘိဘူကော၊ သူထပါးတို့မနှိပ်နှင်းအပ်၊ အညနတ္ထု၊ စင်စစ်၊
ဒသော၊ မြင်တော်မူတတ်၏။ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုတော်သို့လိုက်စေတတ်၏။ တ
သွား၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အုတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအ
နက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဒေသဧသော၊ ဤမြတ်သောထုရားသည်၊ သဗ္ဗလောကံ၊ ခပ်
သိမ်းသောလောကကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ သဗ္ဗ
လောကော၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌၊ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်အစုံစုံသော၊ ဥေယျံ၊
ထိုအပ်သောထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသိအပ်သောထုရားကို၊ ယံ ထာ
ကထံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သဗ္ဗလောကဝိသံယုတ္တော၊
ခပ်သိမ်းသောလောကနှင့်ယှဉ်ထောင်မမူ၊ သဗ္ဗလောကော၊ ခပ်သိမ်းသော
လောက၌၊ အနုပယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကို၊ ပြီးခြင်းမရှိ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗာတိဘူ၊ အ
စုံစုံခပ်သိမ်းသော အစုံသင်္ခါရမာရ်တို့ကိုနှိပ်နင်း၍ တည်တော်မူ၏၊ မိ
ရော၊ တည်ကြည်သောသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနော၊
ခပ်သိမ်းသောအနှောင်းအခွဲကိုဖြေ၍တည်တော်မူ၏၊ အသုအနေနု၊ ဤမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာသော၊ အကုတော
ဘယံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်မှတေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်
တော်မူအပ်ပြီ၊ ဒေသဧသော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတာသဝေါ၊ ကုန်
ပြီးသောအာသဝေါရှိပြီ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥေယျံ၊ ထုရားတို့ကိုသိတော်
မူပြီ၊ အနိဗ္ဗာ၊ ဆင်းရဲမရှိပြီ၊ သိန္နသံသယော၊ မြတ်အပ်ပြီးသောယုံမှားခြင်း
ရှိပြီ၊ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
တော်မူပြီ၊ ဥာမိ သင်္ခယော၊ ဥပမိ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ မိရတ္တော၊ ကံလေ
သာတို့မှလွတ်တော်မူပြီ၊ ဒေသဧသော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂတံ၊
ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိထောင်
မူတတ်၏၊ ဒေသဧသော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိဟော၊ ကောသရာဇာ၊ ခြင်
သေ့မင်းသဗ္ဗပင်ဖြစ်တော်မူ၏၊ အနုတ္တရော၊ တုဘက်ကင်းတော်မူ၏၊ သဗ္ဗ
ဂကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကဿ၊ လူအား၊ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ထုရားထည်း
ဟူသောစက်ရတနာကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ လည်စေတော်မူတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တထာဂတဂုဏော၊ မြတ်စွာဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိကုန်၍၊
ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေမနုဿာစ၊ အကြင်
လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ
၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ တေဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
တေမနုဿာစ၊ ထိုလူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံဂမ္မံ၊ အညီအညွတ်သာ
ကုန်၍၊ မဟံန္တံ၊ မြတ်သော သိလက္ခန္ဓာစသော ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ

ထသော၊ ဝိဘာသာရဒံ၊ ကင်းသော ရံရှာခြင်းရှိတော်မူထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒက္ခော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏၊ ဒမယတံ၊ ယဉ်ကျေးစေ၊ တတ်ကုန်သောသူ တကာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သံက္ခော၊ ငြိမ်သက်ထော်မူ၏၊ သမယတံ၊ ငြိမ်သက်စေ တတ်သော သူတကာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ရက္ခော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ လွတ် တတ်ကုန်သော သူတကာတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိက္ခော၊ သံသရာတည်းဟူသော ပင်ထယ်သရဒ္ဒုဒုကူးမြောက်တော်မူပြီ၊ တာရယတံ၊ သံသရာတည်းဟူ သောပင်ထယ်သရဒ္ဒုဒုကူးမြော်စေတတ်ကုန်သောသူတကာတို့ထက် ဝရော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်နှင့် တကွသော၊ ထောကသ္မိံ၊ လူနွဲ့တော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ပဒိုပုဂ္ဂလော၊ တုဘက် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိံ၊ မရှိ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော သိက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဝိဘာသာရဒံ၊ ကင်းသော ရံရှာခြင်းရှိတော် မူထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘု ရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို လည်းကောင်း၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့၊ ဤသည်မျှင်တေရသမထောကသုတ်အပြီးတည်း။

စတုတ္ထနိပါတံ၊ စတုတ္ထနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တသ၊ ထိုစတုတ္ထနိပါတ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြာဟ္မဏသုတ်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ စတ္တာရိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇာနာ ဇာနသုတ်လည်းကောင်း၊ သမဏ၊ သမဏသုတ်လည်းကောင်း၊ သီလဝ၊ သီ လသုတ်လည်းကောင်း၊ တဗျာ၊ တဗျာသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗဟုကာရာ၊ ဗဟုကာရသုတ်လည်းကောင်း ကုဟနာ၊ ကုဟနသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝုရိသာ၊ ဝုရိသာသုတ်လည်းကောင်း၊ စရ၊ စရသုတ်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နာ၊ သမ္ပန္နသီလသုတ်လည်းကောင်း။

သောကေန၊ သောကသုတ်နှင့်၊ ဘဟ၊ တက္ခ၊ တေရသ၊ တဆဲ့သုံးသုတ်တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်ဥဒါန်းတည်း။ ကေနိပါတ်ထံ၊
 ကေနိပါတ်သည်၊ သတ္တဝီသာ၊ နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးသောသုတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ နုကံ၊ နုကနိပါတ်သည်၊ ဗာဝိသသုတ္တသင်္ဂဟိတံ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးသော
 သုတ်တို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ တိကံ၊
 တိကနိပါတ်သည်၊ သမပ္ပညာသ၊ အမျှငါးဆယ်သောသုတ်ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုကပ္ပ၊ စတုကနိပါတ်သည်ကား၊ တေရသ၊ တဆဲ့သုံးသုတ်တို့
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဒသုတ္တရသုတ္တသကေ၊ နိဒသုတ္တရသုတ္တ
 သတံ၊ တခုဘဆယ်နှစ်သုတ် အလွန်ရှိသော၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော
 သုတ်ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ၊ ပေါင်းရ၍၊ ဝုရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊
 ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိရုဠိဘိယာ၊ ကြာမြင့်စွာတည်စိမ့်သောပြု၊ သမာဒဟိံ
 သု၊ ထားကုန်၏၊ တံဂန္ထံ၊ ထိုကျမ်းကို၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဣတိဝုတ္တန္တိ
 ဣတိဝုတ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိဝုတ္တကပါဠိ၊ ဣတိဝုတ္တကပါဠိတော်
 သည်၊ နိဗ္ဗိာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣတိဝုတ္တကပါဠိတော်နိသျှုပြီး၏။

ဝိနိဂုံး

- (၁) ဗဟူသုဂုရဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဗျာဓိ၊
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗထေ၊ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနန္တ၊ ဝသံဗုဒ္ဓသာသာဇနော၊
ပတ္တေစရုစိဝေပုဏ္ဏံ၊ ဘုဒ္ဓိဿန္တိမဟာဇနာ၊ ။
- (၃) မနုဗ္ဗိဗ္ဗတိကတ္တာန၊ လဘိတ္တာတိဝိဝံသုခံ၊
သာသနဿဟိတေကန္တေ၊ သောပါနေဂုဟအပ္ပထေ၊ ။
- (၄) ထုပေဓိဗ္ဗေစသာဏာယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထထေ၊
ပါသာဒေဥဒပါနေစ၊ ကရောတိသုဗ္ဗရေသုဘော၊
ဘိဟရူပေဝိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိတေ၊ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠာ၊ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနုတ္တာယ၊ အာရောပေဘိစပေါတ္ထကံ၊ ။
- (၆) ရန္တစက္ကံဥသေထပ္ပ၊ မူလဋ္ဌံသာသနဿစ၊
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန၊ ဋ္ဌာဝိတာယစပါဠိယာ၊ ။
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္ထံ၊ ရုနနတ္တာယနိဿယံ၊
မန္တလာစထအာသန္တေ၊ ဝသံအဘယနာမကေ၊ ။
- (၈) မေဗသုသိတိအာရာမေ၊ ထေရံယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုဗ္ဗိတ္တေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထံယသာသနံ၊ ။
- (၉) ရုစိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသိတ္တာနုနိဿယေ၊
သုခန္တိဋ္ဌာဝိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတ္တာနပါဠိယာ၊ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရုစိတသာဝုနပ္ပုနံ၊
တတ္ထဂုဋ်ဗျာတိဂုတ္တံ၊ ကဿပါဠာသာနိဿယေ၊ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟာသာမိ၊ နိဗ္ဗာတေအဋ္ဌဘိတိယံ၊
ကဏ္ဍေသာဝဏမာသဿ၊ တေရသေဝသုနိဋ္ဌိတော၊ ။
- (၁၂) သမ္မာဆန္ဒနိဝိဂန္တံ၊ ဝါစေန္တာပရိယာပုဏ္ဏာ၊
ပသန္တေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ၊ ။
- (၁၃) စန္ဒာနိဗ္ဗာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရု၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတ္တာ၊ ပပ္ပေါန္တုအမထံပဒံ၊ ။

မန္တလေးရဟန်းသံဃာပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ မန္တလေးရဟန်းသံဃာပုဂ္ဂိုလ်၊ မန္တလေး
 ဝုရသ၊ မန္တလေးမြို့၏အာသနော၊ အနီးဖြစ်သော၊ မန္တလေးပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 ထောင်၌၊ ဝသံဝသန္တော၊ နေသော၊ ခန္တိနာမော၊ ခန္တိမည်သော၊ မဟာ
 ဣသိ၊ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဝုရသပုဂ္ဂိုလ်၊ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 မဟာဇနာ၊ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိပိဓံသုခံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကို၊ ထာဝရတရား၊ ကြေကုန်၍၊ ဘုရားသိက္ခာ၊ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဗ္ဗိ၊ မိတ်၌၊ ကတော၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဗဟူသု၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ ဝုရဂါမေသု၊ မြို့ရွာတို့၌၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ဟိတေ၊
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ကန္တော၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ထုပေစ၊ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇေစ၊ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သာယာယောစ၊ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ၊ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဗ္ဗသေစ၊ ဂုလိုဏ်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒန၊ အမိုးနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အတ္ထတေစ၊ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ၊
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ၊ ကောင်းကုန်သော၊ သုဘော၊
 ထင်တယ်ကုန်သော၊ သိဟရူပေစ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ၊ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ၊
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ ပါကာရေစ၊ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကရောတိ၊ ပြုရ၏၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ မူလဋ္ဌံ၊ အရင်းမူလဘူထ
 အဖြစ်၌တည်သော၊ ဝိဇ္ဇကတ္တယပါဠိဋ္ဌံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိကာယ၊ ဝိကာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အဋ္ဌက္ကထံစ၊ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝန္တော၊ ကျမ်းတို့ကို၊ မာနဿနတ္ထာယ၊ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ပေါတ္ထကဉ္စ၊ ပေသိုလည်းကောင်း၊ ဓုဒ္ဓစက္ကဉ္စ၊ ပုံနှိပ်စက်သိုလည်း
 ကောင်း၊ သေလဉ္စ၊ ကျောက်သိုလည်းကောင်း။ အာရောပေတိ၊ တင်၏၊ စ၊
 ထိုမှတစ်ပါး၊ ဓမ္မက္ခရသမူဟောန၊ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟာဖြင့်၊ ဝှစ်တာ
 ယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ မာဂဘာသာပါဠိပါဠိတော်၏၊ ဧကေကပဒ
 မေကတ္တံ၊ တပုဒ်တပုဒ်သျှင်တနက်တနက်စဉ်သော၊ နိဿယံ၊ ဗြဟ္မာဘာသာ
 အနက်နိဿယကို၊ ရုစနတ္ထာယ၊ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ၊ မန္တလေး
 အာသနော၊ မန္တလေးထောင်၏ အနီး၌၊ အာယနာမကေ၊ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော၊ မေဗာရသပိတိအာရာမေ၊ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

ဝသံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော။ ဇာတိ၊ ဇာတိမည်သော။ ထေရ်၊ မထေရ်
 ကို၊ ယာဝတိ၊ တောင်းပန်၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ သုဒ္ဓမိတ္တေန၊ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္ထာယ၊
 စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်။ ရမိတေ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော။ နိဿယေ၊ အနက်ဖြဟ္ဗာဘာသာရှိရာ
 နိဿယတို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်။ ပသပိတုာန၊ ကြည့်ရှု၍။ တတ္ထ၊ ထိုနိဿ
 ယတို့၌။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်။ သုခန္တိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍။
 သေသေတွာ၊ ချွင်းချွန်၍။ ဋ္ဌပိတာယ၊ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏။ ဂုဠံ၊
 ဣဝှက်အပ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပဝေသေတွာန၊ သွင်း၍။ ရမိတဿ၊
 ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော။ ဣတိဝုတ္တကဿပါဌဿ၊ ဣတိဝုတ်
 ပါဠိတော်၏။ နိဿယေ၊ အနက်ဖြဟ္ဗာဘာသာ ရှိရာနိဿယသည်။
 သတ္တရာဇေ၊ လူတို့ဝေါဟာ။ ကောဇာ သတ္တရာ၏သည်။ သဟဿမိန္ဒိယတေ
 အဋ္ဌပိတိယံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲရှစ်ချွန်၌။ သာဝဏမာသဿ၊ သရ
 ဝဏ်နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝါခေါင်လ၏။ ကဏှေ၊ လဆုတ်ပက္ခဖြစ်သော။
 တေရုသေဝ၊ တဆဲသုံးရက်မြောက်သော တနင်္ဂနွေနေ့၌ သာယျံ၊ သုနိဋ္ဌ
 တော။ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ဣဝံ၊ ဤကျမ်းကို။ သမ္မာဆန္နေန၊
 ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ ဝါစေန္ဒာ၊ ပျံ့ချကြကုန်သော။ ပရိယာပုဏာ၊
 သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပသန္နေန၊ ကြည်လင် ရွှင်လန်း
 သဖြင့်။ အနာယာသေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်။ သုခေန၊ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူ
 စွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ၊ လိပ်မာ တတ်မြောက်ခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်
 ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝ၊ လနေတို့ကဲ့သို့။ ဝိဂ္ဂကတ္တယပါရ
 ဂူ၊ ဝိဂ္ဂကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဝိသေသပုဂ္ဂဏာ၊ ထူးမြတ်
 ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍။ အမထံ၊ သေခြင်း
 ကင်းသော။ ပဒံ၊ ထုရားပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမွေထျှင်စံ
 ပျော်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပပွေ၊ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယနိဂုံးပြီး၏။